

Úřední věstník

Evropské unie

C 104

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

2. dubna 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Usnesení, doporučení a stanoviska

STANOVISKA

Výbor regionů

88. plenární zasedání ve dnech 27. a 28. ledna 2011

2011/C 104/01	Předběžné stanovisko Výboru regionů na téma „Místní potravinové systémy“	1
2011/C 104/02	Stanovisko Výboru regionů na téma „Nové perspektivy pro přezkum nařízení o ESUS“ (z vlastní iniciativy)	7
2011/C 104/03	Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropa jako přední větová destinace cestovního ruchu – Nový politický rámec pro evropský cestovní ruch“	13
2011/C 104/04	Stanovisko Výboru regionů na téma „Místní a regionální správa v Ázerbájdžánu a rozvoj spolupráce mezi Ázerbájdžánem a EU“	18
2011/C 104/05	Stanovisko Výboru regionů na téma „Zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum“ ...	21
2011/C 104/06	Stanovisko Výboru regionů na téma „Mládež v pohybu“	26
2011/C 104/07	Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropská kinematografie v digitálním věku“	31
2011/C 104/08	Stanovisko Výboru regionů na téma „Udržitelnost biomasy“	35

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2011/C 104/09	Stanovisko Výboru regionů na téma „Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě“	39
---------------	---	----

III Přípravné akty

Výbor regionů

88. plenární zasedání ve dnech 27. a 28. ledna 2011

2011/C 104/10	Stanovisko Výboru regionů na téma „Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 1234/2007, pokud jde o rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám v Unii“	44
2011/C 104/11	Stanovisko Výboru regionů na téma „Rozvoj integrované námořní politiky a znalosti v námořní oblasti 2020“	47
2011/C 104/12	Stanovisko Výboru regionů na téma „Jednotný evropský železniční prostor“	53
2011/C 104/13	Stanovisko Výboru regionů na téma „Možnost členských států přijmout či nepřijmout pěstování geneticky modifikovaných plodin na svém území“	62

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

88. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 27. A 28. LEDNA 2011

Předběžné stanovisko Výboru regionů na téma „Místní potravinové systémy“

(2011/C 104/01)

VÝBOR REGIONŮ se domnívá, že:

- místní potravinové systémy jsou oporou místních a regionálních ekonomik. Tyto systémy mají zásadní význam pro znevýhodněné oblasti. Jsou podnětem pro zhodnocení místního potenciálu a faktorem zlepšujícím způsob vnímání nedoceněných a často zanedbávaných území;
- krátké distribuční kanály znamenají intenzivnější interakci mezi spotřebiteli a výrobci. Vytvářejí vztahy založené na vzájemné důvěře a umožňují spotřebitelům přímé vysledování původu výrobků. Poskytují rovněž základní stupeň potravinové soběstačnosti;
- místní potravinové systémy jsou přínosné z hlediska životního prostředí díky udržitelnějším systémům produkce;
- Evropská komise by tedy měla:
 1. navrhnout, že by členské státy měly ve svých strategiích pro rozvoj venkova zvažovat jednotlivé cíle v rámci rozvoje místních potravinových systémů, jejichž realizace by byla svěřena místním a regionálním orgánům s podporou EU a vnitrostátních orgánů;
 2. přijmout definici „místní potraviny“ a „místního potravinového systému“ a zřídit nové logo a vymyslet společnou symboliku a vnější identitu místních potravin, jež by byly doplněny do nařízení týkajícího se politiky jakosti zemědělských výrobků;
 3. zavést program přímého marketingu registrovaných místních potravin, jež by provozovaly členské státy na úrovni místních a regionálních orgánů;
 4. zvažovat možnost změny článku 26 směrnice 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek tak, aby se jedním ze standardních výběrových kritérií v rámci výběrových řízení na dodávku potravin (například pro školy, pečovatelské domy a veřejná zařízení) mohla stát skutečnost, že je potravina „vyrobena lokálně“.

Zpravodajka: paní Lenie Dwarshuis-van de Beek (NL/ALDE), členka výkonné rady provincie Jižní Holandsko

VÝBOR REGIONŮ,

I. VÝZVY A CÍLE

s ohledem na to, že na téma stanoviska Místní potravinové systémy je třeba nahlížet v širším kontextu, chtěl by zdůraznit následující:

Potraviny a zemědělství v souvislosti se strategií Evropa 2020

1. před světem dnes stojí celá řada rozmanitých a podstatných výzev: rychlé stárnutí obyvatelstva, růst objemu výdajů a změna klimatu;

2. tyto výzvy umocňuje hrozba nedostatku potravin, krmiv, fosilních zdrojů energie, surovin, vláken a sladké vody, a rovněž postupující degradace půdy a ztráta biologické rozmanitosti a rostoucí riziko selhání finančních trhů, politické nerovnováhy a ozbrojených konfliktů;

3. zajišťování potravin je dále ovlivňováno odchodem obyvatelstva z venkovských oblastí do městských, ke kterému dochází na celém světě, zlepšováním výsledků existujících potravinářských závodů na celém světě, přeměnou přírodních oblastí na nové výrobní oblasti, vývojem nových typů výroby a zmenšováním plochy určené k výrobě potravin ve prospěch produkce biopaliv a rozpínání měst;

4. v celosvětovém měřítku se odhaduje, že asi 80 % potravin se dnes produkuje a prodává na místní úrovni. V Evropské unii dosahuje tento údaj přibližně 20 %;

Evropský model zemědělství

5. neexistuje žádný jednotný evropský model zemědělství – tento model má mnoho aspektů a jeho největší výhodou je rozmanitost;

6. k tomu, aby byl tento pluralitní model co nejprínosnější, je třeba posílit vazby mezi zemědělskými odvětvími a očekáváním spotřebitelů a rovněž mezi zemědělskou produkcí a místními, regionálními či mezinárodními trhy;

7. v rámci pluralitního modelu je klíčovým aspektem místní potravinový systém, jemuž zatím nebyla věnována dostatečná pozornost a jež by bylo třeba podpořit na profesionální a strukturální úrovni a inovačním způsobem;

Evropské cíle v oblasti zemědělství

8. základním posláním evropského zemědělství je produkce potravin a zásobování obyvatelstva členských států potravinami se zohledněním toho, že je nezbytná spravedlivá hospodářská soutěž a ochrana životního prostředí a že je rovněž nutné zajistit to, aby tyto potraviny splňovaly další povinné požadavky na potravinovou bezpečnost, jakost a přiměřené ceny;

9. v budoucnu musí být zemědělství a zásobování potravinami úspornější ve spotřebě vody a fosilních paliv, musí používat méně hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, být rozmanitější a umět lépe využívat vzájemného doplňování rostlinné výroby, živočišné výroby, nakládání s organickým odpadem, zbytkových proudů a výroby energie z obnovitelných zdrojů;

10. producentům by měly z jejich produkce plynout odpovídající příjmy, ale stávající systém nenabízí rovnováhu sil v rámci potravinového řetězce ani požadované ceny potravin a marže;

11. společná zemědělská politika po roce 2013 musí nalézt novou rovnováhu ve své podpoře ve prospěch zaměstnanosti a zachování zemědělství ve všech evropských oblastech s ornou půdou a zároveň věnovat obzvláštní pozornost ohroženým oblastem, včetně příměstských území. Z tohoto důvodu je třeba uvítat důraz kladený na územní aspekt v nových prioritách, jež navrhla Komise pro společnou zemědělskou politiku do roku 2020;

12. rozvoj místních potravinových systémů je zvlášť významný pro místní a regionální orgány. Ty hrají významnou roli ve vymezení, stimulaci a podpoře udržitelného rozvoje venkovské ekonomiky, včetně tvorby příznivých podmínek pro místní potravinové systémy;

II. PŘÍNOS MÍSTNÍCH POTRAVINOVÝCH SYSTÉMŮ

upozorňuje, že

Ekonomický přínos místních potravinových systémů

13. téma „místních potravinových systémů“ je velmi důležité a zahrnuje více než vytváření image nové řady evropských místních výrobků, vedle produktů, které byly zařazeny do již dobře známých jakostních programů;

14. místní potravinové systémy jsou oporou místních a regionálních ekonomik díky tomu, že vytvářejí pracovní místa v zemědělství a potravinářské výrobě, včetně činností a služeb v oblasti zpracování, distribuce, marketingu a prodeje. Tyto systémy mají zásadní význam pro vzdálené venkovské oblasti, příměstské oblasti, horské oblasti, zranitelné oblasti a znevýhodněné oblasti. Tyto systémy jsou podnětem pro zhodnocení místního potenciálu a faktorem zlepšujícím způsob vnímání nedoceněných a často zanedbávaných území;

15. když je příjem vynaložen na místní úrovni do potravin zde vyrobených, zůstane v regionu a má třikrát silnější multiplikační efekt na regionální příjem daného společenství než běžné obchodní kanály;

16. investice do místních potravinových systémů by vedly k hospodářské obnově znevýhodněných oblastí, vyšším příjmům pro místní výrobce, silnější spolupráci mezi zúčastněnými stranami, oživení podnikání, lepšímu pronikání na místní trhy, většímu počtu pracovních míst, nižším nákladům a zachování místní úrovně služeb a zásobování;

Společenský přínos místních potravinových systémů

17. krátké distribuční kanály znamenají intenzivnější interakci a vzájemné poznávání a porozumění mezi spotřebiteli a výrobci. Díky osobní znalosti výrobců vytvářejí tyto kanály vztahy založené na vzájemné důvěře a umožňují spotřebitelům přímé vysledování původu výrobků. Poskytují rovněž základní stupeň potravinové soběstačnosti;

18. nabídka místních produktů s nějakým autentickým, tradičním, originálním, udržitelným, sezónním či jiným místně oceňovaným prvkem podporuje sociální soudržnost a pocit sounáležitosti a vede tamní společenství lidí k tomu, aby se chovalo způsobem šetrným k životnímu prostředí. Místa prodeje místních výrobků, např. stánky s přímým prodejem či trhy pod širým nebem, jsou často článkem v procesu sociálního a profesního začleňování spotřebitelů, výrobců a prodejců;

19. jak vyjadřuje hnutí *Slow Food* ve své filozofii udržitelných potravinových společenství, mají spotřebitelé základní právo na místně vyprodukované, chutné a zdravé potraviny. Toto hnutí je také názoru, že by tato společenství měla být propojena v globální síť. Rychlý přístup k čerstvým výrobkům v rámci prodeje místních výrobků přispívá ke zlepšení veřejného zdraví díky diverzifikaci stravování a zachování všech organických vlastností potravin (jež systémy dlouhodobého uchovávání snižují);

20. oporou pro zajišťování potravin na celosvětové úrovni je udržení schopnosti místní produkce potravin v industrializovaných zemích. V rostoucích metropolitních

oblastech by si schopnost uspokojit poptávku po potravinách vyžádala rozšíření místní a dokonce městské produkce potravin;

Environmentální přínos místních potravinových systémů

21. místní potravinové systémy jsou přínosné z hlediska životního prostředí díky udržitelnějším systémům produkce, nižším externalitám z přepravy (tzv. potravinové míle) a příležitostem vytvořit cyklické systémy založené na organickém odpadu, zbytcích a obnovitelných zdrojích energie;

22. všechny potraviny mají tzv. „potravinové míle“, jejichž důsledkem jsou emise CO₂ a jejichž původem je přepravování mezi oblastí, kde byly vyrobeny, a spotřebitelem. To platí jak pro čerstvé potraviny, tak pro zpracované potraviny (či jejich přísady). Místní potravinové systémy přispívají ke snížení počtu potravinových milí produkovaných danými společenstvími;

23. místně vyrobený potravinářský výrobek by měl mít nižší uhlíkovou stopu než podobný výrobek, jenž je dovezený. Tuto stopu lze vypočítat provedením analýzy životního cyklu daného výrobku;

24. výrobcům se podaří propojit jedinečné vlastnosti, díky kterým se výrobky prodávají, s očekáváními spotřebitelů spíše tehdy, pokud provozují svoji činnost v rámci místního potravinového systému. Tyto jedinečné vlastnosti mohou souviset s udržitelnou výrobou, ekologickou výrobou nebo doplňujícími ekologickými službami;

25. vytvoření místních odbytišť pro potravinářské výrobky vyráběné ve velmi malém množství či mající specifické chuťové vlastnosti může přispět k zachování biologické rozmanitosti a k rozvoji mizejících odrůd ovoce a zeleniny nebo ohrožených druhů zvířat;

26. místní potravinové systémy lze dnes spojovat s cyklickými hospodářskými systémy a dalšími regionálními výzvami, jako je nakládání s organickým odpadem, vodohospodářství, další využívání zbytků z výroby – jako např. tepla – a energie z obnovitelných zdrojů;

Nedostatky potravinového řetězce

27. místní potravinové systémy mohou pomoci zajistit spravedlivé příjmy pro zemědělce a znovu nastolit mocenskou rovnováhu v potravinovém řetězci. Globalizace a zvýšená koncentrace distribuce potravin vedly k vytvoření velkých rozdílů mezi růstem výrobních nákladů (3,6 % ročně od roku 1996), růstem spotřebitelských cen (3,3 % ročně) a růstem cen pro zemědělce (2,1 % ročně), a proto jsou vítány systémy, jež zvýší vyjednávací sílu zemědělců, jako jsou například krátké prodejní cykly;

Stávající politiky zaměřené na podporu významu místních produktů

28. součástí politiky jakosti zemědělských výrobků Evropské unie jsou kritéria režimů jakosti, jež výrobcům umožňují registraci výrobku pod hlavičkou: chráněného označení původu (CHOP), chráněného zeměpisné označení (CHZO), zaručené tradiční speciality (ZTS) a zaručeného ekologického zemědělství. Pro tyto kategorie výrobků byla vydána loga. Tato loga lze použít – v zájmu podpory marketingových cílů a ochrany značek – pouze v případě registrovaných výrobků. Tyto výrobky se obvykle prodávají ve velkém množství, prostřednictvím celé řady kanálů a na mnoha trzích;

29. regiony, které se dnes zabývají svými tradičními gastronomickými a zemědělskými hodnotami, se dopočítávají desítek až stovek místních produktů, jež by bylo možné zařadit do profesionálních místních potravinových systémů – zde by však nemusela vyhovovat nebo nebyla nezbytná registrace v rámci režimů CHOP, CHZO, ZTS či ekologického zemědělství, ačkoliv některé z nich by měly potenciál ji získat. Uvítali bychom dodatečný rámec zacílený na podporu místních výrobků;

III. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

konstatuje, že

Předchozí doporučení týkající se místních potravinářských výrobků

30. doporučení k tématu místních potravinářských výrobků vydal Výbor již ve svém stanovisku Podpora a ochrana místních výrobků – hlavní přínos regionů⁽¹⁾ ze dne 18. září 1996 a většina těchto doporučení je stále platná;

31. hluboce lituje, že v legislativních návrzích Evropské komise týkajících se politiky jakosti zemědělských výrobků Evropské unie chybí oproti původnímu návrhu dva body, které Výbor regionů považuje za podstatné pro zhodnocení místních výrobků: označování zemědělských výrobků z horských oblastí a přímý prodej malých výrobců na místních trzích;

Definice

32. je zapotřebí společná definice „místního potravinového systému“. Jelikož všechny potraviny jsou vyráběny nebo produkovány na místní úrovni, je třeba definovat charakteristické rysy, jež jedny od druhých odlišují. Ty musí být jednoznačné a jednoduché, aby se tak předešlo složitým registračním a kontrolním procedurám;

33. místní potravina:

1. je vyrobena v místě / v regionu;

2. přispívá k místní/regionální strategii rozvoje venkova;

⁽¹⁾ Cdr 54/96 fin; pozn. překl.: není k dispozici v českém jazyce.

3. je spotřebiteli prodávána skrz nejkratší možný a zároveň rozumný a účinný řetězec, který nemá více článků, než jsou a) výrobce nebo výrobní organizace se sídlem v místě, b) strana nebo družstvo stran odpovědné za sladění poptávky a nabídky a c) spotřebitel;

4. se může prodávat v místním maloobchodě nebo na místním trhu pod širým nebem na základě místní smlouvy, ale nelze ji prodávat – pod označením „místní potravina“ – maloobchodním řetězcům;

5. její prodej spotřebitelům se zakládá na jedné či dvou specifických jedinečných vlastnostech, jako je chuť, čerstvost, vysoká kvalita, kulturní motivace, místní tradice, místní specialita, dobré životní podmínky zvířat, environmentální hodnota, zdravotní aspekty nebo udržitelná výroba;

6. prodává se co nejblíže a zároveň rozumným a účinným způsobem: kritérium vzdálenosti se liší podle výrobku, regionu a dalších okolností, ale vždy platí jedna zásadní podmínka: je to neblíže místo prodeje, k němuž má spotřebitel přístup (v rozsahu 1 až 50 km);

7. má vazby na místní potravinový systém;

34. výše uvedené krátké řetězce lze rozdělit do následujících kategorií:

— výrobci jako spotřebitelé, kdy si spotřebitelé pěstují své vlastní produkty;

— partnerství mezi výrobcí a spotřebiteli, kdy spotřebitelé také nesou rizika a sdílejí i výhody produkce s producentem či producenty a přímý prodej produktu je regulován písemnou dohodou;

— přímý prodej spotřebitelům bez předchozí dohody mezi oběma stranami – příkladem mohou být farmářské trhy, pravidelné či příležitostné místní trhy pod širým nebem a prodej přímo v zemědělském zařízení;

— prodej přes místní prodejny nebo prostřednictvím kolektivních prodejních mechanismů, včetně prodeje prostřednictvím nových médií, jako jsou například internetové on-line prodejní portály, jež umožňují přímější či snazší doručování produkce konečnému spotřebiteli než tradiční způsoby;

35. místní potravinový systém:

1. je systém, v němž existuje přímý vztah mezi podnikem a spotřebitelem;

2. zahrnuje produkty, které jsou vyráběny lokálně v domovském regionu nebo v regionu, jenž je součástí spojení domovských regionů;

3. je propletený systém procesů, které spojují výrobce se a) spotřebiteli, b) společnostmi, tedy životním prostředím a regionální ekonomikou;

4. sestává z několika složek na několika úrovních, od úrovně zemědělských podniků po meziregionální úroveň, zahrnuje produkci a zpracování potravin, marketing a propagaci, označování, zapojení spotřebitele a společnosti, dodání souvisejících veřejných statků, distribuci a přepravu, hygienické předpisy a předpisy související s bezpečností potravin, aspekty týkající se nakládání s odpady a energií a vzdělávání a odbornou přípravu;

Zavedení a rozvoj místních potravinových programů a místních potravinových systémů

36. v budoucích strategických pokynech pro oblast rozvoje venkova by Evropská komise mohla navrhnout, že by členské státy měly ve svých strategiích pro rozvoj venkova zvážit jednotlivé cíle v rámci rozvoje místních potravinových systémů, jejichž realizace by byla svěřena místním a regionálním orgánům s podporou EU a vnitrostátních orgánů;

37. místnímu potravinovému systému nejlépe vyhovuje partnerský přístup, proto by mělo být podporováno zakládání partnerství zahrnujících i spotřebitele;

38. místní potravinový systém lze úspěšně realizovat pouze tehdy, pokud je chápán v rámci komplexnějšího a ucelenějšího přístupu jako součást obecnějších místních či regionálních procesů rozvoje a pokud je nedílnou součástí proaktivní politiky místních a regionálních orgánů, včetně politiky územního plánování. Uvítali bychom modelovou strategii a modelový plán, a to za účelem podpory místních a regionálních orgánů v této otázce. Tento systém by mohl zahrnovat pozemkovou strategii pro oblasti, jež nejvíce čelí tlaku ze strany měst, s cílem usnadnit usazování novým výrobcům;

39. místní a regionální orgány by rovněž mohly mít na starosti registraci místních potravin, schvalování používání loga „místní potravina“ registrovaným výrobkům a realizaci monitorování. Mohly by se tomu věnovat v úzké spolupráci s regionálními zainteresovanými stranami, například se skupinou LEADER, organizací zemědělců či obchodní komorou. O výsledcích by poté informovala evropská síť pro rozvoj venkova, jež by je rovněž monitorovala a aktualizovala;

40. nezávislý monitorovací systém by měl vycházet z následujících zásad:

— hodnocení podle požadavků na přístup do programu jakosti místních potravin by se mělo týkat jak výrobku, tak dotčeného zemědělského podniku a měla by ho provádět nejlépe regionální komise;

— technická pomoc a informování výrobců o obchodních příležitostech a technických podmínkách připojení se k systémům;

— během let by měly být prováděny audity prostřednictvím průzkumů, tak aby byly všechny výrobky, podniky a zásobovací řetězce podrobovány pravidelné inspekci, a to i za pomoci sdružení spotřebitelů;

— výsledky inspekci by mohly vést k vyloučení výrobku z programu;

— záměrné klamání spotřebitele by mělo být považováno za porušení zákona;

41. na vnitřním trhu by měla být zajištěna ochrana práv duševního vlastnictví uznaných výrobků, přičemž v případě potřeby by věc povinně řešily členské státy;

42. v případě komerčního rozvoje či zneužití pověsti produktu by mělo být místním potravinám umožněno získat vyšší stupeň ochrany, jaký poskytuje například CHZO, CHOP, ZTS či označení ekologické zemědělství;

Měření a nástroje potřebné na úrovni EU

43. z administrativního, finančního a ekonomického hlediska by bylo velmi vhodné navrhnout nový evropský nástroj určený k identifikaci a podpoře místních potravin;

44. měly by být přijaty následující typy opatření:

— opatření, která by vytvořila příznivé prostředí – vhodné nástroje: legislativní rámec, institucionální rámec, politický rámec, výzkum, vzdělávání a odborná příprava;

— opatření v rámci dodavatelského řetězce – vhodné nástroje: certifikace, marketing, propagace, partnerství veřejného a soukromého sektoru, veřejné zakázky;

— pilotáž a/či posílení – formou podpory soudních řízení a demonstračních iniciativ a jejich šíření a opakování;

— financování – z evropských, vnitrostátních, regionálních či místních prostředků;

z tohoto důvodu:

45. by měla EU přijmout definici „místní potraviny“ a „místního potravinového systému“;

46. by měla EU zřídít nové logo a vymyslet společnou symboliku a vnější identitu místních potravin, jež by byly doplněny do nařízení týkajícího se politiky jakosti zemědělských výrobků. Používání loga EU by bylo dobrovolné. Stávající označení jakosti členských států a regionů si zachovávají platnost a lze je používat. Každý členský stát je i nadále oprávněn zavádět vlastní označení jakosti v rámci svých regionů či jiných územních celků nižší než celostátní úrovně;

47. EU by mohla požádat evropskou síť pro rozvoj venkova, aby zřídila internetovou databázi registrovaných výrobků;

48. EU by mohla požádat evropskou síť pro rozvoj venkova, aby zřídila internetovou databázi existujících místních potravinových systémů, a umožnila tak zainteresovaným stranám, aby zaznamenávaly osvědčené postupy;

49. EU by mohla zavést program přímého marketingu registrovaných místních potravin, jež by provozovaly členské státy na úrovni místních a regionálních orgánů. Tento program by sloužil k propagaci místních potravin a mohl by spadat pod osu 1 druhého pilíře SZP, politiku rozvoje venkova;

50. EU by mohla připravit opatření na pomoc místním a regionálním orgánům, sdružením výrobců nebo kolektivům sdružení výrobců při zakládání místních potravinových systémů, včetně podpory činností uvedených v části týkající se navržených definic a se zahrnutím souvisejících investic. Toto opatření by mohlo spadat do osy 1 a/nebo osy 3 či do programů LEADER v rámci politiky rozvoje venkova;

51. EU by rovněž mohla zahrnout příležitosti vyplývající pro místní potravinové systémy z jiných fondů, jak například z Evropského fondu pro regionální rozvoj, INTERREG, Evropského sociálního fondu a z rámcových programů pro výzkum;

52. veškerá výroba a distribuce by měla být prováděna v souladu s potravinářskými právními předpisy a povinnými hygienickými předpisy, aby tak byla zaručena hygiena a bezpečnost potravin. Jelikož však místní potraviny většinou

nejsou vyráběny v průmyslovém kontextu či průmyslovými metodami, mohla by veřejná podpora zahrnovat také další řešení;

Potenciál veřejných zakázek

53. veřejné zakázky jsou odpovědné až za 16 % HDP EU. Článek 6 Smlouvy o založení Evropského společenství (1997) požaduje zohlednění všech environmentálních a sociálních cílů v rámci všech politik EU. Veřejné zakázky mohou být zároveň zakázkami, které podporují udržitelnost, a to v případě, že jsou využívány k plnění širších sociálních, ekonomických a environmentálních cílů způsoby, jež jsou přínosné z dlouhodobého hlediska. Obrovská kupní síla vlád by z tohoto pohledu mohla být využívána ke stimulaci rozvoje místních potravinových systémů;

54. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby stanoví, že zásada volného pohybu zboží musí být vždy respektována, což znamená, že nelze zvýhodňovat místní dodavatele;

55. směrnice však umožňuje, aby byly do jednotlivých výběrových řízení týkajících se veřejných zakázek na dodávky zahrnovány specifické podmínky a kritéria, které se mohou týkat konkrétních aspektů a rysů, jako je čerstvost nebo podmínky produkce;

56. to umožňuje, aby byli vybráni místní dodavatelé. Žádáme nicméně Evropskou komisi, aby zvážila možnost změny článku 26 směrnice tak, aby se jedním ze standardních výběrových kritérií v rámci výběrových řízení na dodávku potravin (například pro školy, pečovatelské domy a veřejná zařízení) mohla stát skutečnost, že je potravina „vyrobená lokálně“;

57. žádáme Komisi, aby rozšířila informace o stávajících možnostech;

58. žádáme Komisi, aby využila příležitosti, již vytváří nový Akt o jednotném trhu, k objasnění a zjednodušení existujících ustanovení s cílem usnadnit místním orgánům veřejné správy a jejich místním dodavatelům jejich uplatňování.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Nové perspektivy pro přezkum nařízení o ESÚS“ (z vlastní iniciativy)

(2011/C 104/02)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že hospodářská, sociální a územní soudržnost napomáhá Unii, všem členským státům a územním celkům zlepšovat podmínky, za nichž čelí výzvám, jež na Evropu klade globalizace, a předcházet potenciální ztrátě vlivu;
- dochází k závěru, že ESÚS může být právní odpovědí Společenství na institucionalizaci územní spolupráce v rámci Unie, aniž je dotčena volnost evropských územních celků při zakládání jiných alternativních forem a vzorců, ať už s právní subjektivitou či bez ní, ačkoli tyto by již nebyly ryze komunitárního, nýbrž mezinárodního charakteru;
- je toho názoru, že ESÚS rovněž nabízejí zajímavé vyhlídky jakožto „laboratoře“ víceúrovňové správy; rovněž souhlasí s vytvořením pobídek, jako je zajištění konkrétního programu financovaného z fondů Společenství – z EFRR –, který by přispíval k vytváření nových ESÚS či reorganizaci výhledových projektů spolupráce řízených dle starých, konvenčních vzorců;
- domnívá se, že je nutné připomenout správním orgánům programů a jasně stanovit v budoucím nařízení (ES) č. 1082/2006, že nesmí nikdy existovat důvod k diskriminaci jakéhokoli ESÚS v rámci soutěže v těchto iniciativách, nabídkových řízeních a programech Unie, a to tím spíš, že sama existence ESÚS svědčí o dlouhodobém utvrzeném evropském partnerství a dodržuje běžné požadavky transnacionality;
- vítá rozhodnutí předsednictva VR z 26. ledna 2011 vytvořit platformu ESÚS v rámci Výboru regionů, jež bude provádět průběžnou analýzu provádění nařízení (ES) č. 1082/2006 a praktického fungování ESÚS.

Zpravodaj: pan Alberto Núñez Feijóo (ES/ELS), předseda regionální vlády Galicie

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné poznámky

1. shledává, že evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) je nový druh právnícké osoby vytvořený v rámci práva Společenství nařízením (ES) č. 1082/2006 ⁽¹⁾, podle jehož článku 18 má vstoupit v platnost 1. srpna 2006 s tím, že se použije od 1. srpna 2007, s výjimkou článku 16, který se použije již od 1. srpna 2006, pokud jde o přijetí všech odpovídajících ustanovení jednotlivými státy, aby bylo možné zaručit účinné uplatňování tohoto nařízení;

2. připomíná, že podle článku 17 Smlouvy o Evropské unii je v pravomoci a odpovědnosti Komise zajišťovat uplatňování Smluv a opatření přijatých orgány na jejich základě a pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie dohlížet na uplatňování práva Unie;

3. upozorňuje na to, že podle článku 17 nařízení (ES) č. 1082/2006 Komise „do 1. srpna 2011 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení a případně též návrhy na jeho změny“;

4. soudí, že vzhledem k analýze provedené v evropské právní literatuře a jejímu kontrastu s realitou při uplatňování tohoto nařízení přichází stanovisko z vlastní iniciativy Výboru v příhodný okamžik, aby bylo možné provést vyčerpávající analýzu stavu institutu ESÚS a jeho fungování v praxi, což může případně napomoci při úpravě nařízení (ES) č. 1082/2006 a jeho adaptaci na potřeby, které se objevily během předběžných konzultací Výboru regionů Evropské unie a při zpracování tohoto stanoviska;

5. připomíná, že Smlouva o fungování Evropské unie nyní řadí územní soudržnost na stejnou úroveň jako hospodářskou a sociální soudržnost a že nástroj ESÚS může představovat důležitý politický a právní vektor, jenž má umožnit uvést tuto zásadu do praxe;

6. shledává, že s novým ustanovením o „hospodářské, sociální a územní soudržnosti“ se ke třetímu odstavci článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie přidává, že „v rámci

dotyčných regionů je zvláštní pozornost věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony“;

7. připomíná, že článek 349 Smlouvy o fungování Evropské unie se zabývá zvláštním případem nejvzdálenějších regionů a potřebou přijmout opatření přizpůsobená jejich specifické situaci;

8. upozorňuje na skutečnost, že k rozvoji ESÚS dosud docházelo zejména v příhraničních a v menší míře v ostrovních oblastech;

9. připomíná, že body odůvodnění nařízení (ES) č. 1082/2006 jasně uvádějí, jaké důvody stály za rozhodnutím zákonodárce Společenství odhodlat se k tak významnému kroku, jímž bylo vytvoření nového právního institutu tohoto typu a jeho začlenění do unijního právního řádu: za prvé zvýšit soudržnost naší Unie, a tím umožnit územní spolupráci; za druhé zmírnit obtíže, kterým měla tato spolupráce zamezit; za třetí posílit tuto spolupráci kvůli prodloužení unijních hranic vzhledem k rozšiřování EU; za čtvrté překonat nezpůsobilost dřívějších právních struktur, jakými bylo evropské hospodářské zájmové sdružení, k organizování spolupráce v rámci cíle „Evropská územní spolupráce“ (dříve iniciativy Interreg);

10. shledává, že vedle právních důvodů z nařízení (ES) č. 1082/2006 také může vyplývat, že z finančního a ekonomického hlediska by bylo vhodné prostřednictvím ESÚS, vedle dalších nástrojů územní spolupráce, dobrovolně usměrňovat programy a projekty územní spolupráce, které spolufinancuje Unie. Základním kritériem pro získání finančních prostředků musí být v každém případě kvalita předkládaného projektu;

11. přeje si zdůraznit, že v tomto ohledu se do nařízení (ES) č. 1080/2006 ⁽²⁾ dostalo výslovné ustanovení o možnosti delegovat na ESÚS řízení operačních programů v rámci cíle územní spolupráce, pomocí něhož jim mohou členské státy svěřit úkoly řídicího orgánu a společného technického sekretariátu. Součástí této možnosti by měly být rovněž finanční záruky vůči Evropské komisi;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS). Úř. věst. L 210, 31. července 2006.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006).

12. poznamenává, že čl. 3.2 písm. c) nařízení (ES) č. 1083/2006 ⁽³⁾ stanovuje, že „cíl Evropská územní spolupráce“ je zaměřen „na posílení přeshraniční spolupráce prostřednictvím společných místních a regionálních iniciativ, na posílení nadnárodní spolupráce prostřednictvím opatření souvisejících s prioritami Společenství a přispívajících k integrovanému územnímu rozvoji a na posílení meziregionální spolupráce a výměny zkušeností na vhodné územní úrovni“;

13. rovněž zdůrazňuje, že z článků 7, 38 a příslušných článků nařízení (ES) č. 1083/2006, jakož i z kapitoly III a doplňujících ustanovení nařízení (ES) č. 1080/2006 vyplývá záměr zajistit soudržnost pomocí rozsáhlejší a kvalitnější územní spolupráce v rámci Unie, jejíž nejvyšší míru excelence a efektivity lze dosáhnout její institucionalizací;

14. zdůrazňuje, že hospodářská, sociální a územní soudržnost napomáhá Unii, všem členským státům a územním celkům zlepšovat podmínky, za nichž čelí výzvám, jež na Evropu klade globalizace, a zabránit možné ztrátě vlivu;

15. dochází k závěru, že ESÚS může být právní odpovědí Společenství na institucionalizaci územní spolupráce v rámci Unie, aniž je dotčena volnost evropských územních celků při zakládání jiných alternativních forem a vzorců, ať už s právní subjektivitou či bez ní, ačkoli tyto by již nebyly ryze komunitárního, nýbrž mezinárodního charakteru;

16. je toho názoru, že ESÚS rovněž nabízejí zajímavé vyhlídky jakožto „laboratoře“ víceúrovňové správy, jak se žádá v Bílé knize Výboru regionů. Vzhledem k možnému přínosu instituce ESÚS k uskutečňování cílů strategie Evropa 2020 se domnívá, že ESÚS, jež budou mít vhodný rozsah – jako ty, které se budou zabývat opatřeními na makroregionální úrovni –, by mohla zastávat podpůrné funkce při uzavírání „smluv o rozvoji a investičním partnerství“, po vzoru těch, jež Komise navrhla ve svém sdělení o přezkumu rozpočtu EU ze dne 19. října 2010; ty jsou nástrojem provádění strategie Evropa 2020, avšak bohužel jsou omezeny pouze na vztah Komise – členské státy;

Praktické použití nařízení (ES) č. 1082/2006

17. konstatuje, že ačkoli je ESÚS institutem práva Společenství vytvořeným *ad hoc* pro usnadnění územní spolupráce v Unii a *a priori* by se zdálo, že nařízení o finančních prostředcích

Společenství favorizují jejich využití v rámci cíle evropské územní spolupráce, je každodenní realita odlišná od logických a kýžených očekávání, jež zákonodárce vedla k realizaci z právního hlediska takto významného kroku;

18. potvrzuje, po rozsáhlých předběžných konzultacích se zástupci Evropského parlamentu, Rady, Komise a jednáních za účasti nejen členů Výboru, ale i různých evropských regionálních organizací a odborníků z oboru, že programy či projekty územní spolupráce spolufinancované z unijních fondů vede pouze malý počet ustavených ESÚS;

19. stvrzuje, že většina vytvořených ESÚS provádí další specifické činnosti v rámci územní spolupráce bez finančního příspěvku Unie, jak stanovuje druhý odstavec článku 7.3 nařízení (ES) č. 1082/2006;

20. je toho názoru, že v této situaci je na místě provést pečlivou analýzu důvodů tohoto nepoměru mezi očekáváním a realitou a navrhnout konkrétní opatření k nápravě nedostatků při vědomí, že filozofie i cíle, které vedly zákonodárce Společenství k vytvoření ESÚS, jsou dnes dokonce aktuálnější – vzhledem k tomu, že Smlouva o fungování Evropské unie klade územní soudržnost na stejnou úroveň se soudržností hospodářskou a sociální;

21. navíc soudí, že příspěvek Výboru může být mimořádně přínosný i pro Komisi při vypracovávání zprávy o uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006, kterou musí Komise spolu s případnými návrhy na změny předložit Evropskému parlamentu a Radě;

22. domnívá se, že stanovisko vypracované paní Bresso (CdR 308/2007 fin) a přijaté na plenárním zasedání Výboru dne 18. června 2008 je skvělým východiskem pro pečlivou analýzu okolností, které zabránily ESÚS stát se ideálním právním nástrojem Společenství na institucionalizaci a konsolidaci územní spolupráce v Unii;

23. musí zopakovat, že v uvedeném stanovisku paní Bresso se uvádí, že „první z opatření, která je na úrovni Společenství nutné provést, se týká podpory využívání ESÚS coby přednostního nástroje spolupráce“ (odst. 25), a zdůrazňuje, že „provádění tohoto nařízení je nutné náležitě koordinovat, aby se právní akty vypracované jednotlivými členskými státy k aplikaci nařízení (ES) č. 1082/2006 daly sestavit, aniž by docházelo k vzájemné neslučitelnosti či překážkám“ (odst. 32);

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006).

24. toto stanovisko rovněž souhlasí s vytvořením pobídek, jako je „zajištění konkrétního programu financovaného z fondů Společenství – z EFRR –, který by přispíval k vytváření nových ESÚS či reorganizaci výhledových projektů spolupráce řízených dle starých, konvenčních vzorců“ (odst. 48 stanoviska 308/2007), a vyžaduje, „aby se do nabídkových řízení vyhlášených Komisí přidalo kritérium vyšší výkonnosti při vyhodnocování projektů předkládaných za účelem zřízení ESÚS a prognóza trvalosti projektu po jeho ukončení. Takto by mohlo docházet k institucionalizaci středně- a dlouhodobé kultury spolupráce, která by nacházela nové formy financování vedle zdrojů z rozpočtu Společenství“ (odst. 49);

25. upozorňuje na to, že od 1. srpna 2007 došlo na území Unie k vytvoření pouze několika ESÚS, v poměru k počtu územních celků, které již mezi sebou spolupracovaly, a vyvolaným očekáváním; podobně se zdá, že právě základních ESÚS je také málo, navzdory tomu, že dochází k realizaci mnoha projektů evropské územní spolupráce, zejména těch, které jsou spolufinancovány z unijních fondů;

26. konstatuje, že ESÚS naráží na vnitrostátní legislativní předpisy pro nábor, uvolnění a řízení personálu obecně, a to přestože jde o struktury pro územní spolupráci, kterým by v této oblasti měla být umožněna jistá flexibilita. Dále konstatuje, že práce fyzicky vykonávána v jedné zemi, ovšem pro subjekt, který sídlí v jiné zemi, představuje značné právní obtíže, pokud jde o důchod, sociální ochranu a daňové předpisy. Navrhuje tedy, aby nařízení upřesnilo, že personál se bude řídit právem země, kde vykonává činnost, namísto práva státu, kde subjekt sídlí;

27. zdůrazňuje přitom ale i dobrovolný charakter ESÚS jakožto nástroje organizování územní spolupráce. Z tohoto důvodu musí určování nejvhodnějších postupů pro územní spolupráci i nadále spadat do odpovědnosti místních a regionálních orgánů;

Zlepšení implementace ESÚS

28. ze získaných informací odvozuje, že problémy se zahájením činnosti ESÚS coby institutu práva Společenství mohou pramenit ze tří typů příčin: hmotněprávních, procesněprávních a ekonomicko-finančních;

29. domnívá se, že ze studií a zpráv o ESÚS zveřejněných buď z iniciativy Výboru nebo právníkou veřejností lze dovodit, že existuje jen malá pravděpodobnost, že by problém spočíval v nejasném právním statusu tohoto institutu, což by mohla být např. absence jeho jednoznačné klasifikace coby subjektu veřejného práva, či případně práva soukromého;

30. konstatuje, že většina indicií ukazuje, že se právní překážky typicky nacházejí v procesní rovině, jelikož provádění nařízení (ES) č. 1082/2006 není koordinováno, ať už autonomně státy mezi sebou či prostřednictvím unijního orgánu;

31. je toho názoru, že je v této situaci nevyhnutelně nutné, aby nějaký unijní orgán předem stanovil, jak by se nařízení (ES) č. 1082/2006 mělo provádět do vnitrostátních legislativ, i kdyby to nemělo být závazným způsobem;

32. vyslovuje se pro to, aby Komise v návrhu přezkumu tohoto nařízení přišla s praktickými procesními opatřeními, která by přispěla k omezení stávající doby vyřizování, již nelze vždy nahradit uplatněním tichého správního souhlasu, zejména tou měrou, jak roste počet států, jejichž územní celky se podílejí na ESÚS, kvůli tomu, že třetí strany – např. úvěrové instituce, dodavatelé a zaměstnanci – požadují vyšší právní jistotu;

33. zdůrazňuje, že mezi tato procesní opatření by muselo patřit vytvoření společného fóra, jehož by se účastnily všechny územní celky podílející se na ESÚS a všechny vnitrostátní schvalovací orgány, aby se zamezilo nekonečnému koloběhu návrhů úmluv a stanov, které se neustále mění z důvodu nesouvislých a nesouvisejících faktorů;

34. vyslovuje se rovněž pro to, aby bylo v úzké spolupráci s Evropskou komisí a za využití platformy zřízené ve VR pro sledování ESÚS vypracováno a vytvořeno několik příkladů osvědčených postupů pro ESÚS, jež by zohledňovaly zejména cíle územní soudržnosti, strategii Evropa 2020 a makroregionální strategie;

35. a proto zdůrazňuje význam toho, aby se všechna příslušná vnitrostátní povolení udělovala, či případně alespoň navrhovala společně a najednou, po uskutečnění koordinovaného, společného, souběžného a velmi úzkého přímého dialogu všech iniciátorů, aniž by to nějak omezovalo řádnou volnost úsudku vnitrostátních orgánů, bez ohledu na následné formality, jež každé vnitrostátní povolení vyžaduje;

36. využívá této příležitosti ke zdůraznění toho, že by toto společné fórum mohlo vedle drastické redukce koloběhu dokumentů a délky vyřizování dát prostor kreativním řešením opakujících se problémů, na něž upozorňují již vytvořená ESÚS a které se týkají postavení jejich personálu a daňových aspektů, vzhledem k tomu, že systém pramenů práva stanovený v čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1082/2006 umožňuje provést některé změny úmluvy a stanov každého ESÚS;

37. oceňuje význam, jaký může mít dobrovolná žádost o předběžné právně-technické stanovisko týkající se přísné shody návrhu úmluvy a stanov každého zahájeného ESÚS s nařízením (ES) č. 1082/2006 – stanoviska, které by bylo nezávazné, v souladu s unijním právem, a vypracovali by jej právní experti jmenovaní Výborem regionů. Namísto předběžného právně-technického stanoviska by navrhovatelé ESÚS – opět na dobrovolné bázi – mohli tyto právní experty pověřit, aby byli nápomocni při výše jmenovaném úzkém a společném dialogu a při procesu přípravy právního a technického rámce pro ESÚS;

38. doporučuje zjednodušený postup pro veškeré změny stanov a úmluvy, co se týče partnerství, rozpočtu, přijetí společníka, přijetí bývalého společníka jako člena (srov. fungování), způsob rozdělení členů nebo také přidělení křesel. Tento zjednodušený postup by mohl mít podobu jednomyslného rozhodnutí ESÚS, jež by mohly zpochybnit pouze příslušné vnitrostátní orgány;

39. navrhuje podporovat účast či spolupráci ESÚS a soukromých (či polosoukromých) subjektů – nebo ji dokonce za příslušné opatrnosti umožnit. Pokud jde o jejich úkoly, tyto subjekty by přispívaly k rozvoji aktivit a naplňování cíle ESÚS – ať už by šlo o podniky provozující služby všeobecného hospodářského zájmu na základě pověření veřejného orgánu či v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru. Musí být zajištěno, aby soukromé (či polosoukromé) subjekty dodržovaly zásady transparentnosti, rovných příležitostí a nediskriminace, obzvláště v oblasti zakázek a zaměstnávání;

40. zdůrazňuje nutnost zvýšit v evropském měřítku publicitu úmluv a stanov ESÚS s tím, že by mělo docházet ke kompletnímu zveřejňování jejich obsahu v *Úředním věstníku Evropské unie*, v řadě C, čímž by došlo ke zvýšení právní jistoty třetích stran v celé Unii a více by se napomohlo rozšíření tohoto nového institutu;

41. zároveň doporučuje, aby se Komise dodatečně pustila do vypracovávání prováděcích předpisů k tomuto nařízení (ES), a tím vyjasnila neurčité právní koncepty, vyplnila prázdná místa a obecně dala do větší souvislosti základní místní a/nebo regionální soudržnost s možným vytvářením ESÚS a zdůraznila při tom dobrovolný charakter ESÚS;

42. domnívá se, že je nutné připomenout správním orgánům programů a jasně stanovit v budoucím nařízení (ES) č. 1082/2006, že nesmí nikdy existovat důvod k diskriminaci

jakéhokoli ESÚS v rámci soutěže v těchto iniciativách, nabídkových řízeních a programech Unie, a to tím spíše, že sama existence ESÚS svědčí o dlouhodobém utvrzeném evropském partnerství a dodržuje běžné požadavky transnacionality;

43. lituje, že se používají zastaralé modely, jako například uzavírání atypických úmluv a modelů typu vedoucí projektu/účastník, které se tváří jako faktická skupina, jež musí často vymýšlet složité právní kličky na vyplácení záloh, likvidaci dluhů a vytváření nezbytných odůvodnění, ačkoli to vše zvyšuje výdajovou stránku projektů o administrativní náklady a náklady na řízení;

44. trvá na tom, aby došlo k zohlednění doporučení uvedených ve zmíněném stanovisku paní Bresso, mezi něž patří např. zmíněné odstavce 48 a 49, v nichž se požaduje, aby iniciátoři ESÚS tam, kde je to vhodné, garantovali vytvoření nezávislých kontaktních míst pro evropskou spolupráci po skončení spolufinancování ze zdrojů Společenství tak, aby bylo možné zajistit maximální správní efektivitu řízení, nejvyšší ekonomickou efektivitu a nejvyšší míru soudržnosti a evropské integrace na územním základě, aniž by došlo k celkovému navýšení unijních veřejných výdajů;

45. žádá, aby se upustilo od kritéria vzdálenosti (150 km), které se používá pro zařazování ostrovů a nejvzdálenějších oblastí mezi příhraniční oblastí, jež mohou získat finanční prostředky z programů přeshraniční spolupráce v rámci cíle územní spolupráce politiky soudržnosti nebo v rámci evropské politiky sousedství a v kontextu akčního plánu pro „širší sousedství“;

46. vyzývá k revizi ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 o účasti územních samospráv třetích zemí. Navrhuje zejména zvážení možnosti ustavit bilaterální ESÚS mezi samosprávným orgánem členského státu a samosprávným orgánem nečlenského státu EU, jenž je ve fázi přístupových jednání, je členem Evropského hospodářského prostoru, nebo se účastní politiky sousedství nebo „širšího sousedství“ Evropské unie; navíc požaduje příslušné nové evropské právní předpisy na základě mezinárodního práva, nezbytné pro to, aby se ESÚS mohly jakožto plnohodnotní členové účastnit územní celky třetích zemí, včetně těch, jež s Uní udržují zvláštní vazby;

47. připomíná, že k umožnění účasti územních celků třetích zemí v ESÚS by ideálním postupem bylo uzavření mezinárodních dohod mezi Uní a těmito státy v souladu s ustanoveními hlavy V páté části Smlouvy o fungování Evropské unie;

48. soudí, že Unie těmito kroky také získá na vnitřní pevnosti a síle, aby se mohla vypořádat s blížícími se vnějšími výzvami, rostoucí konkurenceschopností na mezinárodních trzích se zbožím a službami, kde rozvíjející se země stále mají nižší strukturální výdaje a větší konkurenční výhody, protože nečelí tak intenzivnímu a rychlému procesu celkového stárnutí a zmenšování populace v produktivním věku;

Přidaná hodnota Výboru regionů v rozvoji ESÚS

49. soudí, že Výbor regionů hraje významnou roli jako zprostředkovatel, poradce a propagátor ESÚS, a proto je nutno

zajistit, aby dále rozvíjel instituci ESÚS a podporoval evropskou síť, jež bude zahrnovat odborníky i politické zástupce a bude interinstitucionálním fórem, vedle dalších opatření;

50. vítá rozhodnutí předsednictva VR z 26. ledna 2011 vytvořit platformu ESÚS v rámci Výboru regionů, jež bude provádět průběžnou analýzu provádění nařízení (ES) č. 1082/2006 a praktického fungování ESÚS v rámci přípravných prací s ohledem na nové uspořádání, k němuž dojde od 1. ledna 2014.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

*předsedkyně
Výboru regionů*
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropa jako přední větová destinace cestovního ruchu – Nový politický rámec pro evropský cestovní ruch“

(2011/C 104/03)

VÝBOR REGIONŮ

- souhlasí s úmyslem Komise přistupovat k politice cestovního ruchu koordinovaným a integrovaným způsobem a propojovat ji s dalšími politikami, jako je politika dopravy, zemědělství, ochrany životního prostředí, informačních a komunikačních technologií, sociální a kulturní politika atd.;
- zdůrazňuje významnou úlohu místních a regionálních orgánů v oblasti udržitelné správy turistických destinací. Jejich iniciativy a rovněž iniciativy evropských regionálních sítí jsou v popředí vývoje modelů udržitelného cestovního ruchu a je třeba co nejlépe využít jejich zkušeností a znalostí prostřednictvím podpory místní a regionální spolupráce v celé EU. V tomto smyslu vítá záměr Komise integrovat cestovní ruch do různých evropských politik;
- vítá záměr Komise podporovat aktivní politiku na povzbuzení konkurenceschopnosti a udržitelného rozvoje. Výzvy, jimž čelí evropský cestovní ruch, svědčí o tom, že je důležité předvídat změny a včas reagovat na rostoucí konkurenci v odvětví, které se neustále vyvíjí;
- bere na vědomí zavedení značky pro evropské dědictví a evropské známky „Kvalitní turistika“, jež mají být stimulem k tomu, aby turistické destinace používaly udržitelné metody, a přispějí k upevnění obrazu Evropy jako oblasti vysoce kvalitního cestovního ruchu. Přidaná hodnota této známky však musí být podrobněji prověřena a popsána a pro její udělení by měl existovat striktní soubor kritérií, aby nedošlo k jejímu znehodnocení;
- se znepokojením zaznamenává potenciální dopad jistých strukturálních problémů, jako je změna klimatu či nedostatek vodních a energetických zdrojů v evropských turistických destinacích, zvláště na ostrovech a v nejvzdálenějších oblastech. Tyto problémy lze vyřešit pouze za předpokladu, že v těchto regionech bude mnohem intenzivněji podporována udržitelnost v rozvoji strategie cestovního ruchu. Důsledkům změny klimatu by se mělo předcházet prostřednictvím ochrany a obnovy přírodních oblastí i začleněním cestovního ruchu do integrovaného řízení pobřežních zón.

Zpravodaj: pan Ramón Luis Valcárcel Siso (ES/ELS), předseda vlády autonomního společenství Murcia

Odkaz: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropa jako přední světová destinace cestovního ruchu – nový politický rámec pro evropský cestovní ruch

KOM(2010) 352 v konečném znění

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. zvyšující se význam odvětví cestovního ruchu v evropském hospodářství je očividné, když si všimneme jeho přínosu k hrubému domácímu produktu a jeho schopnosti vytvářet více pracovních míst než jiná hospodářská odvětví. Jak uvádí Evropská komise ve svém sdělení ⁽¹⁾, evropské odvětví cestovního ruchu poskytuje přes 5 % přímé pracovní síly a vytváří v EU více než 5 % HDP ⁽²⁾, zvláště v některých evropských regionech. Ačkoliv Evropa je i nadále přední světovou turistickou destinací s přibližně 40 % turistických cest ⁽³⁾, v roce 2009 došlo ke snížení o 5,6 % ⁽⁴⁾;

2. činnost v oblasti cestovního ruchu v Evropě čelí řadě výzev, mezi něž patří: světová hospodářská krize, silnější konkurence jiných destinací, důsledky změny klimatu nebo sezónnost. Další výzvy, jako je demografický vývoj v Evropě, diverzifikace turistické nabídky či zvyšující se dopad informačních a komunikačních technologií představují možnosti, které by bylo třeba prozkoumat ve spolupráci s místními a regionálními orgány;

3. spotřební zvyklosti v oblasti cestovního ruchu se navíc mění (stále častěji se cestuje individuálně, více se používá internet, roste počet nízkonákladových cest či cest „low cost“, ale existuje také vyšší poptávka po udržitelném cestovním ruchu atd.) a zásadní důležitosti nabývají faktory, které před několika málo lety neměly takový význam: vysoká kvalita, udržitelnost, neustálé inovace, odborná příprava atd.;

4. v této souvislosti je nezbytné zdůraznit vysoký potenciál růstu evropského odvětví cestovního ruchu a silnou vazbu na regionální administrativní, socio-ekonomickou a logistickou strukturu, především co se týče rozvoje dopravy a zvláště lepšího propojení turistických destinací, rozvoje regionálních letišť a podpory linek námořní dopravy, které by umožnily zvýšenou multimodalitu a zajistily udržitelnou dopravu. Bude nutné zohlednit především specifickou situaci ostrovů a okrajových a nejvzdálenějších oblastí, které jsou zcela závislé na letecké a námořní dopravě, a také to, že v řadě těchto

regionů představuje odvětví služeb vybudované v souvislosti s cestovním ruchem hlavní zdroj prosperity a hospodářské činnosti. Evropa má řadu konkurenčních výhod: nikoli pouze rozmanitou krajinu, ale i velké možnosti růstu cestovního ruchu stavějícího na (kulturním, gastronomickém, náboženském, sportovním atd.) dědictví. Potenciál růstu tkví rovněž ve významné oblasti cestovního ruchu za účelem účasti na společenské akci, konferenci či obchodním jednání.

Hodnota, kterou nabývá určité území z hlediska dědictví, se stává strategickým faktorem jeho rozvoje, a Evropa je v tomto smyslu obzvláště bohatá, jelikož existuje řada evropských území, která mají buď nesmírný turistický potenciál, byť jsou dosud v počáteční fázi rozvoje svého cestovního ruchu, nebo rozvinuly rozsáhlý cestovní ruch. Je třeba zohlednit především ty oblasti, které se specializovaly na cestovní ruch a jsou rozvinutými destinacemi, avšak vyžadují restrukturalizace a renovace, aby mohly být svou kvalitou a inovacemi konkurenceschopné vůči celosvětové konkurenci, která se v rozvíjejících se zemích neustále zostřuje. Zaměření na tu část trhu, již představují senioři nebo zdravotně postižení, vyžaduje přizpůsobení a odstranění bariér v destinacích;

5. vstup Lisabonské smlouvy v platnost představuje příležitost pro posílení konkurenceschopnosti evropského odvětví cestovního ruchu, čímž přispívá k nové strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, zvláště prostřednictvím své stěžejní iniciativy „Průmyslová politika v době globalizace“;

6. cestovní ruch proto představuje extrémně důležitý zdroj příjmů a pracovních míst, který je zásadní pro celou řadu evropských regionů, přičemž pro některé z nich je nezbytný, jelikož představuje důležitý nástroj pro dosažení větší konkurenceschopnosti. Z toho důvodu bude mít činnost vycházející z evropských politik cestovního ruchu značný dopad na rozvoj mnoha regionů, jelikož cestovní ruch stimuluje další hospodářská odvětví v dané oblasti a všechna tato odvětví se zároveň vzájemně ovlivňují. Evropská politika cestovního ruchu se musí rozvíjet ruku v ruce s unijní investiční politikou zaměřenou na rozvoj územních celků a jejich socio-ekonomické struktury, aby byly zainteresovaným regionům poskytnuty všechny možnosti rozvoje udržitelné strategie konkurenceschopnosti;

⁽¹⁾ KOM(2010) 352 v konečném znění.

⁽²⁾ Studie o konkurenceschopnosti odvětví cestovního ruchu EU, září 2009.

⁽³⁾ Barometr světového cestovního ruchu Světové organizace cestovního ruchu, sv. 8, leden 2010.

⁽⁴⁾ Tamtéž.

7. Lisabonská smlouva zařazuje mezi cíle Unie spolu s hospodářskou a sociální soudržností nový územní rozměr a předpokládá, že zvláštní pozornost je věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým transformací průmyslu a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony. V článku 349 rovněž bere v úvahu specifickou situaci nevzdálenějších oblastí. V tomto smyslu je nezbytné zohlednit specifika těchto územních celků při přípravě evropského rámce pro odvětví cestovního ruchu;

8. nový článek 195 Smlouvy o fungování Evropské unie umožní rozvoj činnosti zaměřené na podporu konkurenceschopnosti podniků působících v tomto odvětví, podpoří spolupráci a výměnu osvědčených postupů a umožní rozvinout integrovaný přístup k cestovnímu ruchu. Ve sdělení Komise se navrhuje různé činnosti, jejichž cílem je konkurenceschopnost odvětví cestovního ruchu EU. Aby bylo možné dosáhnout efektivních výsledků, považuje se za nutné, aby Unie svou činností podporovala iniciativy členských států nebo evropských regionů. Dále je nutné upozornit na úmysl Komise vyhnout se tomu, aby veškerá přijatá opatření představovala pro vnitrostátní, místní a regionální orgány dodatečnou administrativní zátěž. V této souvislosti jsme toho názoru, že sdělení je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

VÝBOR REGIONŮ,

II. NOVÝ AKČNÍ RÁMEC EU PRO EVROPSKÝ CESTOVNÍ RUCH

9. souhlasí s úmyslem Komise přistupovat k politice cestovního ruchu koordinovaným a integrovaným způsobem a propojovat ji s dalšími politikami, jako je politika dopravy, zemědělství, ochrany životního prostředí, informačních a komunikačních technologií, sociální a kulturní politika atd. Cestovním ruchem se rozumí souhrn vztahů určených dočasným a nepravidelným přemisťováním osob, zahrnujícím přinejmenším jedno přenocování mimo místo obvyklého pobytu;

10. podporuje obecný cíl koordinovat úsilí a iniciativy související s cestovním ruchem, aby se toto odvětví stalo konkurenceschopné, moderní, udržitelné a odpovědné;

11. žádá, aby byly před předložením podrobného akčního plánu podpory cestovního ruchu prověřeny a odůvodněny všechny kroky navrhované na úrovni EU z hlediska pravomocí EU a zásad subsidiarity a proporcionality tak, aby byly jasné rozpoznatelné podněty a výhody kroků na úrovni EU oproti krokům pouze vnitrostátním, příp. regionálním a místním;

12. především sdílí přesvědčení, že cestovní ruch by se měl rozvíjet na základě konkurenceschopnosti a udržitelnosti, a klade důraz na trojí význam tohoto pojmu:

- a. hospodářská udržitelnost, která je zárukou spravedlivého a účinného hospodářského rozvoje umožňujícího rozvoj budoucích generací evropských občanů;
- b. sociokulturní udržitelnost, jež by byla slučitelná s kulturou, hodnotami a identitou evropských regionů;
- c. environmentální udržitelnost, která je zárukou slučitelnosti rozvoje se zachováním základních procesů, biologické rozmanitosti a biologických zdrojů. Cestovní ruch se musí rozvíjet na udržitelné bázi a způsobem, který nemrhá přírodními zdroji a nepoškozuje životní prostředí⁽⁵⁾;

13. zdůrazňuje významnou úlohu místních a regionálních orgánů v oblasti udržitelné správy turistických destinací. Iniciativy místních a regionálních orgánů a rovněž evropských regionálních sítí jsou v popředí vývoje modelů udržitelného cestovního ruchu a je třeba co nejlépe využít jejich zkušeností a znalostí prostřednictvím podpory místní a regionální spolupráce v celé EU. V tomto smyslu vítá záměr Komise integrovat cestovní ruch do různých evropských politik;

14. schvaluje závěry Rady ve složení pro konkurenceschopnost ze dne 12. října 2010, v nichž se členské státy vyzývají, aby se aktivně podílely na činnostech zaměřených na posílení konkurenceschopnosti evropského odvětví cestovního ruchu v partnerském duchu a na evropské, vnitrostátní, regionální a místní úrovni⁽⁶⁾;

15. vítá záměr Komise podporovat aktivní politiku na povzbuzení konkurenceschopnosti a udržitelného rozvoje. Výzvy, jimž čelí evropský cestovní ruch, svědčí o tom, že je důležité předvídat změny a včas reagovat na rostoucí konkurenci v odvětví, které se neustále vyvíjí;

16. souhlasí s tím, že vzhledem k tomu, že turistické podniky jsou především malé a střední podniky, ačkoli zde najdeme také celou řadu mikropodniků, je třeba podporovat vytváření klastrů malých a středních podniků na podporu jejich rozvoje. Zrovna tak zásadní význam pro ně mohou mít také podpory zaměřené na zlepšení produktivity, konkurenceschopnosti, odborné přípravy a kvality;

⁽⁵⁾ CdR 83/2009 fin.

⁽⁶⁾ Závěry věnované novému politickému rámci pro evropský cestovní ruch, Rada ve složení pro konkurenceschopnost, Lucemburk, 12. října 2010.

17. v této souvislosti doporučuje rozvíjení nástrojů na pomoc malým a středním turistickým podnikům, zvláště co se týče odborné přípravy jejich zaměstnanců. Je třeba mít na paměti důležitou úlohu odvětví cestovního ruchu ve vytváření pracovních míst a to, že značná část vytvořených pracovních míst je určena mladým lidem a umožňuje jim uplatnit celou řadu dovedností, jež jsou velice užitečné pro jejich profesní rozvoj, včetně lepší znalosti cizích jazyků. Kvalitní trh cestovního ruchu, specializovaný na nová tržní odvětví a nové oblasti poptávky (např. zdravotně postižené nebo seniory), vyžaduje vysoce kvalifikovanou pracovní sílu vyškolenou v uspokojování nových požadavků a rovněž nové technologie uplatněné na cestovním ruchu. Velká část znalostí získaných v odvětví cestovního ruchu musí být navíc přímo přenosná do jiných hospodářských činností;

18. se znepokojením zaznamenává potenciální dopad jistých strukturálních problémů, jako je změna klimatu či nedostatek vodních a energetických zdrojů v evropských turistických destinacích, zvláště na ostrovech a v nejvzdálenějších oblastech. V této souvislosti se domnívá, že tyto problémy lze vyřešit pouze za předpokladu, že bude mnohem intenzivněji podporována udržitelnost v rozvoji strategie cestovního ruchu v těchto regionech. Co se týče dopadů změny klimatu, zasazuje se o předcházení těmto důsledkům prostřednictvím ochrany a obnovy přírodních oblastí i začleněním cestovního ruchu do integrovaného řízení pobřežních zón;

19. odmítá projekt veřejně financovaného výměnného programu pro turisty s cílem zajistit lepší rozložení cestování o dovolené na celý rok. Komise v tomto návrhu přehlíží tržní mechanismy, které již samy o sobě zajišťují časové rozložení, zejména nižšími cenami mimo hlavní sezónu. K nejvyššímu nárůstu cestování v létě nedochází kvůli „selhání“ trhu, ale kvůli oficiálně stanoveným školním prázdninám a klimatickým podmínkám v prázdninových destinacích. Výměnný program by ani jeden z těchto faktorů neovlivnil. Starší občané a mladí lidé, kteří nejsou závislí na školních prázdninách, mohou již nyní cestovat mimo hlavní sezónu. To, že tak nečiní, nasvědčuje tomu, že nechtějí. Kromě toho návrh usilující o koordinaci školních prázdnin mezi členskými státy je nad rámec pravomocí Evropské unie;

III. ČTYŘI PRIORITY ČINNOSTI

Stimulace konkurenceschopnosti odvětví cestovního ruchu v Evropě

20. zastává názor, že je nezbytně nutné stimulovat konkurenceschopnost odvětví cestovního ruchu, protože vzhledem k tomu, že cestovní ruch je průřezovou činností, potřebuje řadu opatření, která by se týkala různých oblastí a politik. V této souvislosti souhlasí s evropskými ministry, kteří se v madridské deklaraci vyjádřili o potřebě strategie založené na excelenci cestovního ruchu opírající se o budování sítě expertů a destinací, které by umožnily vytváření, výměnu a šíření

znalostí, inovací, výzkumu a technologického rozvoje za účelem udržení konkurenceschopnosti v odvětví cestovního ruchu⁽⁷⁾;

21. rovněž považuje za zvláště vhodné návrhy Komise týkající se diverzifikace turistických produktů s maximálním využitím evropského dědictví, dále zahájení platformy „IKT a cestovní ruch“ a ve střednědobém horizontu podporu Virtuálního střediska sledování cestovního ruchu, jehož úkolem by bylo zkoumat nabídku i zlepšovat znalost poptávky a tendencí na trhu a poskytovat krátkodobé a střednědobé prognózy. Opakuje, že regionální orgány mají rozsáhlé zkušenosti, z nichž je třeba čerpat prostřednictvím podpory regionální spolupráce v EU za účelem co nejlepšího využití těchto politik;

22. je toho názoru, že je třeba podporovat výměnu osvědčených postupů mezi evropskými regiony a je nutné zohlednit všechny přínosy týkající se plánovaných unijních iniciativ. V této souvislosti navrhuje, že by Evropské sdružení pro územní spolupráci (ESÚS), programy Interreg a/nebo makroregionální strategie mohly sloužit jako rámec rozvoje koordinovaných strategií v oblasti cestovního ruchu;

23. domnívá se, že aby bylo možné čelit výskytu sezónnosti, je třeba podporovat pobyty, které jsou rozmanitější a mají vysokou kvalitu, k čemuž bude třeba větší diverzifikace služeb v oblasti cestovního ruchu položením důrazu na kulturní, historicko-náboženský, sportovní, gastronomický cestovní ruch a další druhy cestovního ruchu s obrovským potenciálem růstu. Zdůrazňuje, že diverzifikace období prázdnin a regionální rozložení jsou v pravomoci členských států;

24. zdůrazňuje potenciál sociálního cestovního ruchu („cestovní ruch pro všechny“), který podporuje sociální začlenění s možností mobility prostřednictvím zajištění mezikulturních výměn pro všechny sociální skupiny včetně mladých lidí, rodin, starších občanů a osob se sníženou pohyblivostí; lituje, že Komise se dostatečně nezabývá tímto potenciálem;

Podpora rozvoje udržitelného, odpovědného a kvalitního cestovního ruchu

25. důrazně podporuje rozvoj systému ukazatelů, který by sloužil k udržitelné správě turistických destinací. V této souvislosti považuje za velice cennou zkušenost regionálních orgánů, jako je zkušenost sítě evropských regionů pro udržitelný a konkurenceschopný cestovní ruch (anglická zkratka NECSTouR);

⁽⁷⁾ Madridská deklarace v rámci neformální schůze ministrů, jež se konala v Madridu během španělského předsednictví v dubnu 2010 na téma „Směrem k sociálně odpovědnému odvětví cestovního ruchu“.

26. bere na vědomí zavedení značky pro evropské dědictví a evropské známky „Kvalitní turistika“, jež mají být stimulem k tomu, aby turistické destinace používaly udržitelné metody, a přispějí k upevnění obrazu Evropy jako oblasti vysoce kvalitního cestovního ruchu. Považuje však za velice důležité, aby byla přidaná hodnota této známky podrobněji prověřena a popsána a aby existoval striktní soubor kritérií pro udělení této známky, aby nedošlo k jejímu znehodnocení;

27. je toho názoru, že místní a regionální orgány a zvláště NECSTouR by se měly na přípravě těchto kritérií podílet, mají-li být obě iniciativy hodnověrné. Upozorňuje na to, že Výbor regionů jakožto shromáždění místních a regionálních zástupců EU by měl být zastoupen v orgánu zodpovědném za udělení těchto známek kvality;

28. zdůrazňuje, že kvalita všech služeb musí vzrůst, aby evropské turistické destinace získaly jasnou konkurenční výhodu a přispěly k upevnění obrazu Evropy jako celku s vysoce kvalitními destinacemi. V této souvislosti upozorňuje na to, že je třeba vzít v potaz zvláště starší turisty (očekává se, že v roce 2020 bude počet osob nad 65 let v Evropě představovat 20 % obyvatelstva) i osoby s postižením⁽⁸⁾;

29. žádá Evropskou komisi, aby v návrhu tohoto nového politického rámce pro evropský cestovní ruch byly posíleny systémy ochrany práv spotřebitelů;

30. zdůrazňuje nezbytnost zasadit se o větší spolupráci Evropské unie s nejdůležitějšími stávajícími a potencionálními trhy (USA, Čína, Rusko, Indie, Brazílie) a se sousedními zeměmi, zejména středomořskými, s cílem podporovat modely udržitelného cestovního ruchu a prosazovat kulturu ochrany životního prostředí, jelikož pozitivního dopadu lze dosáhnout pouze společnou činností a s tímž závazkem a smyslem pro odpovědnost;

Upevnit obraz a viditelnost Evropy

31. souhlasí s Komisí, že v zájmu konkurenceschopnosti tohoto odvětví je třeba upevnit obraz a viditelnost Evropy.

V této souvislosti podporuje úmysl zlepšit dobré jméno Evropy prostřednictvím udržitelnosti, vysoké kvality a plánovaných opatření, jako je vytvoření skutečné známky „Evropa“ vedle známek členských států, která by doplnila propagační činnost na vnitrostátní a regionální úrovni;

32. žádá Evropskou komisi, aby vytvořila specifická opatření v rámci vnější propagace známky „Evropa“, která by však v žádném případě neměla vést k narušení hospodářské soutěže mezi evropskými destinacemi;

33. podporuje propagaci internetové stránky visiteurope.com a zvláště koordinovanou účast na mezinárodních akcích a veletrzích cestovního ruchu atd. se zapojením všech zainteresovaných regionálních a místních subjektů;

Maximalizovat potenciál politik a nástrojů financování EU

34. souhlasí s Komisí, že je nutné maximalizovat potenciál nástrojů financování EU v oblasti cestovního ruchu. V této souvislosti by bylo třeba v případě venkovských oblastí zvážit potenciální možnosti poskytované Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), jelikož cestovní ruch představuje pro dané regiony skutečnou příležitost pro vytvoření nových pracovních míst a získání příjmů. Rovněž je podle něj důležité využití Evropského sociálního fondu (EFS) za účelem odborné přípravy zainteresovaných subjektů;

35. považuje také za nezbytné zařadit tuto úvahu do rámce diskusí o budoucí regionální politice a do jejích možností provádění se zohledněním specializace regionů na rozvoj tematických produktů cestovního ruchu, počínaje sociálním cestovním ruchem až po přírodní, venkovský, obchodní, zdravotní a kulturní cestovní ruch, kromě dalších možných kategorií. Co se týče posledně jmenovaného kulturního cestovního ruchu, je pravděpodobně v současnosti nejtípichtější pro celou Evropskou unii, kde tvoří památky a etnografické či průmyslové dědictví hospodářskou strukturu regionu. V této souvislosti zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit koordinaci a účinnost různých zdrojů financování s cílem zamezit duplicitě a rozporům.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Strategie Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, březen 2010.

Stanovisko Výboru regionů na téma „Místní a regionální správa v Ázerbájdžánu a rozvoj spolupráce mezi Ázerbájdžánem a EU“

(2011/C 104/04)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že země zaostává v reformách v oblasti právního státu, demokracie, boje proti korupci a lidských práv, aby splnila akční plán v rámci evropské politiky sousedství. Další překážkou dosažení větší demokracie je nedostatečná nezávislost soudnictví a sdělovacích prostředků. K pokroku však došlo v oblasti daní a hospodářské stability. Zároveň vybízí vládu Ázerbájdžánu, aby pokračovala v provádění doporučení EU, Rady Evropy a Benátské komise;
- vítá dobré výsledky při používání twinningového programu EU a vybízí vládu Ázerbájdžánu, aby v jeho využívání nadále pokračovala;
- je znepokojen velmi omezenými pravomocemi, které obcím určuje zákon. Jejich pravomoce jsou v praxi ještě omezenější a týkají se nanejvýš údržby obecních silnic, hřbitovů, parků a některých stránek poskytování sociální péče, které nemá na starosti ústřední vláda. Obce většinou nemají odpovídající kapacity, výcvik ani znalosti, aby poskytovaly tyto omezené úkoly stanovené zákonem;
- vyzývá vládu Ázerbájdžánu, aby za pomoci expertů z EU a Rady Evropy navrhla komplexní strategii zaměřenou na zlepšení místní správy a místní demokracie a stanovila reálné cíle a lhůty pro její provedení.

Zpravodaj: pan Gordon Keymer (UK/nezař.), člen rady okresu Tandridge

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Souvislosti – Ázerbájdžán a Evropa

1. bere na vědomí historické dědictví Ázerbájdžánu včetně jeho zkušeností se sekulární parlamentní republikou;

2. připomíná, že vztahy mezi Ázerbájdžánem a EU byly formálně zahájeny v roce 1996 podpisem dohody o partnerství a spolupráci, jež vstoupila v platnost v roce 1999, a poskytla tak právní základ politických vztahů mezi EU a Ázerbájdžánem, které jsou v současnosti vedeny v rámci evropské politiky sousedství;

3. konstatuje, že země zaostává v reformách v oblasti právního státu, demokracie, boje proti korupci a lidských práv, aby splnila akční plán v rámci evropské politiky sousedství. Další překážkou dosažení větší demokracie je nedostatečná nezávislost soudnictví a sdělovacích prostředků. K pokroku však došlo v oblasti daní a hospodářské stability. Zároveň vybízí vládu Ázerbájdžánu, aby pokračovala v provádění doporučení EU, Rady Evropy a Benátské komise;

4. vítá dobré výsledky při používání twinningového programu EU a vybízí vládu Ázerbájdžánu, aby v jeho využívání nadále pokračovala;

5. vyzývá vládu Ázerbájdžánu, aby podporovala obce při podávání žádostí o různé programy EU, které jim jsou k dispozici, a povzbudila je k další spolupráci s Komisí EU;

Místní správa

6. všímá si, že v Ázerbájdžánu existují dva souběžné systémy správy na místní úrovni. Jeden spočívá v obcích, do jejichž orgánů se volí a které jsou odpovědné občanům (veřejnosti) a národnímu parlamentu (Milli Mejlis), které však mají velmi omezené pravomoci poskytovat občanům služby. Druhý je tvořen místními výkonnými orgány, které jsou součástí státní vládní struktury a jsou přímo jmenovány prezidentem;

7. je znepokojen velmi omezenými pravomocemi, které obcím určuje zákon. Jejich pravomoci jsou v praxi ještě omezenější a týkají se nanejvýš údržby obecních silnic, hřbitovů, parků a některých stránek poskytování sociální péče, které nemá na

starosti ústřední vláda. Obce většinou nemají odpovídající kapacitu, výcvik ani znalosti, aby poskytovaly tyto omezené úkoly stanovené zákonem;

Silné místní orgány

8. domnívá se, že silná a demokratická správa na místní úrovni se svěřenými pravomocemi je důležitá pro podporu zapojení občanů v místě bydliště a pro zvýšení účasti v komunálních volbách;

9. vyzývá Evropskou komisi, aby podpořila vytváření a zavádění vzdělávacích programů pro občany o úloze a pravomocích místních orgánů a o jejich právech a způsobech účasti v rozhodovacím procesu na místní úrovni v jejich zemi;

10. vyzývá vládu Ázerbájdžánu a Evropskou komisi, aby pokračovaly v budování kapacit místních orgánů, aby byly dostatečné alespoň k řádnému poskytování stávajících omezených služeb stanovených zákonem, a současně kladly důraz na otázky odpovědnosti, transparentnosti a větší účasti občanů, aby však kromě toho vytvářely i předpoklady pro rozvoj vlastní samosprávy;

11. vyzývá vládu Ázerbájdžánu, aby za pomoci expertů z EU a Rady Evropy navrhla komplexní strategii zaměřenou na zlepšení místní správy a místní demokracie a stanovila reálné cíle a lhůty pro její provedení;

12. navrhuje založit nezávislou instituci, jež se bude zabývat výhradně zlepšením a rozvojem místních orgánů v Ázerbájdžánu. Na činnost této organizace by měly společně dohlížet tři národní sdružení místních orgánů;

13. je informován o tom, že počet národních sdružení místních orgánů má být snížen ze tří na jedno; domnívá se, že dříve, než k tomu dojde, by se mělo důkladně zvážit, jak zajistit takovou strukturu národního sdružení, která umožní co nejširší zapojení členů a rovné zastoupení všech druhů obcí;

14. zdůrazňuje své odhodlání podporovat spolupráci mezi místními orgány v Ázerbájdžánu a místními či regionálními orgány v Evropské unii s cílem prosazovat silnou a demokratickou správu na nižší než celostátní úrovni;

15. vyzývá Evropskou komisi a vládu Ázerbájdžánu, aby podpořily programy výměny osvědčených postupů v poskytování služeb jak mezi místními orgány v Ázerbájdžánu a EU, tak v rámci Ázerbájdžánu, a to umožněním přenosů „know-how“ z místních výkonných orgánů do obcí; v zájmu skutečného posílení schopností místních orgánů doporučuje, aby se zohlednily výsledky výměn zkušeností shromážděné na setkáních mezi zástupci místních a regionálních orgánů z EU a Ázerbájdžánu;

16. lituje, že zatímco došlo ke snížení počtu obcí v Ázerbájdžánu, k podobnému početnímu snížení nedošlo i u místních výkonných orgánů;

17. podporuje přesun pravomocí místních výkonných orgánů na místně volené rady jako prostředek rozšíření a posílení místní demokracie v Ázerbájdžánu;

Místní finanční prostředky

18. je znepokojen zhoršující se finanční situací obcí v Ázerbájdžánu, která následuje po výrazném poklesu celkových rozpočtových příjmů a značném snížení příjmů obcí na jednoho obyvatele;

19. domnívá se, že silná a správně fungující správa na místní úrovni potřebuje spolehlivý, přiměřený a spravedlivý přísun financí na místní úrovni, včetně pevné místní daňové základny, aby mohla poskytovat vysoce kvalitní místní služby, jež posílí pravomoci a zapojení místních rad v příslušných komunitách. Vládní dotace by měly být vypláceny takovým způsobem, aby mohly místní rady samy plánovat své finance na rozumně dlouhé období;

20. vítá úsilí vlády Ázerbájdžánu o zvýšení obchodních investic a domnívá se, že tyto podniky by měly transparentním způsobem finančně přispět svým místním orgánům, aby tak podpořily dobré fungující vztahy mezi podniky a obcemi, v nichž mají sídlo, a rozvíjely místní komunity;

21. domnívá se, že obce by měly vlastnit své budovy, aby měly větší možnosti výhledového plánování;

Místní demokracie

22. konstatuje, že navzdory jistým zlepšením technické stránky nevyhověly ani jedny komunální volby v této zemi mezinárodním normám; naléhavě žádá vládu Ázerbájdžánu, aby zjednodušila proces jmenování kandidátů, zajistila spravedlivější rozdělení prostředků na předvolební kampaň všem politickým stranám a kandidátům, umožnila nezávislé pozorování voleb, zejména pak procesu sčítání hlasů, tím, že umožní kandidátům nebo jejich oprávněným zástupcům, aby byli sčítání přítomni. Dále žádá, aby se řídila dalšími zjištěními společné pozorovatelské mise VR a Kongresu;

23. podporuje sdělovací prostředky s širší názorovou základnou, aby přispěly ke zvýšení volební účasti a také počtu opozičních kandidátů, a vyzývá ázerbájdžánské orgány, aby plně respektovaly své závazky ohledně svobody sdělovacích prostředků;

24. vítá vědomé úsilí vládních i opozičních stran zvýšit počet kandidujících žen v posledních komunálních volbách, což vedlo k prudkému nárůstu počtu křesel získaných ženami;

25. vítá založení Rady státní podpory pro nevládní organizace na popud prezidenta Ázerbájdžánu a vyhrazení finanční podpory, je však znepokojen nápadnými nedostatky, pokud jde o registraci nevládních organizací;

26. připomíná, že jakmile bude vyřešen konflikt v Náhorním Karabachu, bude zapotřebí výrazně podpořit místní správu v tomto a sedmi sousedních regionech;

Místní doprava a životní prostředí

27. vybízí k investicím do regionálního dopravního systému v zájmu zlepšení místního hospodářského rozvoje;

28. konstatuje, že regionální letecká doprava je v Ázerbájdžánu s ohledem na jeho geografické podmínky zvlášť důležitá. Přináší také významné výhody z hlediska zvyšování zaměstnanosti a sociální soudržnosti;

29. konstatuje, že místní orgány hrají klíčovou roli při zabývání se otázkami životního prostředí, a vybízí vládu Ázerbájdžánu, aby zahrnula obce do plánování a provádění regionálních programů rozvoje.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum“

(2011/C 104/05)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá záměr, aby se usnadnila interinstitucionální rozprava o administrativním a finančním zjednodušení pravidel programu;
- konstatuje, že složitost je sama o sobě hlavním zdrojem chyb a odchylek;
- uznává, že je důležité odlišovat chyby od podvodů a podporovat kulturu čestnosti a důvěry;
- podporuje přístup navržený Evropským parlamentem, který je založen na „vědě a technologii“ či „vědě a inovacích“, kladoucí důraz na seriózní vědecko-technická kritéria, spoléhající na realistické řídicí postupy a zohledňující společné rysy a odlišnosti mezi vědou, technologickým rozvojem a rozšiřováním na trhu;
- zdůrazňuje, že efektivita by neměla být posuzována pouze na základě dosažení vynikajících výsledků ve výzkumné činnosti, ale také na základě budování výzkumných kapacit a možností využití na celém území EU v souladu se zásadou územní soudržnosti;
- oceňuje program Výzkumný potenciál konvergenčních regionů v rámci programu Kapacity;
- navrhuje, aby příští rámcový program dále rozšířil takovéto programy a obsahoval plán pro začleňování účasti kompetentních partnerů z regionů, které zaostávají ve výzkumu, na projektech a programech vedených jejich známějšími a úspěšnějšími protějšky, a to prostřednictvím poradenských programů či jiných prostředků. V tomto ohledu upozorňuje na potenciál místních a regionálních subjektů přispívat k „centrům schopností“ souvisejícím s „póly excellence“.

Zpravodajka:	Fiona O'Loughlin (IE/ALDE), členka rady hrabství Kildare a regionálního úřadu kraje Mid-East
Odkaz:	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum KOM(2010) 187 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá záměr, který vyjádřila Evropská komise ve sdělení o zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum, aby se usnadnila interinstitucionální rozprava o administrativním a finančním zjednodušení pravidel programu;

2. uznává, že již byla provedena řada zjednodušení, která vyústila ve zlepšení sedmého rámcového programu, a připouští, že některá tato opatření potřebují určitý čas, aby měla skutečný dopad. Zdůrazňuje však, že sedmý rámcový program je stále složitým programem a charakteristickým znakem jeho řízení je přílišná byrokracie, nízká tolerance rizik, malá účinnost a neúměrná zpoždění;

3. zdůrazňuje, že existuje přímá spojitost mezi pravidly a postupy, jež by měly být uplatňovány v sedmém rámcovém programu, a mezi atraktivitou sedmého rámcového programu pro případné účastníky a kvalitou prováděného výzkumu. V tomto ohledu zdůrazňuje, že zjednodušení je třeba uskutečňovat se zřetelem na konečného uživatele (příjemce) a výsledný užitek musí převážet náklady na jeho provádění;

4. domnívá se, že je důležité načasování změn/zjednodušení a pořadí, v němž jsou prováděny, neboť navrhovatelé projektů požadují jistotu a stálost, pokud jde o pravidla a jejich uplatňování. Rovněž se domnívá, že je velmi důležitá kontinuita s cílem zajistit hladký přechod ze sedmého rámcového programu na osmý rámcový program a zároveň je zapotřebí zabezpečit, že budou dosaženy cíle těchto rámcových programů;

5. chápe, že sedmý rámcový program a s ním související nástroje jsou mnohými považovány za nesourodé, zároveň však uznává, že pro velký počet struktur politiky v oblasti výzkumu a vývoje na úrovni EU, členských států a na místní a regionální úrovni je třeba používat holističtější přístup řízení;

6. domnívá se, že je třeba zhodnotit úlohu národních kontaktních míst, aby poskytovala efektivnější služby pro potenciální účastníky rámcového programu a aby bylo dosaženo lepší koordinace s regionálními zprostředkovateli

rámcového programu. Kromě toho se domnívá, že navzdory zlepšením přetrvává určité negativní vnímání, což by národní kontaktní místa mohla napomoci rozptýlit;

7. uznává, že ve spojení se zjednodušením sedmého rámcového programu lze nebo je nutné uvažovat o řadě dalších souvisejících opatření, např. o přezkumu finančního nařízení každé tři roky;

Řízení sedmého rámcového programu a zjednodušení v rámci stávajících pravidel

Pokyny a podpora

8. konstatuje, že složitost je sama o sobě hlavním zdrojem chyb a odchylek, a vyzývá ke zjednodušení dokumentace a snížení množství informací, které jsou podmínkou pro účast na projektech, a také žádá omezení počtu a rozsahu oficiálních dokumentů, čímž však nesmí utrpět obsah a kvalita projektů. Vyslovuje se také pro optimalizaci postupů dohledu a kontroly tím, že se omezí počet auditů, budou se provádět podle jednotných kritérií a nebudou se vyžadovat dokumenty, které již daná organizace v minulosti dodala;

9. domnívá se, že příčinou poměrně nízké účasti malých a středních podniků je složitost programu, a je pevně přesvědčen, že při přechodu ze sedmého rámcového programu na osmý rámcový program musí být nová pravidla navržena tak, aby stimulovala malé a střední podniky k většímu zapojení;

10. požaduje zúžení či harmonizaci souboru intervenčních pravidel a zjednodušení podmínek udělení grantu, čehož je třeba dosáhnout v rámci jednotných pokynů a dostupné podpory on-line;

11. zdůrazňuje, že pro všechny zúčastněné strany je důležitá konsistentní a jednoznačná interpretace významu pravidel, nařízení a definic a informování o nich;

12. zdůrazňuje, že je nezbytné jednotné uplatňování pravidel a koordinování kontrol a auditů z různých útvarů;

13. je znepokojen: délkou lhůty pro podání vysvětlení a pokynů, volným výkladem mandátu svěřeného projektovým úředníkům při vyjednávání, zpětným uplatňováním nových „pravidel“ a interpretací;

14. navrhuje, aby byly zavedeny nové mechanismy pro efektivní poskytování konstruktivní zpětné vazby neúspěšným kandidátům, pro šíření výsledků projektů financovaných v rámci sedmého rámcového programu a pro usnadnění přenosu těchto výsledků a jejich osvojení malými a středními podniky;

15. navrhuje, aby byla účinnost výzkumu posílena zavedením nových mechanismů rozvoje založených na poskytnutí dodatečných finančních prostředků projektům pro zveřejňování výsledků a jejich uplatňování v nových oblastech, a to díky a) podpoře ochrany práv duševního vlastnictví k projektům a b) dosažení co nejsilnějšího pákového efektu veřejných prostředků posílením vazby mezi výzkumem, inovacemi a podnikáním;

Struktura a harmonogram výzev k podávání návrhů

16. podporuje zavedení dvoufázového systému vyhodnocování pro projekty spolupráce, aby se předešlo přílišnému promarněnému úsilí a nadbytečným nákladům vzniklým při přípravě podrobných návrhů, které následně nejsou schváleny. Jedná se o vysoké, avšak skryté náklady stávajícího systému hodnocení;

17. navrhuje zavést pevné lhůty (např. 60 dní) pro posouzení žádosti a také pro dokončení smluvních jednání (dalších 60 dní). Konstatuje, že by to mohlo přispět ke snížení překážek bránících v účasti menších místních a regionálních subjektů;

18. podporuje návrh na umožnění menších konsorcií, což by mohlo výrazně napomoci k zajištění větší flexibility a zaujmout partnery z cílových skupin, jako jsou malé a střední podniky, a prostřednictvím jednoduššího řízení by tak bylo dosaženo větší účinnosti;

19. vítá úsilí o zjednodušení počtu kombinací měř financování, typů organizací a druhů činnosti, ale varuje před zavedením jednotné sazby náhrady pro všechny kategorie organizací;

20. je znepokojen, že ve snaze o zkrácení doby pro udělení grantu by návrh upustit od začlenění stanovisek expertů z členských států do výběru projektu měl za následek ztrátu cenného porozumění kontextu výzkumu, jenž převládá v členských státech a regionech, z tohoto procesu. Navrhuje tedy, aby byl místo toho zvážen účinnější mechanismus na začlenění těchto stanovisek do výběru projektu;

Lepší využití IKT

21. vítá záměr Evropské komise poskytnout více zvláštních nástrojů informačních technologií pro výzkum, vzdělávání a inovační programy EU. Vyzývá k rozsáhlejšímu používání

elektronické správy – systém online pro návrhy, jednání a podávání zpráv – a k lepší harmonizaci v rámci GR pro výzkum a mezi jednotlivými GR;

22. žádá, aby byl portál účastníků výzkumu jediným místem pro všechny systémy související s IT, jako je např. podávání zpráv o poskytování otevřeného, transparentního systému pro vytváření pokynů, interpretací a takovýchto informací dostupných pro všechny (příjemce a zaměstnance Komise). To by napomohlo konsistenci, pokud jde o uplatňování pravidel a zajištění efektivity řízení;

Rozsáhlejší využití cen

23. varuje před možnými vedlejšími účinky cen, jestliže se poskytování finančních prostředků zaměří na několik vybraných větších subjektů. Konstatuje, že na ceny by se nemělo pohlížet jako na náhražku řádně strukturovaného financování, ale měly by být naopak použity na podporu objevování nových talentů a slibných myšlenek;

Přijetí přístupu založeného na důvěře

24. domnívá se, že stávající systém a praxe řízení sedmého rámcového programu jsou příliš orientované na kontrolu, a schvaluje přechod k přístupu založenému na vysoké důvěře a toleranci rizik, pokud jde o financování výzkumu, a z tohoto důvodu vítá řadu návrhů uvedených v tomto ohledu ve sdělení;

25. upozorňuje, že finanční řízení a kontrola zabírají neúměrné množství času navrhovatelů projektu/výzkumných pracovníků a odvádí finanční prostředky od účinného provádění projektu a úsilí v oblasti výzkumu;

26. vítá sdělení Komise ze dne 26. května 2010 nazvané „Více či méně kontrol? Rovnováha mezi administrativními náklady a rizikem chyb“⁽¹⁾, které navrhuje specifickou míru přijatelného rizika výskytu chyb pro financování výzkumu;

27. podporuje přijetí vyšší míry přijatelného rizika výskytu chyb pro výzkum, což zajistí náležitou rovnováhu mezi řádným finančním řízením a přiměřenou kontrolou;

28. vyzývá k rozsáhlejšímu přijetí obvyklých účetních pravidel a postupů (v souladu s vnitrostátními účetními a auditorskými normami), zejména pro metodiky průměrných osobních nákladů;

29. doporučuje, aby Komise zanalyzovala poměr nákladů a přínosů auditů a aby předložila přesnější, konsistentnější a transparentnější pravidla pro postupy auditu. Varuje, že cílené audity prováděné na základě analýzy rizika by mohly vést ke zjištění vyšší míry výskytu chyby, nežli u namátkových kontrol výdajů;

⁽¹⁾ KOM(2010) 261.

30. uznává, že je důležité odlišovat chyby od podvodů a podporovat kulturu čestnosti a důvěry;

31. pokud jde o nepříznivý postoj k riziku v sedmém rámcovém programu, navrhuje, aby byl přezkoumán služební řád úředníků EU z hlediska osobní odpovědnosti. Dále navrhuje, aby byl pro projektové úředníky a auditory Evropské komise zaveden program průběžného vzdělávání (zejména u řízení smluv). Rovněž doporučuje vypracovat společné pokyny pro všechny zaměstnance, pokud jde o provádění rámcového programu za účelem lepší konsistence;

Přechod k přístupu založenému na výsledcích

32. uznává, že navrhovaný přechod k mechanismu financování založenému na výsledcích je dobře míněný, ale podotýká, že by mohl být zdrojem řady nezamýšlených důsledků, jako jsou např. nepříznivý postoj k riziku (či alespoň méně příznivý) ve výzkumu, menší pravděpodobnost překonávat hranice, a tudíž menší důraz na vynikající výsledky, ale také větší zátěž uvalená na potenciálního příjemce ve fázi návrhu a prodloužení doby potřebné na udělení grantu;

33. musí se tedy ještě nechat přesvědčit přechodem na výzkum založený na výsledcích, ale vítá navrhovanou pilotní akci na vyzkoušení tohoto přístupu, jelikož se VR domnívá, že kombinace řízeného a neřízeného výzkumu by mohla být vhodnější při řešení budoucích výzev v oblasti výzkumu;

34. vyzývá k vytvoření nových mechanismů, jejichž prostřednictvím mohou být místním a regionálním orgánům poskytnuty finanční prostředky na zakoupení výsledků úspěšných výzkumných projektů, aby uspokojily požadavky na dovednosti v oblasti inovativního regionálního rozvoje. Navíc zdůrazňuje význam posílení a stimulace přenosu výsledků projektů do evropských malých a středních podniků a jejich zavádění v těchto podnicích;

35. podporuje přístup navržený Evropským parlamentem, který je založen na „vědě a technologii“ či „vědě a inovacích“⁽²⁾, kladoucí důraz na seriózní vědecko-technická kritéria, spoléhající na realistické řídicí postupy a zohledňující společné rysy a odlišnosti mezi vědou, technologickým rozvojem a rozšiřováním na trhu;

Nastolení lepší rovnováhy mezi vynikajícími výsledky a soudržností

36. zdůrazňuje, že efektivita by neměla být posuzována pouze na základě dosažení vynikajících výsledků ve výzkumné činnosti, ale také na základě budování výzkumných kapacit a možností využití na celém území EU v souladu se zásadou územní soudržnosti. Evropská výzkumná činnost by neměla spočívat výlučně v globálních stěžejních projektech,

v upevňování vedoucího postavení omezeného počtu regionů v oblasti výzkumu nebo v zajišťování konkurenceschopnosti evropského průmyslu v oblastech klíčových technologií; měla by se zaměřit i na vyrovnané zapojení všech, aniž by došlo k ohrožení vynikajících výsledků;

37. oceňuje program Výzkumný potenciál konvergenčních regionů v rámci programu Kapacity jakožto důležitý krok v rozvoji regionálních kapacit a usnadňování účasti těchto regionů na činnosti v oblasti výzkumu a vývoje a domnívá se, že opatření Regiony znalostí zaznamenalo určitý úspěch jakožto stimul pro regionální a místní orgány, aby spolupracovaly s univerzitami a výzkumnými centry na rozvoji projektů a místních a regionálních strategií v oblasti výzkumu a vývoje;

38. navrhuje, aby příští rámcový program dále rozšířil takovéto programy a obsahoval plán pro začleňování účasti kompetentních partnerů z regionů, které zaostávají ve výzkumu, na projektech a programech vedených jejich známějšími a úspěšnějšími protějšky, a to prostřednictvím poradenských programů či jiných prostředků. V tomto ohledu upozorňuje na potenciál místních a regionálních subjektů přispívat k „centrům schopnosti“ souvisejícím s „póly excellence“.

39. navrhuje, aby byly v rámci těchto programů vydávány výzvy častěji než jednou za rok, jako je tomu v současné době;

40. podporuje stávající úsilí v oblasti koordinace mezi strukturálními fondy a rámcovými programy⁽³⁾, avšak v tomto ohledu upozorňuje na potřebu lépe rozvíjet konsistentní pravidla, postupy a praktiky a koordinovat výzvy k předkládání návrhů. Měla by sem také patřit možnost spolufinancovat z prostředků strukturálních fondů projekty podporované z prostředků rámcového programu pro výzkum;

41. zdůrazňuje však, že regionální politika EU musí být použita na účely stanovené ve Smlouvě, což je podporovat soudržnost, a zdůrazňuje potřebu zabránit tomu, aby vznikl dojem, že druhořadé projekty, které nebyly vybrány v rámci výzkumného programu, si mohou nalézt cestu k financování prostřednictvím strukturálních fondů;

42. oceňuje potenciál na vytváření vazeb mezi rámcovým programem a dalšími programy EU, přičemž prostředky ze strukturálních fondů by mohly být využity na podporu projektů, které splnily všechna kritéria výkonnosti v hodnoceních v rámcovém programu, a navrhuje, že by tyto vazby mohly být obousměrné např. prostřednictvím projektů rozvinutých v rámci programu pro územní spolupráci, které mají snadnější přístup k jednotlivým programům rámcového programu;

⁽²⁾ 2010/2079(INI), upraveno z odstavce 26.

⁽³⁾ (2009/2243(INI)).

43. pokud jde o koordinaci výzkumných programů, doporučuje, aby byla zjednodušena a rozšířena iniciativa ERA-NET a posílena účast subjektů regionálního charakteru, jelikož ji regiony považují za příliš omezující. Domnívá se, že regionům musí být umožněno rozvíjet podobné iniciativy jako ty, které jsou nabízeny ústředním vládám v rámci společného programování.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Mládež v pohybu“

(2011/C 104/06)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá stěžejní iniciativu Evropské komise na téma Mládež v pohybu, jež představuje ambiciózní strategický rámec pro zlepšení mobility, vzdělávání a profesního začlenění mladých Evropanů. Evropská komise poprvé vypracovala rámec opatření pro mládež zahrnující rozměr vzdělávání a zaměstnanosti;
- uvádí, že vzdělávání by mělo být jádrem mobility mládeže;
- by rád zdůraznil úzkou vazbu mezi špatnými výsledky ve škole a sociálně ekonomickým znevýhodněním, které je rozhodujícím prvkem pro řadu mladých lidí, jež nejsou zaměstnáni ani se nevzdělávají nebo odborně nepřipravují. Prolomení tohoto kruhu je výzvou pro místní a regionální orgány v celé Evropě a v rámci této iniciativy musí být považováno za prioritu;
- schvaluje pružné čerpání z Evropského sociálního fondu členskými státy a územními orgány s cílem pomoci mladým lidem, zejména v rámci plnění cílů strategie Evropa 2020;
- při příležitosti hodnocení všech programů týkajících se mobility ve vzdělávání, které povede k vypracování legislativních návrhů v roce 2011 a nového finančního rámce pro období po roce 2013, je naprosto nezbytné, aby byl zohledněn zásadní příspěvek místních a regionálních orgánů s cílem podpořit mobilitu ve vzdělávání mladých lidí, jak je ostatně uvedeno ve stanovisku VR k zelené knize Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání.

Zpravodaj: Marc Schaefer (LU/SES), člen rady města Vianden

Odkaz: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Mládež v pohybu

Iniciativa zaměřená na rozvinutí potenciálu mladých lidí, aby mohla Evropa růst rozumným a udržitelným způsobem, ze kterého budou mít prospěch všichni

KOM(2010) 477 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecné připomínky

1. vítá stěžejní iniciativu Evropské komise na téma Mládež v pohybu, jež představuje ambiciózní strategický rámec pro zlepšení mobility, vzdělávání a profesního začlenění mladých Evropanů. Evropská komise poprvé vypracovala rámec opatření pro mládež zahrnující rozměr vzdělávání a zaměstnanosti;

2. plně podporuje záměr zlepšit znalosti, dovednosti a zkušenosti mládeže, které jim usnadní přístup na trh práce a povedou k maximálnímu využití jejich potenciálu, což přispěje k dosažení cílů strategie Evropa 2020. Zároveň upozorňuje na to, že účelem vzdělávání není pouze zlepšit zaměstnatelnost, ale že jeho cíl musí být komplexnější, a sice přispět k rozvoji celé osobnosti člověka;

3. vyjadřuje politování nad skutečností, že Evropská komise nevzala dostatečně v potaz úlohu místních a regionálních orgánů při přípravě a provádění opatření podporujících mobilitu, i když mohou tyto orgány vzhledem ke svému postavení zpřístupnit mobilitu nejlépe; stejně tak ji dostatečně nezohlednila v koncepci a rozpracování programů určených mladým, neboť tyto orgány nejlépe znají skutečnou situaci mladých z důvodu blízkosti k této skupině;

4. připomíná, že opatření ohlášená v rámci iniciativy by měla být přístupná co největšímu počtu mladých lidí, bez ohledu na jejich životní dráhy, na jejich ekonomickou situaci či zeměpisnou polohu regionu, z něž pocházejí, neboť jsou mladí lidé žijící například v nejvzdálenějších regionech či na ostrovech, kteří nemají stejné příležitosti k mobilitě jako mladí lidé žijící na pevnině. Zdůrazňuje však, že cílem tohoto kroku je vytvořit možnosti pro mobilitu, přičemž rozhodnutí je ponecháno na mladých lidech;

5. poznamenává, že mladí lidé musí mít během svého vzdělávání a odborné přípravy možnost získávat, rozvíjet a aktualizovat dovednosti související s určitým povoláním a znalosti, které jim umožní stát se aktivními občany. Zároveň upozorňuje na to, že podpora tvořivosti a inovačního potenciálu mladých lidí a vytvoření podmínek pro jejich duševní a sociální rozvoj jsou hlavním úkolem všech vzdělávacích insti-

tucí. Všechny tyto oblasti jsou klíčovými faktory osobní emancipace a sociálního začleňování mládeže. Vyžaduje to rovněž opatření, která mladým lidem umožní skloubit vzdělávání, studium či práci s rodinou;

6. uvádí, že je vhodné, obzvláště s ohledem na stávající hospodářskou situaci, povzbuzovat mladé lidi k dokončení školní docházky či k absolvování další odborné přípravy, která jim poskytne dovednosti potřebné ke zlepšení jejich vyhlídek při vstupu na trh práce;

7. zdůrazňuje význam učení pro mládež a schopností získaných pro život v rámci neformálního vzdělávání podporovaného stávajícím programem Mládež v akci a žádá, aby byla zaručena kontinuita programu i po roce 2013, neboť tyto schopnosti doplňují akademické vzdělávání a jsou klíčové pro podporu mobility a zaměstnatelnosti mladých na trhu práce;

8. připomíná svůj závazek ohledně mobility, ať už se jedná o mobilitu ve vzdělávání či profesní mobilitu, která je důležitá pro profesní a osobní rozvoj, a umožňuje tak posílit evropskou identitu a zároveň přispět k hospodářské, sociální a územní soudržnosti EU;

9. žádá, aby vzdělávací programy podporující mobilitu byly prodlouženy po roce 2013 a aby Komise, Rada a Evropský parlament navýšily jejich rozpočet v souvislosti s přípravou budoucích rámcových programů;

10. zdůrazňuje, že cílů iniciativy Mládež v pohybu bude dosaženo pouze v partnerství s místními a regionálními orgány, jakož i s ostatními zúčastněnými stranami pracujícími pro mládež;

Iniciativy související s mobilitou

11. uvádí, že vzdělávání by mělo být jádrem mobility mládeže. Z tohoto důvodu by Evropská komise měla za dodržení smluvních rozdělení pravomocí přijmout podpůrná opatření, aby zajistila přístup k informacím o příležitostech k mobilitě, aby zlepšila kvalitu vzdělávání a účinně chránila právo na přístup ke vzdělávání pro všechny a podpořila také otázky související s mobilitou, k nimž patří výměny studentů na úrovni středního vzdělávání, práce subjektů zapojených do mobility žáků a studentů v síti apod.;

12. připomíná, že s překážkami bránícími mobilitě se potýkají zejména ti mladí lidé, již nemají vysokoškolské vzdělání a kteří pocházejí ze znevýhodněných sociálních skupin, jakož i mladí lidé, kteří z důvodu zeměpisné polohy svého regionu nemají stejný přístup k mobilitě. Výbor připomíná, že EU musí zaručit, aby programy mobility ve vzdělávání byly za stejných podmínek přístupné všem mladým lidem, a proto doporučuje podporovat regiony se specifickými zeměpisnými charakteristikami, jako např. nejvzdálenější regiony a ostrovy, kde je rozvoj politik mobility vážně ztížen zeměpisnou odlehlostí a izolovaností od kontinentu. Musí proto být přijata specifická proaktivní opatření týkající se těchto mladých lidí, aby i oni mohli plně využívat evropských programů mobility. To se týká především komunikační činnosti uzpůsobené různým cílovým skupinám, ale i odpovídající finanční podpory, která by měla vést k tomu, že finanční prostředky již nebudou překážkou pro mobilitu;

13. jak bylo připomenuto ve stanovisku Výboru regionů k zelené knize Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání⁽¹⁾, je třeba zdůraznit, že místní a regionální orgány přispívají významným způsobem k podpoře mobility ve vzdělávání. To se týká zejména oblasti informovanosti, poradenství a zvyšování povědomí, jakož i ve většině případů šířením opatření na posílení záruky kvality a financování;

14. poukazuje na skutečnost, že často jsou to právě malé projekty mobility, které mají rozhodující vliv a přispívají k posílení evropské myšlenky, aktivního evropského občanství a demokracie;

15. podporuje cíl Evropské komise zlepšit informovanost mladých Evropanů, především pokud jde o zjednodušené postupy koordinace sociálního zabezpečení, které musí zohlednit nové způsoby mobility;

16. zdůrazňuje, že v rámci příští generace strukturálních fondů je nezbytné zohlednit i studentské bydlení;

17. klade důraz na vazbu mezi diskusí zahájenou v zelené knize Evropské komise o důchodových systémech⁽²⁾ a mobilitou mladých Evropanů, s cílem zlepšit udržitelnost a přiměřenost důchodů. Z tohoto pohledu je důležité, aby mladí pracovníci měli přístup k pracovním místům s pracovní dobou, která jim zajistí důchodová práva;

Vzdělávací a akademické politiky

18. podporuje cíl strategie Evropa 2020 zvýšit podíl mladých lidí s vysokoškolským vzděláním alespoň na 40 %, avšak zdůrazňuje, že to bude vyžadovat demokratizaci přístupu na

univerzity pro co největší počet mladých lidí. Kromě toho je na úrovni EU i na úrovni členských států vhodné pokračovat v činnostech umožňujících lepší přizpůsobování dovedností pracovním místům a zvýšit jejich intenzitu, zejména součinností v rámci provádění dvou stěžejních iniciativ „Mládež v pohybu“ a „Program pro nové dovednosti a pracovní místa“;

19. uvádí, že z tohoto důvodu by se diverzifikace zdrojů příjmů univerzit neměla týkat pouze možného zvýšení zápisného, což by tuto demokratizaci mohlo ohrozit;

20. bere na vědomí návrh Evropské komise vytvořit ve spolupráci s Evropskou investiční bankou facilitu evropských studentských půjček, jako doplněk existujících systémů v členských státech, a klade důraz na to, že tyto půjčky nesmí přispívat ke komercializaci mobility;

21. schvaluje iniciativu Evropské komise vytvořit mezinárodní systém hodnocení výsledků univerzit. Tato kritéria by měla mimo jiné zohlednit kvalitu výuky, inovace, angažovanost na místní a regionální úrovni, internacionalizaci, ale také smíšenost, spravedlivé zastoupení žen a mužů, sociální i zeměpisný původ studentů a míru jejich spokojenosti;

22. schvaluje úmysl Evropské komise nabízet přitažlivé podmínky zaměstnání pro mladé výzkumné pracovníky. Za tímto účelem bude třeba vytvořit součinnost mezi financováním z regionálních a evropských prostředků, aby bylo zajištěno těm mladým lidem, kteří o to stojí, financování jejich doktorandského studia;

23. chápe, že zaměstnatelnost studentů musí být jedním z cílů vysokoškolského vzdělávání, avšak zdůrazňuje, že toto vzdělávání musí podporovat tvořivost a inovační potenciál studentů a musí se zaměřit na jejich duševní a sociální rozvoj;

Profesní začlenění mladých lidí

24. by rád zdůraznil úzkou vazbu mezi špatnými výsledky ve škole a sociálně ekonomickým znevýhodněním, které je rozhodujícím prvkem pro řadu mladých lidí, jež nejsou zaměstnání ani se nevzdělávají nebo odborně nepřipravují. Prolomení tohoto kruhu je výzvou pro místní a regionální orgány v celé Evropě a v rámci této iniciativy musí být považováno za prioritu;

25. podporuje úmysl Evropské komise zajistit všem mladým lidem odpovídající systém sociální ochrany. Každý mladý člověk, bez ohledu na svoji profesní situaci, by měl mít nárok na sociální zabezpečení;

⁽¹⁾ Stanovisko Výboru regionů k zelené knize Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání, CdR 246/2009.

⁽²⁾ Zelená kniha – Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě, KOM(2010) 365 v konečném znění.

26. doporučuje, aby Evropská komise vytvořila internetový portál pro výměnu příkladů osvědčených postupů na místní a regionální úrovni, pokud jde o profesní začlenění mladých lidí;

27. konstatuje, že Evropská unie musí zřídit systém pro systematické sledování situace mladých lidí, kteří nepracují, nestudují a nejsou zapojeni do odborné přípravy, ve spolupráci s územními orgány, které mají nejlepší přehled o mladých lidech v obtížné situaci a mohou provádět navazující opatření;

28. schvaluje návrh Evropské komise podpořit členské státy, aby vytvořily „záruku pro mladé“, která zajistí, že všem mladým lidem bude do čtyř měsíců od opuštění školy nabídnuto pracovní místo, odborná příprava či akademické studium, a to na základě individuálního posouzení životní dráhy každého jednotlivce;

29. podporuje Evropskou komisi při vypracovávání kvalitního rámce pro stáže, které mohou být rozhodujícím faktorem pro profesní začlenění mladých lidí. Neplaceným a málo placeným stážím by se mělo pokud možno zabránit. Tento evropský rámec by měl počítat s finanční odměnou a sociální ochranou a měl by usnadnit sociální začleňování mladých stážistů, jakož i předepisovat práva a povinnosti stážistů a podniků, v nichž stáže probíhají;

30. uvádí, že Evropský rok dobrovolnictví 2011 bude dobrou příležitostí za a) ukázat jeden z kladných aspektů, tj. význam dobrovolné činnosti pro mladé lidi coby prostředku, který napomáhá rozvoji jejich profesní dráhy, a za b) zabývat se překážkami, jež jsou kladeny dobrovolné činnosti, a potřebou vhodného právního rámce na ochranu práv a nároků dobrovolníků;

31. pochybuje o účinnosti záměru Evropské komise zavést jednotné smlouvy na dobu neurčitou a požaduje dodatečná vysvětlení ohledně délky zkušebních lhůt a minimálních mezd pro mladé lidi. Tento typ smlouvy, jehož přínos pro profesní začleňování mladých je velice nejistý, by spíše ztížil jejich vstup do profesního života a vytvořil by „dvourychlostní“ trh práce;

32. podporuje iniciativu Evropské komise „První zaměstnání v rámci sítě EURES“, která je pilotním projektem umožňujícím mladým lidem nalézt práci v jednom ze 27 členských států EU. Tato iniciativa by měla spojit sdružení věnující se začleňování mladých a územní orgány;

33. oceňuje, že jednou z priorit je zřízení odborné skupiny na vysoké úrovni pro gramotnost. Tato skupina by měla být složena z odborníků působících na místní a regionální úrovni, kteří by se mohli podělit o své zkušenosti. Výbor regionů již ve

svém stanovisku z vlastní iniciativy o negramotnosti ⁽³⁾ připomenul, že výměna osvědčených postupů na evropské úrovni má zásadní význam, zejména na úrovni místních a regionálních orgánů, které vypracovávají strategie boje proti tomuto nešťastnému jevu;

Využívání evropských fondů

34. schvaluje pružné čerpání z Evropského sociálního fondu členskými státy a územními orgány s cílem pomoci mladým lidem, zejména v rámci plnění cílů strategie Evropa 2020. Bylo by vhodné maximalizovat potenciál tohoto fondu a zajistit, aby bylo zvýšeno povědomí o možnostech, jež tento fond nabízí. Jiné evropské programy podpory, které se nezaměřují (pouze) na zaměstnatelnost (např. program celoživotního učení), by v zájmu uskutečňování cílů uvedených v iniciativě měly zůstat paralelně a beze změny zachovány, neboť účelem vzdělávání není pouze zlepšit zaměstnatelnost;

35. konstatuje, že existují různé evropské programy na podporu mobility mládeže (program celoživotního učení, Erasmus Mundus, Mládež v akci, Evropa pro občany). Tyto programy by se rovněž mohly zaměřit na učitele, vychovatele a sociální pracovníky, již mohou často vést k mobilitě mladé lidi, o které se starají;

36. při příležitosti hodnocení všech programů týkajících se mobility ve vzdělávání, které povede k vypracování legislativních návrhů v roce 2011 a nového finančního rámce pro období po roce 2013, je naprosto nezbytné, aby byl zohledněn zásadní příspěvek místních a regionálních orgánů s cílem podpořit mobilitu ve vzdělávání mladých lidí, jak je ostatně uvedeno ve stanovisku VR k zelené knize Podpora mobility mladých lidí ve vzdělávání. Tyto orgány totiž většinou působí jako zprostředkovatelé informací, poradenství a přispívají ke zvyšování povědomí o příležitostech k mobilitě. Poskytují též značné finanční prostředky. Bylo by také vhodné snížit administrativní formality těchto programů;

Symbolické iniciativy tohoto akčního programu a informování o něm

37. schvaluje vytvoření karty „Mládež v pohybu“. Tento symbolický krok může pomoci přiblížit celou iniciativu veřejnosti a posílit pocit sounáležitosti s Evropskou unií. Je však žádoucí, aby tato karta přinášela skutečné výhody a nekonkurovala existujícím kartám, jako je karta ISIC (International Student Identity Card) nebo Evropská karta mládeže vydávaná Sdružením evropské karty mládeže (EYCA), přičemž by se touto kartou mládeže mohla inspirovat. Pro podporu mobility mládeže by mohly být navrženy velké slevy na cesty mladých lidí po Evropské unii a na jejich ubytování;

⁽³⁾ Stanovisko Výboru regionů k tématu Snížení funkční negramotnosti – Ambiciózní evropská strategie proti vyloučení a na podporu osobního rozvoje, CdR 193/2009.

38. trvá na tom, že do budoucího „Evropského znalostního pasu“ je třeba zahrnout různé existující iniciativy jako například Europass (životopis v evropském formátu). Roztříštěnost těchto iniciativ je totiž v rozporu s původním cílem, jímž je podpora mobility a zároveň usnadnění uznávání schopností mezi různými členskými státy.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Evropská kinematografie v digitálním věku“

(2011/C 104/07)

VÝBOR REGIONŮ

- uznává, že kulturní odvětví silně přispívají k místnímu a regionálnímu rozvoji, jelikož činí evropské regiony atraktivnějšími, rozvíjejí udržitelný cestovní ruch a vytvářejí nové pracovní příležitosti;
- domnívá se, že řadě malých kin hrozí zánik, neboť se potýkají s vážnými finančními obtížemi, a vyzývá ke spolupráci, jež by zajistila uchování evropského kulturního dědictví a ochranu kinematografického průmyslu;
- zdůrazňuje nutnost zohlednit jak hospodářskou, tak kulturní úlohu filmu. Odvětví kinematografie je průmyslem, jenž má zásadní důležitost pro rozvoj, konkurenceschopnost a zaměstnanost. Hraje rovněž stěžejní úlohu při zachovávaní a podpoře místní a regionální kulturní identity a rozmanitosti. Z důvodu tohoto specifika se mimo jiné profiluje jako hlavní faktor v rozvoji evropských sociálních hodnot a řádného fungování demokratických společností, protože audiovizuální díla mohou mít význačnou úlohu při formování evropské identity;
- zdůrazňuje, že přechod na digitální systém otevírá nové příležitosti k propojování různých regionů v Evropě, protože si mohou vyměňovat audiovizuální díla a objevovat nové způsoby vytváření vazeb a výměny obsahu. Tento přechod může být příležitostí, jak přitáhnout nové diváky, využít výhody alternativního obsahu, poskytnout nové služby a lépe zviditelnit specifika jednotlivých regionů.

Zpravodaj: Malcolm Mifsud (MT/ELS), starosta města Pietá

Odkaz: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o příležitostech a výzvách evropské kinematografie v digitálním věku

KOM(2010) 487 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ,

1. vítá důraz, který Komise přikládá **důležité úloze místních a regionálních orgánů** v procesu digitalizace evropské kinematografie. Zaprvé, kina hrají důležitou společenskou a kulturní roli v obcích a venkovských oblastech, neboť často pro komunitu představují jediný prostředek přístupu ke kultuře. A zadruhé, značnou část evropských kin (zejména kin s jedním promítacím sálem) vlastní obce;

2. souhlasí s tím, že místní a regionální orgány mají klíčové postavení v podporování a pěstování kultury, především v oblasti zachování **kulturního dědictví** a jako podporovatelé umělecké inovace;

3. uznává, že **kulturní odvětví** silně přispívají k místnímu a regionálnímu rozvoji, jelikož činí evropské regiony atraktivnějšími, rozvíjejí udržitelný cestovní ruch a vytvářejí nové pracovní příležitosti;

4. domnívá se, že řadě malých kin hrozí zánik, neboť se potýkají s vážnými finančními obtížemi, a vyzývá ke spolupráci, jež by zajistila **uchování evropského kulturního dědictví a ochranu kinematografického průmyslu**;

5. zdůrazňuje, že bez **veřejných opatření** na evropské, národní, regionální a místní úrovni by byla ohrožena konkurenceschopnost a oběh evropských děl a mohl by se zmenšit pluralismus a jazyková i kulturní rozmanitost Evropanů;

6. podporuje myšlenku Evropské komise navrhnout **nový režim programu MEDIA** na podporu digitální transformace evropských kin, jež uvádí většinu evropských filmů;

1. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Obecné připomínky

7. uznává, že činnosti navrhované ve sdělení tak, jak jsou formulovány, očividně nevyvolávají otázky ohledně toho, zda jsou v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Hlavními partnery při přípravě, provádění a správě opatření navrho-

vaných na podporu malých místních kin, která by jim měla pomoci využívat digitální revoluce, však musí být místní a regionální orgány;

8. je přesvědčen, že digitální transformace kin má významný unijní rozměr, a uvítal by tedy jednotný politický přístup, a to v oblastech uvedených ve sdělení:

— normalizace,

— shromažďování a uchovávání filmů v digitálním formátu,

— regionální podpora digitalizace,

— slučitelnost s pravidly Smlouvy,

— podpora provozovatelů kin promítajících evropské filmy s cílem rozvíjet nadstandardní vztahy s místními a regionálními orgány při podpoře umělců a kultury,

— přístup k financím;

9. připomíná, že kulturní rozměr byl ve Smlouvách posílen, když bylo jako jeden z cílů EU stanoveno to, že Evropská unie „respektuje svou bohatou kulturní a jazykovou rozmanitost a dbá na zachování a rozvoj evropského kulturního dědictví“⁽¹⁾;

10. zdůrazňuje, že provádění Digitální agendy pro Evropu⁽²⁾ vyžaduje zásadní změnu myšlení v celoevropském měřítku, a že je třeba vytvořit přímé komunikační kanály pro šíření a uplatňování výsledků projektů na místní úrovni;

Evropská kinematografie jako kulturní dědictví

11. vyzdvihuje důležitou kulturní úlohu, již hraje film při zaznamenávání kulturního dědictví jednotlivých zemí a prezentuje ho zábavnou formou⁽³⁾. Má zásadní význam pro zaznamenávání dějin, kultury a způsobu života mnoha generací a národů. Evropská kinematografie v zásadě představuje kulturu a civilizaci v její jedinečnosti, lišící se zemi od země a generaci od generace;

⁽¹⁾ Viz článek 3 Smlouvy o ES.

⁽²⁾ Sdělení KOM(2010) 245 ze dne 19. května 2010 na: http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_en.htm, zejména stránky 31–32.

⁽³⁾ Evropská komise, GŘ pro výzkum, *Preserving our heritage, Improving our Environment*, 1. část, dostupná na: http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/20years_cultural_heritage_vol1_en.pdf.

12. zdůrazňuje, že každý člověk má právo podílet se na kulturním životě společnosti a těšit se z umění. Film jako umělecký prostředek navíc může stavět mosty mezi umělcem a divákem. Filmové umění napomáhá lidem ve vzájemném poznávání, a to díky společně sdílené lidské zkušenosti, vycházející z evropské identity;

13. vyzdvihuje úlohu filmu při vytváření evropské identity a začleňování regionů. Svou uměleckou a kulturní podstatou je film sjednocující silou. Oslovuje lidi v celé Evropě a vzájemně je sblíží, neboť jim umožňuje sdílet společné zkušenosti. Kina v odlehlých a/nebo malých vesnicích, městech a regionech někdy představují pro místní komunitu jediný prostředek přístupu ke kultuře. VR je proto přesvědčen, že uchování evropské kinematografie může významně přispět k evropské integraci v odlehlých oblastech Evropy;

14. uznává, že kina hrají ve městech i v odlehlých regionech důležitou úlohu, protože dávají divákům možnost sledovat evropský audiovizuální obsah;

Evropský film jako kulturní odvětví

15. konstatuje, že kulturní odvětví je z pohledu ekonomické aktivity a vytváření pracovních míst v EU velmi dynamickou oblastí, a může tak v Evropě sehrát důležitou úlohu při plnění hospodářských a společenských cílů na místní a regionální úrovni;

16. připomíná, že kinematografie spadá pod definici⁽⁴⁾ kulturního odvětví, jak ji uvádí Zelená kniha *Uvolnění potenciálu kulturních a kreativních odvětví*, podle níž „kulturní odvětví“ jsou „ta odvětví, jež produkují a šíří produkty nebo služby, které se v okamžiku svého vzniku vyznačují určitou povahou, zaměřeným využitím nebo účelem, a které jsou výrazem nebo prostředkem kulturních projevů, a to nezávisle na obchodní hodnotě, již mohou tyto produkty nebo služby mít“. Kromě tradičních uměleckých odvětví (scénické umění, vizuální umění, kulturní dědictví – včetně veřejného sektoru) sem řadíme film, DVD a video, televizi a rozhlas, videohry, nová média, hudbu, knihy a tisk. Tento koncept je definován v souvislosti s kulturními projevy v rámci Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005;

17. zdůrazňuje, že zdravé kulturní odvětví může rozvíjet tvořivá partnerství mezi kulturním odvětvím a jinými odvětvími (informační a komunikační technologie, výzkum, cestovní ruch, sociální partneři atd.) s cílem posílit sociální a hospodářský dopad investic do kultury a tvořivosti, především s ohledem

na podporu růstu a zaměstnanosti a rozvoj a přitažlivost regionů a měst;

18. vzhledem k výzvám, jež přináší digitální revoluce a pokračující finanční krize, žádá pokračování spolupráce mezi zainteresovanými stranami, jež by poskytla podporu v případech selhání trhu;

Uchovávání evropského kulturní dědictví díky kinematografickému průmyslu

19. upozorňuje na skutečnost, že dopady digitální revoluce a finanční krize na evropský film mohou způsobit v tomto průmyslu na místní a regionální úrovni trvalé změny. To by mohlo vést dokonce k tomu, že by kina s jedním promítacím sálem zmizela z trhu⁽⁵⁾. VR žádá, aby byly shromážděny finanční prostředky s nadnárodním a nadregionálním přesahem, umožňující čelit ohrožení kultury;

20. vybízí ke společnému úsilí místních, regionálních, národních a evropských orgánů a žádá o naléhavou spolupráci mezi správci kulturního dědictví, osobami zabývajícími se plánováním na regionální úrovni a politiky;

Ochrana kinematografického průmyslu

21. zdůrazňuje nutnost zohlednit jak hospodářskou, tak kulturní úlohu filmu. Odvětví kinematografie je průmyslem, jenž má zásadní důležitost pro rozvoj, konkurenceschopnost a zaměstnanost. Hraje rovněž stěžejní úlohu při zachování a podpoře místní a regionální kulturní identity a rozmanitosti. Z důvodu tohoto specifika se mimo jiné profiluje jako hlavní faktor v rozvoji evropských sociálních hodnot a řádného fungování demokratických společností, protože audiovizuální díla mohou mít význačnou úlohu při formování evropské identity⁽⁶⁾;

22. varuje před zanikáním malých, nezávislých, alternativních nebo venkovských kin v odlehlých regionech. Taková kina čelí při tomto přechodu větším výzvám a jejich existence je digitální kinematografií ohrožována;

23. vybízí proto k takovému řešení, jež zahrne do ochrany kulturní rozmanitosti v Evropě městské i venkovské oblasti;

24. zdůrazňuje nutnost efektivních veřejných opatření, která zohlední, že kulturní a tvůrčí odvětví poskytují pro informační a komunikační technologie obsah, a přispívají tak k jejich dalšímu rozvoji⁽⁷⁾;

⁽⁴⁾ Zelená kniha Evropské komise *Uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví*, přístupná na http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/GreenPaper_creative_industries_cs.pdf.

⁽⁵⁾ Viz sdělení Komise KOM(2010) 245, 19. května 2010.

⁽⁶⁾ CdR 27/2009.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010.

Financování a provádění přechodu na digitální film

25. požaduje dynamickou, integrovanou a snadno přístupnou komunikační strategii, schopnou zprostředkovat informaci o dostupné veřejné podpoře a o již existujících a potenciálních partnerstvích a zdůrazňuje nutnost neustálé aktualizace zpráv o vývoji v EU určených místním a regionálním orgánům vzhledem k jejich zásadní roli při propagaci a šíření na konkrétním území;

26. vyzdvihuje skutečnost, že je nezbytné rozvíjet aktivní a tvůrčí využívání nezbytných technických a manuálních schopností, opatření a znalostí, a to zejména prostřednictvím praktického uplatnění v rámci projektů. Je zapotřebí zaměřit se především na audiovizuální komunikaci a na tvorbu, prezentaci a šíření audiovizuálního obsahu pomocí digitální technologie⁽⁸⁾;

27. konstatuje, že stávající poplatek za virtuální kopii (Virtual Print Fee) je celkově nevhodný pro menší, nezávislá a alternativní kina, z nichž mnoho je ve venkovských nebo odlehlých oblastech nebo na menších územích. VR proto požaduje vhodná opatření, určená výslovně pro zranitelnější kina;

28. vybízí Evropskou komisi, aby využila příležitostí nabízených standardizací k tomu, aby dosáhla celé řady cílů, k nimž patří mimo jiné: 1. rychlejší digitální transformace, 2. nižší výrobní a distribuční náklady, 3. zachování a posilování rozmanitosti uváděných evropských filmů v digitalizovaných kinech, 4. investice do výzkumu, zařízení a odborné přípravy pro lepší zachování evropského filmového dědictví;

29. zdůrazňuje, že přechod na digitální systém otevírá nové příležitosti k propojování různých regionů v Evropě, protože si mohou vyměňovat audiovizuální díla a objevovat nové způsoby vytváření vazeb a výměny obsahů. Tento přechod může být příležitostí, jak přitáhnout nové diváky, využít výhody alternativního obsahu, poskytnout nové služby a lépe zviditelnit specifika jednotlivých regionů;

30. poznamenává, že investice do nové filmové technologie a přechod na digitální systém by měly díky zavedení zvukového popisu a titulům zlepšit přístup pro zdravotně postižené;

Strukturální fondy Evropské unie

31. vítá možnost využít strukturální fondy Evropské unie pro spolufinancování projektů digitalizace a vzdělávací iniciativy, přičemž uznává, že tato možnost nemusí existovat ve všech zemích, protože prioritní oblasti financování již byly určeny a schváleny;

32. konstatuje, že modernizace evropského kinematografického průmyslu silně přispěje k místnímu a regionálnímu rozvoji, jelikož činí evropské regiony – zejména v odlehlých oblastech – atraktivnějšími, rozvíjí udržitelný cestovní ruch a vytváří nové pracovní příležitosti;

33. schvaluje iniciativu Evropské komise, která se zavázala navrhnout nový program MEDIA; vyslovuje se zejména pro flexibilnější program, jenž pobídne kina k modernizaci a zmenší digitální propast mezi členskými státy;

34. poznamenává, že byly zaznamenány úspěšné případy, a že s účinnou intervenční podporou regiony stupňují své úsilí o využití nové digitální výzvy. Příklady alternativních kin, která již obdržela podporu EFRR na digitalizaci, mohou být německá spolková země Dolní Sasko, polský region Malopolska nebo portugalské regiony severu, středu a Alentejo v Portugalsku;

35. vybízí k výměně osvědčených postupů, spolupráci a budování sítí mezi regiony i zainteresovanými účastníky. Mezi ně patří Evropská komise, národní a místní správy, filmové komise a agentury, distributoři, producenti a obchodní zástupci;

36. slibuje svou další podporu doporučením stanoveným v tomto stanovisku v partnerství s Evropským parlamentem a Evropskou komisí, bude-li to zapotřebí.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ CdR 133/2009.

Stanovisko Výboru regionů na téma „Udržitelnost biomasy“

(2011/C 104/08)

VÝBOR REGIONŮ

- domnívá se, že výrobcům a dalším zainteresovaným hospodářským subjektům musí být poskytována podpora na všech úrovních správy, a to prostřednictvím administrativních opatření a daňových politik, jež budou pokrokové a konzistentní a díky nimž bude odvětví moci strategicky a s důvěrou plánovat;
- navrhuje, že protokoly o udržitelnosti biomasy by měly být nedílnou součástí ustanovení příslušných dohod v oblasti mezinárodního obchodu, a domnívá se, že prioritou musí být mezinárodní dohoda o zlepšení a standardizaci účetnictví v oblasti využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF);
- vybízí k tomu, aby více orgánů podepsalo Pakt starostů a primátorů (či se připojilo k podobným systémům spolupráce na celostátní nebo regionální úrovni), a dále by doporučoval všem orgánům, aby přijaly formální politiky a postupy prosazující obnovitelné zdroje energie, včetně stimulace místní produkce a využívání biomasy tam, kde je to vhodné;
- má za to, že zpráva Komise týkající se udržitelnosti biomasy, která vyjde v roce 2011, by měla být doplněna návrhy závazných minimálních kritérií udržitelnosti pro využívání zdrojů pevné a plyné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení, včetně požadavku snížení emisí skleníkových plynů se zohledněním případného nepřímého dopadu změny ve využívání půdy a posouzením dopadu výroby biomasy na produkci potravin, lesnictví a dřevozpracující průmyslová odvětví a na další typy změny ve využívání půdy.

Zpravodaj:	pan Brian Meaney (IE/EA), Rada hrabství Clare a správní úřad regionu Mid-West
Odkaz:	Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o požadavcích na udržitelnost pro využívání zdrojů pevné a plynné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení
	KOM(2010) 11 v konečném znění

1. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Úvod

1. domnívá se, že udržitelná výroba a využívání biomasy může snížit emise skleníkových plynů, zvýšit bezpečnost zásobování energií, podpořit rozvoj technologií, zvýšit počet pracovních příležitostí a podpořit podnikání a rozvoj na místní a regionální úrovni;

2. uznává, že úsilí o splnění cílů stanovených podle Pracovního plánu pro obnovitelné zdroje energie pro oblast energie z obnovitelných zdrojů obecně a pro biomasu zejména, tedy jejich přibližně 10 % podíl na celkově využívané energii do roku 2020, bude znamenat tlak jak na výrobce EU, tak na dovozce biomasy, a zvýší tlak na potravinovou a lesnickou produkci, na alternativní využívání půdy a materiálů a dopad na biologickou rozmanitost;

3. podtrhuje význam udržitelnosti výroby a využívání biomasy a bere na vědomí iniciativu Komise zaměřenou na zavedení nezávazných kritérií pro využívání biomasy k výrobě elektřiny, tepla a chlazení, jež doplní závazná kritéria udržitelnosti pro biopaliva; nicméně vzhledem k tomu, že sektor biomasy má v současnosti potenciál rychlého růstu, se domnívá, že navržený přístup musí být podrobně zkoumán;

4. vítá, že zpráva Komise navrhuje nezávazná kritéria jako první krok, považuje však za nutné zavčas přistoupit k rozvoji mezinárodně závazných kritérií udržitelnosti pro výrobu a využívání biomasy, a to jak na úrovni EU, tak snad i v širším měřítku;

5. souhlasí s tím, že zásady, jež jsou základem jakéhokoli režimu udržitelnosti, musí být účinné, nákladově efektivní, respektovat biologickou rozmanitost a zemědělskou produkci potravin určených k lidské spotřebě a být v souladu s existující politikou;

6. má za to, že iniciativa Evropské komise je vhodná z hlediska používání zásad subsidiarity a proporcionality;

7. je si vědom toho, že mnoho prvků výroby a využívání biomasy je inovativních, kapitálově náročných a má časově relativně náročné procesy vývoje; zejména vzhledem k současným hospodářským problémům se domnívá, že

výrobci a dalším zainteresovaným hospodářským subjektům musí být poskytována podpora na všech úrovních správy, a to prostřednictvím administrativních opatření a daňových politik, jež budou pokrokové a konzistentní a díky nimž bude odvětví moci strategicky a s důvěrou plánovat;

Otázky udržitelnosti týkající se pevné a plynné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení

8. ačkoliv si je vědom toho, že se odvětví biomasy rychle vyvíjí, je přesto znepokojen nedostatkem aktualizovaných informací o její výrobě a využívání. Zejména vzhledem k nárůstu objemu dovozu biomasy se Výbor domnívá, že vypracovávat politiky bez spolehlivých, komplexních a aktualizovaných podkladů, bez vhodných opatření na ochranu biologické rozmanitosti, místních společenství a práv původních obyvatel a bez přihlídnutí k celkovému dopadu na klima, včetně důsledků přemístění činnosti, je složité;

9. je toho názoru, že při rozvíjení odvětví biomasy se musí vycházet ze zásady udržitelnosti a že by se politika EU měla soustředit zejména na propagaci výroby a využívání biomasy na místní a regionální úrovni. Vnitrostátní a regionální či místní politiky na podporu udržitelné výroby a využívání biomasy musí uznat a zohlednit zvláštní charakteristické rysy a znaky svých obcí a regionů;

10. má za to, že je třeba vzít v úvahu příznivý dopad využívání lesní biomasy na předcházení lesním požárům v rámci udržitelného lesního hospodářství, a to i v chráněných oblastech nebo oblastech s velkou biologickou rozmanitostí;

11. připomíná, že kaskádové využívání, tj. situace, kdy je biomasa nejprve využívána k výrobě hmotných produktů a energetický obsah je bezpečně znovu získáván z produktů s ukončenou životností, obvykle poskytuje větší přínos pro životní prostředí než její primární využití jako paliva;

12. je znepokojen tím, že případný další nárůst poptávky po biomase pro nepotravinové účely, především po energetických plodinách a produktech z nich vyrobených, nevyhnutelně po celém světě povede k rozšiřování plochy, na níž jsou tyto plodiny pěstovány, a to na úkor přírodních ekosystémů, jako jsou savany a tropické deštné lesy. Proto hrozí velké nebezpečí, že současné úsilí o větší využívání biomasy pro nepotravinové účely, jež má působit proti změně klimatu a zhoršování životního prostředí, přesune problémy jinam a zapříčiní celosvětové zhoršení životního prostředí;

13. zdůrazňuje, že zbytečná byrokracie sice nesmí bránit vzniku potenciálně velmi významného průmyslového odvětví, za účelem získání důvěry spotřebitelů však musí být kritéria udržitelnosti ověřitelná a způsobilá k nezávislé certifikaci; to se týká především biomasy obchodované na mezinárodní úrovni;

14. má za to, že pro biomasu vyráběnou v EU a biomasu do EU dováženou musí platit stejná či obdobná kritéria udržitelnosti, aby se tak napomohlo zavedení mezinárodních norem a vzniku mezinárodních trhů s materiálem vyráběným udržitelným způsobem;

15. navrhuje, že protokoly o udržitelnosti biomasy by měly být nedílnou součástí ustanovení příslušných dohod v oblasti mezinárodního obchodu, a domnívá se, že prioritou musí být mezinárodní dohoda o zlepšení a standardizaci účetnictví v oblasti využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF);

16. souhlasí s navrhovaným rozšířením metodiky LCA (posuzování životního cyklu) v rámci směrnice o obnovitelných zdrojích energie tak, aby přeměna udržitelné a certifikované biomasy na elektřinu, teplo nebo chlazení byla zahrnuta ve výpočtech emisí skleníkových plynů z biomasy;

17. podporuje zásadu společného přístupu politiky v oblasti energetické účinnosti pro fosilní paliva, jakož i pro paliva z biomasy, aby se zamezilo možnému přechodu na fosilní paliva, pokud nebudou platit stejné normy pro účinnost;

18. zastává názor, že politiky zaměřené na energetickou účinnost nesmí znevýhodňovat bezpečné energetické využití odpadní biomasy, která nemá jiné využití (např. kaly z čištění odpadních vod);

Doporučení týkající se vhodných opatření k řešení otázek udržitelnosti

19. má za to, že obecně by mělo být používání právních předpisů EU v oblasti výroby a využívání biomasy jednotné, ať už v případě jejího využívání pro výrobu biopaliv, či pro výrobu elektřiny, tepla a chlazení. To by minimalizovalo nejistotu a snížilo riziko toho, že se budou zneužívat rozdíly v právní úpravě;

20. v případech, kdy jsou kritéria udržitelnosti na regionální či vnitrostátní úrovni již aplikována nebo ve stádiu přípravy, by uvítal kroky směrem k harmonizaci kritérií za současného respektování místních specifik;

21. silně podporuje návrh rozlišovat podporu pro zařízení vyrábějící elektřinu, teplo nebo chlazení na základě účinnosti přeměny energie; naléhavě však upozorňuje, že existující zařízení, jež jsou uzpůsobována tak, aby byla schopna přeměny „nových“ druhů biomasy, nesmí být – se zřetelem na jejich celkové úspory energie – znevýhodňována;

22. pobízí k rozvoji anaerobní digesce jak v zemědělské, tak průmyslové produkci, a v případě, že problémem je rozsah produkce, by navrhoval podporovat družstevní výroby. Navíc se domnívá, že příslušná právní úprava v oblasti hnojiv a odpadu by měla vést k tomu, že se v anaerobní digesti budou rozlišovat digestáty;

23. je toho názoru, že vzhledem k rozvoji mezinárodního obchodu s dřevěnými peletami by mělo být prioritou co nejrychlejší zavedení povinných kritérií udržitelnosti a kvality pro tento materiál;

24. je toho názoru, že k dosažení udržitelnosti biomasy je nezbytné provádění udržitelné politiky v oblasti lesnictví. Za účelem využívání biomasy pro energetické účely musí být pěstováno odpovídající množství dřeva k výrobě energie;

25. vyzdvihuje to, že národní akční plány pro energetiku by měly zahrnovat (nebo by měly být doplněny o) údaje týkající se biomasy: typy a velikosti zařízení, druhy biomasy, zdroje biomasy (tuzemská, dovážená), posuzování životního cyklu atd.;

26. vzhledem ke kompetencím a četným úlohám místních a regionálních orgánů v rámci energetické politiky obecně a zejména v propagaci energie z udržitelných zdrojů podtrhuje, že orgány nižší než celostátní úrovně musí být intenzivně zapojeny do tvorby a provádění těchto národních plánů;

27. chtěl by vybídnout k tomu, aby více orgánů podepsalo Pakt starostů a primátorů (či se připojilo k podobným systémům spolupráce na celostátní nebo regionální úrovni), a dále by doporučoval všem orgánům, aby přijaly formální politiky a postupy prosazující obnovitelné zdroje energie, včetně stimulace místní produkce a využívání biomasy tam, kde je to vhodné;

28. s ohledem na to, že navrhovaná kritéria udržitelnosti se týkají pouze větších výrobců energie s výrobní kapacitou 1 MW a více, doporučuje, aby byly sledovány účinky stanovení tohoto limitu při zakládání nových průmyslových provozů;

29. domnívá se, že by se měl zvážit požadavek, aby se kritéria udržitelnosti vztahovala na velké dodavatele biomasy zásobující menší zařízení vyrábějící elektřinu, teplo nebo chlazení;

30. má za to, že zpráva Komise týkající se udržitelnosti biomasy, která vyjde v roce 2011, by měla:

— usilovat o předložení co nejaktuálnějších údajů týkajících se biomasy, přičemž údaje o dovozu by měly být rozřazeny podle druhu biomasy, země výroby a toho, zda materiál pochází ze zdroje, jehož udržitelnost byla ověřena;

— shrnout dopady stávajících režimů udržitelnosti pro biomasu, jež se připravují v regionech a členských státech;

- být doplněna návrhy závazných minimálních kritérií udržitelnosti pro využívání zdrojů pevné a plynne biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení, včetně požadavku snížení emisí skleníkových plynů se zohledněním případného nepříмого dopadu změny ve využívání půdy;
- spíše než se zaměřovat na překážky obchodu by měla zahrnovat posouzení dopadu výroby biomasy na produkci potravin, lesnictví a dřevozpracující průmyslová odvětví a na další typy změny ve využívání půdy;
- posoudit důsledky veškerých doporučení obsažených ve zprávě pro místní a regionální orgány, jež by mohly být povinny taková doporučení provést;
- zahrnout doporučení všeobecných osvědčených postupů ve výrobě a přeměně biomasy.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě“

(2011/C 104/09)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že většinu pracovníků v evropské veřejné službě zaměstnávají místní a regionální orgány, a z tohoto důvodu jsou často odpovědné za poskytování veřejných i zaměstnaneckých důchodových systémů (2. pilíř) svým zaměstnancům po odchodu do důchodu;
- zdůrazňuje, že veřejné důchody budou mít i nadále zásadní význam v rámci zajišťování důchodových systémů, které poskytují každému důchodci přiměřený příjem;
- zdůrazňuje, že rozpočtová konsolidace by měla brát ohled na trvalou odpovědnost členských států, které mají v rozumném měřítku zajistit životní úroveň svých občanů po odchodu do důchodu v souladu s Listinou základních práv Evropské unie;
- žádá Komisi, aby zajistila, že její budoucí kroky v této oblasti bude doprovázet řádné posouzení dopadu pokrývající zejména vliv na místní a regionální orgány;
- vyzývá Komisi a členské státy, aby považovaly koordinaci EU v oblasti důchodů, především v rámci otevřené metody koordinace, za ústřední prvek provádění strategie Evropa 2020 směrem k inteligentnímu a zelenému růstu podporujícímu začlenění;
- vyzývá Komisi a členské státy, aby do makroekonomického dohledu přidaly sociální a místní a regionální rozměr. Je třeba brát v úvahu vliv na důchody a sociální dopad na důchodce vyplývající z rozpočtových opatření a reforem a schopnost územních orgánů kompenzovat sociální podporou a sociálními službami snížení příjmů vyvolané těmito opatřeními a reformami u důchodců a osob blížících se důchodovému věku;
- domnívá se, že by EU měla vypracovat kodexy osvědčených postupů v otázce koncepce a správy příspěvkově definovaných systémů.

Zpravodajka:	paní Mia De Vits (BE/SES), poslankyně vlámského parlamentu
Odkaz:	Zelená kniha – Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě
	KOM(2010) 365 v konečném znění

I. ÚVOD

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá iniciativu Komise zveřejnit zelenou knihu a zahájit rozsáhlou konzultaci na tak důležité téma, jako jsou přiměřené, udržitelné a spolehlivé důchodové systémy v Evropě;

2. připomíná článek 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), v němž se uvádí, že „při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví“;

3. konstatuje, že zelená kniha je v souladu s cílem uvedeným v článku 9 a v článku 153 SFEU, který je konkrétnější, a očividně svojí konzultační povahou nevyvolává otázky ohledně toho, zda je v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality;

4. uznává, že všechny politické úrovně, včetně regionálních a místních orgánů, mají převzít odpovědnost vyplývající z jejich funkcí za plnění respektování zásady subsidiarity, s cílem podporovat dobré životní podmínky seniorů ve všech aspektech jejich života;

5. zdůrazňuje, že přiměřené a udržitelné důchodové systémy, které jednotlivcům umožní, aby si po odchodu do důchodu v rozumném měřítku zachovali svoji životní úroveň, mají zásadní význam pro občany i pro sociální soudržnost;

6. klade důraz na to, že důchodové systémy hrají významnou roli automatických stabilizátorů;

7. uznává, že členské státy čelí mnoha podobným změnám ve svých důchodových systémech, zejména s ohledem na proces stárnutí obyvatelstva a dopad nedávné finanční a hospodářská krize;

8. uznává tři společné cíle pro poskytování přiměřených a udržitelných důchodů nového rámce pro sociální ochranu a proces sociálního začleňování v podobě přijaté Evropskou radou v březnu 2006, jehož součástí je zajistit:

— přiměřené důchodové příjmy a důchody,

— finanční udržitelnost veřejných a soukromých důchodových systémů,

— transparentní informace o důchodových systémech;

9. uznává trojrozměrnou strategii pro řešení dopadu na veřejné rozpočty přijatou v roce 2001 na zasedání Evropské rady ve Stockholmu, která sestává z:

— urychleného snížení dluhu,

— zvyšování míry zaměstnanosti a produktivity,

— reformování důchodového systému, zdravotnictví a systémů dlouhodobé péče;

10. zdůrazňuje, že některé aspekty politik EU v oblasti důchodů a strategie Evropa 2020 se vzájemně posilují. Dosažení vyšší míry zaměstnanosti v souladu se strategií Evropa 2020 přispívá ke zvýšení důchodových dávek pro jednotlivce a zároveň vede k celkové udržitelnosti sociální ochrany a důchodových systémů. Přiměřené důchodové dávky jsou na druhou stranu základním předpokladem pro dosažení cíle strategie Evropa 2020 snížit chudobu, vzhledem k tomu, že starší Evropané jsou i nadále zranitelnou socioekonomickou skupinou;

11. zdůrazňuje, že diskuse o důchodech souvisí s jinými politickými oblastmi, jako jsou zaměstnanost, zdravotnictví, dlouhodobá péče, vzdělávání, bydlení, veřejné služby, infrastruktury, sociální pomoc a zabezpečení, které jsou z velké části sdílenou odpovědností státu a územních orgánů;

12. podporuje posun od převážně jednoúrovňových důchodových systémů k víceúrovňovým (či o více pilířích);

13. připomíná, že většinu pracovníků v evropské veřejné službě zaměstnávají místní a regionální orgány, a z tohoto důvodu jsou často odpovědné za poskytování veřejných i zaměstnaneckých důchodových systémů (2. pilíř) svým zaměstnancům po odchodu do důchodu;

14. podtrhuje, že přiměřené důchodové systémy mají zásadní význam v tom, aby zabránily přetížení místních a regionálních orgánů, jež poskytují doplňující záchranná opatření jako sociální pomoc a dlouhodobou péči;

15. připomíná, že některé regionální orgány podporují a podněcují zápis do doplňkových důchodových systémů tím, že přispívají do určitých regionálních penzijních fondů nebo dokonce vytváří své vlastní penzijní fondy na regionální úrovni;

16. zdůrazňuje, že veřejné důchody budou mít i nadále zásadní význam v rámci zajišťování důchodových systémů, které poskytují každému důchodci přiměřený příjem, v souladu s úmluvou č. 102 Mezinárodní organizace práce. Veřejné důchody utvářejí zásadu solidarity mezi pracovníky a důchodci;

17. uznává, že zaměstnanecké důchody mohou být důležitým doplňkem veřejných důchodů, zejména pokud budou vyvozeny nezbytné závěry z nedávné hospodářské a finanční krize. EU by měla vyvinout intenzivnější úsilí při podpoře a šíření osvědčených postupů a vzorů. Rovněž vyzýváme Výbor pro sociální ochranu, aby přezkoumal úlohu, podobu a fungování pilířů soukromých důchodových fondů, např. výměnou osvědčených postupů jak zvýšit bezpečnost a účinnost prostředků pro vyplácení důchodů prostřednictvím účinnějšího zmírňování rizik, lepší schopnosti zvládat otřesy, jasnějších informací o rizicích a návratnosti různých investičních možností a efektivnější správy;

18. klade důraz na to, že zevšeobecnění zaměstnaneckých důchodových systémů představuje v mnoha členských státech důležitou výzvu, neboť zaměstnanecké důchody jsou méně často poskytovány pracovníkům s nízkou kvalifikací a pracovníkům v atypických pracovních poměrech a jsou méně časté v MSP a slabších hospodářských odvětvích;

19. zdůrazňuje, že systémy zaměstnaneckých důchodů by měly být zasazeny do náležitého zabezpečovacího rámce, který by odrážel skutečnost, že jde o dlouhodobé nástroje, a poskytoval zvláštní mechanismy pro zabezpečení spolehlivosti a vyváženosti;

20. uznává, že přiměřenost důchodů ve veřejných i zaměstnaneckých důchodových systémech je v mnoha členských státech problémem, který je mimo jiné možno řešit podporou získávání práv, zvyšováním finanční pomoci pro chudší důchodce, rozšířením způsobilosti včetně snazšího získávání důchodových práv během mateřských a rodičovských dovolených, jakož i pro různé ostatní kategorie pečovatelů a zranitelné skupiny, jako jsou pracovníci s nízkou kvalifikací a pracovníci v atypických pracovních poměrech;

21. uznává, že přiměřenost a fiskální udržitelnost důchodů může být podstatně zlepšena tím, že bude na vnitrostátní, regionální i místní úrovni podpořeno a usnadněno zapojení, jakož i zaměstnanost všech osob v produktivním věku se zvláštním ohledem na nedostatečnou zaměstnanost žen i mladých, starších a migrujících pracovníků tam, kde je to potřebné;

22. pobízí členské státy, aby zvážily snížení pobídek, jež podporují předčasný odchod do důchodu, a zvýšení pobídek, které zvyšují věk skutečného odchodu do důchodu, s cílem zabezpečit přiměřené a udržitelné důchodové systémy;

23. zdůrazňuje, že rozpočtová konsolidace by měla brát ohled na trvalou odpovědnost členských států, které mají v rozumném měřítku zajistit životní úroveň svých občanů po odchodu do důchodu v souladu s Listinou základních práv Evropské unie;

24. zdůrazňuje, že rozpočtová konsolidace by neměla omezit podporu růstu a soudržnosti, například zavedením stimulačních balíčků, jelikož pro finanční udržitelnost starobních důchodů by zvýšení základu daňových výnosů bylo též prospěšné;

25. upozorňuje, že veřejné orgány a sociální partneři by měli rozvíjet a provádět další opatření s cílem podporovat a zvýhodňovat pokračující zaměstnávání starších pracovníků, a snížit tak rozdíly mezi skutečným věkem odchodu z trhu práce a zákonným důchodovým věkem;

26. zdůrazňuje, že problematika zákonného věku odchodu do důchodu souvisí s dalšími otázkami spojenými s trhem práce, jako je zkrácení profesní dráhy z důvodu pozdního nástupu do zaměstnání či brzkého odchodu z trhu práce, potřeba rozvíjet politiky v této oblasti usnadňující pokračující zaměstnávání a odborné vzdělávání, otázka pružných a postupných odchodů do důchodu, podpora trhů práce přístupných pro všechny a potřeba zabývat se otázkou „namáhavosti“, tedy nutného rozlišování mezi různými kategoriemi pracovníků při diskusích o předčasném odchodu do důchodu a odchodu z trhu práce;

27. domnívá se, že budoucí důchodci by měli obdržet odpovídající informace, aby měli úplné a správné informace o svém nároku na důchod v souladu s ustanoveními cíle 11 otevřeně metody koordinace; podporuje další iniciativy v oblasti finančního vzdělávání a gramotnosti;

28. vítá společnou analýzu o důchodových systémech v Evropské unii a jejich současných výzvách vypracovanou Výborem pro hospodářskou politiku a Výborem pro sociální ochranu Rady Evropské unie;

29. klade důraz na význam vyváženého přístupu, jenž věnuje stejnou pozornost hospodářským, finančním i sociálním cílům důchodových systémů;

30. považuje diskusi o důchodech za součást strategie Evropa 2020 a zdůrazňuje, že udržitelnosti a přiměřenosti našich důchodových systémů je možno dosáhnout prostřednictvím integrovaného socioekonomického přístupu zahrnujícího hospodářská, sociální a finanční politická opatření;

31. podporuje integrovaný přístup navržený Evropskou komisí a konstatuje, že místní a regionální orgány jsou připraveny účastnit se i nadále plánů reforem v rámci otevřené metody koordinace;

32. považuje otevřenou metodu koordinace za klíčový nástroj pro podporu sociálního rozvoje v EU a v členských státech a za nezbytný doplněk právních předpisů a finančních nástrojů souvisejících s posílením sociální soudržnosti v EU v rámci strategie Evropa 2020;

33. uznává významnou roli sociálních partnerů v diskusi o přiměřených, udržitelných a spolehlivých důchodových systémech v Evropě a vyzdvihuje jejich odpovědnost při podpoře vyvážených řešení prostřednictvím sociálního dialogu na evropské, vnitrostátní, regionální, místní a odvětvové úrovni;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

34. vítá závazek Komise, že na zelenou knihu *Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě* naváže v roce 2011 formou bílé knihy;

35. žádá Komisi, aby zajistila, že její budoucí kroky v této oblasti bude doprovázet řádné posouzení dopadu pokrývající zejména vliv na místní a regionální orgány;

36. vyzývá Komisi a členské státy, aby považovaly koordinaci EU v oblasti důchodů, především v rámci otevřené metody koordinace, za ústřední prvek provádění strategie Evropa 2020 směrem k inteligentnímu a zelenému růstu podporujícímu začlenění;

37. vyzývá Komisi a členské státy, aby ve stávajících rámcích koordinace politik na úrovni EU spolupracovaly na rozvoji metodik, které by členským státům umožnily společně a důsledně posoudit dopad důchodových politik na udržitelnost a přiměřenost;

38. vyzývá Komisi a členské státy, aby do makroekonomického dohledu přidaly sociální a místní a regionální rozměr. Je třeba brát v úvahu vliv na důchody a sociální dopad na důchodce vyplývající z rozpočtových opatření a reforem a schopnost územních orgánů kompenzovat sociální podporou a sociálními službami snížení příjmů vyvolané těmito opatřeními a reformami u důchodců a osob blížících se důchodovému věku;

39. žádá Komisi a členské státy, aby při posuzování přiměřenosti důchodů zohlednily otázku pohlaví a přihlédly k tomu, že ženy obvykle po zákonném odchodu do důchodu žijí déle než muži a že jsou mezi důchodci zastoupeny nejvíce, ještě silněji převažují mezi staršími důchodci a osobami, které musely přerušit kariéru nebo měly atypická zaměstnání, a častěji se uplatňují v osobní péči, přičemž tato situace se zhoršuje současným rozšiřováním příspěvkově definovaných systémů;

40. vyzývá Komisi a členské státy, aby dále rozvinuly definice různých pojetí důchodů s cílem vyjasnit diskusi, zejména s ohledem na nejasné hranice mezi systémy sociálního zabezpečení a soukromými systémy, zaměstnaneckými a individuálními systémy a dobrovolnými a povinnými systémy;

41. vyzývá Komisi a členské státy, aby si vyměňovaly informace v souvislosti s konceptem „odpovídajícího“ důchodového příjmu, jak je užíván v různých národních důchodových systémech, a to jak z hlediska předcházení chudobě, tak z hlediska zajištění kupní síly po odchodu do důchodu;

42. vyzývá Komisi a členské státy, aby monitorovaly kvalitu veřejných i zaměstnaneckých důchodových systémů pro poskytování přiměřených, dostupných, spolehlivých a udržitelných důchodů (včetně jejich sociálního účinku) a zvážily možnost zavést srovnávací kritéria pro zlepšení kvality důchodových systémů, například v rámci otevřené metody koordinace;

43. domnívá se, že by EU měla vypracovat kodexy osvědčených postupů v otázce koncepce a správy příspěvkově definovaných systémů;

44. vyzývá Komisi a členské státy, aby rozvinuly a zlepšily své statistické a analytické nástroje, a zvýšily tak svoji schopnost hodnotit dopad politik v oblasti důchodů na přiměřenost a udržitelnost důchodových příjmů;

45. vyzývá Komisi, aby rozvinula metodický rámec posuzování skutečného vlivu politik v oblasti důchodů na rovnováhu přiměřenosti a udržitelnosti. To vyžaduje spolupráci mezi Výborem pro sociální ochranu a Výborem pro hospodářskou politiku na rozvoji kombinace současných makroekonomických přístupů pro hodnocení budoucích výdajů na důchody a mikroekonomických přístupů vycházejících z mikrosimulací přiměřenosti příjmů;

46. žádá Komisi, aby zvažila, zda je pro tuto oblast potřebná větší otevřená koordinace s cílem podpořit volný pohyb i udržitelnost důchodových systémů.

V Bruselu dne 28. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

88. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 27. A 28. LEDNA 2011

Stanovisko Výboru regionů na téma „Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 1234/2007, pokud jde o rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám v Unii“

(2011/C 104/10)

VÝBOR REGIONŮ

- lituje toho, že nový program pro rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám nemohl být zahájen dříve;
- věří, že nejistá hospodářská situace a zhoršení pracovních podmínek v mnoha členských státech způsobené hospodářskou krizí, zejména v regionech nejvíce postižených strukturální změnou, vyžaduje rychlá řešení ze strany institucí EU, které by měly vytvořit právní základ pro regulaci rozdělování potravinových produktů a jejich zdrojů na úrovni, jež odpovídá současným potřebám;
- soudí, že potravinová pomoc nejchudším osobám by měla být i nadále zastřešena společnou zemědělskou politikou a měla by přispívat k plnění cílů SZP, co se týče zajišťování potravin pro jednotlivce;
- je toho názoru, že je důležité, aby finanční příspěvek Unie k financování potravinové pomoci byl i nadále vysoký, jelikož se jedná o unijní politiku pro vyrovnávání sociálních a regionálních rozdílů, jež je přímo určená občanům EU;
- zdůrazňuje důležitou úlohu místních a regionálních orgánů a organizací třetího sektoru v zajišťování pomoci osobám, které ji potřebují, v organizování konkrétních opatření pro rozdělování pomoci a informování o ní.

Zpravodaj: pan Ossi Martikainen (FI/ALDE), předseda rady obce Lapinlahti

Odkaz: Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 1234/2007, pokud jde o rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám v Unii

KOM(2010) 486 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. lituje toho, že nový program pro rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám nemohl být zahájen dříve;

2. přeje si upozornit instituce EU na závěry, které představil ve svých dřívějších stanoviscích k budoucnosti SZP po roce 2013 (CdR 127/2010), k sociálnímu vyloučení a chudobě (CdR 57/2008) a k nerovnostem v oblasti zdraví v EU (CdR 47/2010);

3. věří, že přístup k potravinám a vhodné a pestré stravě jsou základními právy, jež musí být zaručeny všem jedincům bez ohledu na jejich sociální postavení;

4. zaznamenává, že např. nezaměstnanost, sociální vyloučení, nízké příjmy nebo vyloučení z důvodu zdravotních problémů mohou vést k situaci, kdy lidé nemají dostatečně pestrá a zdravou stravu. To je třeba náležitě zohlednit spolu s článkem 168 Lisabonské smlouvy (ochrana zdraví při všech činnostech EU) při plánování budoucí potravinové pomoci EU a musí být rovněž zajištěno, že pomoc rozdělovaná v rámci tohoto programu je vysoce kvalitní;

5. zaznamenává, že v roce 2008 využilo programu pro rozdělování potravinových produktů přes 13 milionů osob, a soudí, že tento program bude nadále jedním z klíčových prvků základní ochrany nejchudších osob v budoucnu;

6. věří, že nejistá hospodářská situace a zhoršení pracovních podmínek v mnoha členských státech způsobené hospodářskou krizí, zejména v regionech nejvíce postižených strukturální změnou, vyžaduje rychlá řešení ze strany institucí EU, které by měly vytvořit právní základ pro regulaci rozdělování potravinových produktů a jejich zdrojů na úrovni, jež odpovídá současným potřebám;

7. má za to, že opatření v kontextu hospodářské krize zaměřená na vyrovnání veřejných financí v členských státech a v jejich místních a regionálních ekonomikách mají zásadní význam. V některých případech by však tato opatření mohla vést k větší sociální nejistotě u nejchudších osob, a tak ke zvýšené potřebě potravinové pomoci. Proto by tento nástroj sociální soudržnosti měl být dále rozvíjen, mělo by se usilovat o zlepšení jeho účinnosti a učinit jej známější a přijatelnější;

8. soudí, že potravinová pomoc nejchudším osobám by měla být i nadále zastřešena společnou zemědělskou politikou a měla by přispívat k plnění cílů SZP, co se týče zajišťování potravin pro jednotlivce;

9. je toho názoru, že rozdělování potravinové pomoci nabývá v některých členských státech na významu jako důsledek vzrůstu spotřebitelských cen potravin, což je způsobeno narušením zemědělských trhů, vyššími výrobními náklady a koncentrací distribučních kanálů. Obchod a rozdělování nyní hrají větší úlohu při stanovování cen potravin, což se znepokojujícím způsobem odráží jak v příjmu zemědělců, tak ve vyšších cenách, jež platí spotřebitelé;

10. věří, že při přezkumu společné zemědělské politiky by měl být uplatňován konzistentní a dlouhodobý přístup, aby změny v této politice nevedly k příliš rychlým strukturálním změnám, zvláště k situacím, kdy se malé zemědělské podniky dostanou do úpadku a jejich vlastníci se z výrobců potravin stanou potenciálními příjemci potravinové pomoci;

11. domnívá se, že potravinová pomoc může rovněž přispívat ke zmírňování narušení na trzích se zemědělskými produkty a vyrovnávat cenové výkyvy. Potravinová pomoc musí být chápána jako část celku zahrnujícího společnou zemědělskou politiku a tržní politiku. Nesmí být však pojmána pouze jako nástroj spojený s intervenčním systémem. Potřeba pomoci pro nejchudší osoby nezávisí na budoucím intervenčním systému. VR vítá plány stanovené v pozměněném nařízení zaměřené na získávání stále většího objemu potravin kromě z intervenčních zásob i z trhu a neomezovat se na tržní nákupy pouze v případě dočasné nedostupnosti intervenčních zásob;

12. věří, že zajištění rozmanitosti potravin poskytovaných v rámci programu potravinové pomoci je výzvou pro další roky; sortiment poskytovaných potravin by měl pokrývat všechny kategorie základních potravin produkovaných v EU;

13. zdůrazňuje rovněž význam místních potravinových řetězců v poskytování potravinové pomoci, a to z klimatických a environmentálních důvodů. Řetězec od výroby po distribuci by měl být co nejkratší a měl by být účinně organizován;

14. je přesvědčen, že pokud by při výběru potravinových produktů pro potravinovou pomoc byly zohledňovány místní a regionální potravinové kultury, byla by přijímaná pomoc také smysluplnější a přijatelnější;

15. je toho názoru, že užší spolupráce mezi místními a regionálními orgány, regionálními výrobci a organizacemi poskytujícími pomoc při organizování potravinové pomoci by v budoucnu mohla napomoci zvýšit účinnost tohoto nástroje, učinit jej přijatelnější a lépe dosáhnout cíl vhodného přidělování pomoci;

16. vítá skutečnost, že výběr potravinových produktů, které mají být přiděleny v rámci programu pomoci, bude i nadále úkolem členských států a třetí sektor bude dále plnit významnou úlohu při přidělování pomoci;

17. upozorňuje na to, že při organizování místní pomoci je třeba se vyvarovat zbytečné byrokracie a správní náklady by měly být omezovány na minimum;

18. vyzývá místní a regionální orgány, aby sladily nástroje vnitrostátní sociální politiky, které spadají do jejich pravomoci, s programem potravinové pomoci EU, aby pomoc byla spravedlivě přidělována těm, kteří ji potřebují, a byla logickou součástí celkové obživy nejchudších osob;

Na základě zásad blízkosti a subsidiarity Výboru regionů

19. je toho názoru, že je důležité, aby finanční příspěvek Unie k financování potravinové pomoci byl i nadále vysoký, jelikož se jedná o unijní politiku pro vyrovnávání sociálních a regionálních rozdílů, jež je přímo určená občanům EU;

20. je přesvědčen, že je nutné posílit pravomoci udělené Komisi v oblasti potravinové pomoci, např. co se týče postupů pro nabídková řízení a obecně přidělování zdrojů a prováděcích,

monitorovacích a kontrolních mechanismů, i když dojde k přechodu od financování činnosti pouze z rozpočtu EU ke spolufinancování. Cílem zjednodušování pravomocí musí být transparentnost, účinnost a lepší efektivnost;

21. souhlasí s tím, že finanční příspěví Unie k výdajům na potravinovou pomoc může být vyšší v regionech čerpajících z Fondu soudržnosti než v jiných regionech, avšak nemělo by se připustit, aby rozdíl ve finančních zdrojích mezi regiony byl příliš velký, jelikož se jedná o unijní iniciativu přímo zaměřenou na občany, jejíž opodstatněnost a přijatelnost hodnotí občané. V prosperujících regionech mohou být rovněž velké sociální rozdíly;

22. vyzývá Komisi, aby průběžně posuzovala, zda roční finanční strop ve výši 500 milionů EUR stanovený pro programové období je dostatečný vzhledem k tomu, že hospodářská krize může zvýšit tlak na omezování veřejných výdajů a hospodářská nejistota vede v mnoha zemích k vyšší nezaměstnanosti;

23. vyzývá Komisi a všechny zainteresované strany, aby sledovaly, jak limity stanovené v pozměněném nařízení o finančním příspěvku EU k programu ovlivňují ochotu využívat pomoc a jaké jsou možné důsledky této situace na životní podmínky nejchudších osob;

24. věří, že je třeba se nadále podílet na přijímání a rozdělování potravinové pomoci EU na základě dobrovolného rozhodnutí členských států a jejich ochoty účastnit se programu;

25. zdůrazňuje důležitou úlohu místních a regionálních orgánů a organizací třetího sektoru v zajišťování pomoci osobám, které ji potřebují, v organizování konkrétních opatření pro rozdělování pomoci a informování o ní.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Rozvoj integrované námořní politiky a znalosti v námořní oblasti 2020“

(2011/C 104/11)

VÝBOR REGIONŮ

- důrazně trvá na tom, aby bylo vyčleněno dostatečné množství finančních prostředků na další rozvoj integrované námořní politiky EU (INP) do konce současného finančního výhledu v roce 2013. Je také toho názoru, že je třeba vyčlenit konkrétní a odpovídající množství finančních prostředků na rozvoj a další posilování INP v příštím rozpočtovém období, jež začíná v roce 2014, a vyzývá všechny strany zapojené do vypracování rozpočtu EU, aby této potřebě věnovaly odpovídající pozornost. Tyto prostředky jsou nezbytné pro splnění stanovených cílů a zajištění toho, že veškerý dosažený pokrok a všechny vynaložené investice nepřijdou nazmar;
- zdůrazňuje, že je třeba klást větší důraz na upřednostňování udržitelného hospodářského růstu, zaměstnanosti a inovace. Jelikož Evropa stále usiluje o překonání dosud nejhorší hospodářské krize, jistě si zaslouží opatření přijímaná za tímto účelem více pozornosti, nemluvě o tom, že by mohla výrazně přispět k dosažení cílů strategie Evropa 2020;
- upozorňuje na to, že je nezbytné vyčlenit na evropskou integrovanou námořní politiku prostředky EU i po roce 2014, aby byl tento politický přístup kontinuální a účinný, a to po projednání víceletého finančního rámce po roce 2013. Jako příklad přitom může posloužit pobřežní fond, který již byl projednán Výborem regionů a Evropským parlamentem;
- žádá, aby při přípravě a provádění aktivit, jejichž účelem je dosažení cíle zlepšení kvality veřejného rozhodování na všech úrovních, byly konzultovány místní a regionální orgány. VR již dříve vyzýval, aby byla správa v této oblasti prováděna v duchu víceúrovňové správy a v souladu se subsidiaritou, a také vyzývá k většímu zapojení a spolupráci se třetími zeměmi, pokud jde o znalosti v námořní oblasti. Význam zlepšení koordinace s těmito partnery, pokud jde o další aspekty námořní politiky, již byl všeobecně uznán a prospěch z více společných akcí v této oblasti je poměrně zřejmý.

Zpravodaj:	pan Noel Formosa (MT/ELS), starosta obce San Lawrenz, Gozo (Sindku, San Lawrenz, Gozo)
Odkazy:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky KOM(2010) 494 v konečném znění Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Znalosti v námořní oblasti 2020 – Sběr údajů o moři a pozorování za účelem inteligentního a udržitelného rozvoje KOM(2010) 461 v konečném znění

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

VÝBOR REGIONŮ

1. důrazně trvá na tom, aby bylo vyčleněno dostatečné množství finančních prostředků na další rozvoj integrované námořní politiky EU (INP) do konce současného finančního výhledu v roce 2013. Je také toho názoru, že je třeba vyčlenit konkrétní a odpovídající množství finančních prostředků na rozvoj a další posilování INP v příštím rozpočtovém období, jež začíná v roce 2014, a vyzývá všechny strany zapojené do vypracování rozpočtu EU, aby této potřebě věnovaly odpovídající pozornost. Tyto prostředky jsou nezbytné pro splnění stanovených cílů a zajištění toho, že veškerý dosažený pokrok a všechny vynaložené investice nepřijdou nazmar;
2. zdůrazňuje, že je velice důležité zajistit úspěch INP, jelikož jakákoli jiná alternativa by měla negativní dopad jak z hlediska životního prostředí, tak z hospodářského a sociálního hlediska. Prosperita až příliš velkého počtu regionů Evropy závisí na moři, což nelze opomíjet;
3. vítá záměr Evropské komise poskytnout prostředky ve výši 50 milionů EUR na další rozvoj a provádění evropské integrované námořní politiky v období 2011–2013 a podpořit tím další rozvoj evropské námořní politiky, především pokud jde o „modrý růst“, udržitelné využívání moří, oceánů a pobřeží, ochranu mořského prostředí a podporu zaměstnanosti v námořních odvětvích;
4. zdůrazňuje, že je třeba klást větší důraz na upřednostňování udržitelného hospodářského růstu, zaměstnanosti a inovace. Jelikož Evropa stále usiluje o překonání dosud nejhorší hospodářské krize, jistě si zaslouží opatření přijímaná za tímto účelem více pozornosti, nemluvě o tom, že by mohla výrazně přispět k dosažení cílů strategie Evropa 2020;
5. vítá, že Evropská komise chce prostřednictvím podpůrného programu přispět k provádění strategií přizpůsobených potřebám každého mořského regionu. Regionální námořní strategie umožňují nalézt specifická řešení problémů daného regionu díky cílenému přidělování finančních prostředků;
6. poukazuje na to, že sdělení o znalostech v námořní oblasti 2020 se z velké části zabývá sběrem a shromažďováním údajů, což jsou oblasti, kde hraje mnoho místních a regionálních orgánů důležitou roli jakožto finanční orgány. Proto je třeba pokračovat v lepší koordinaci úsilí, aby nedocházelo k překrývání;
7. zdůrazňuje, že územní plánování námořních prostor je důležitým nástrojem evropské integrované námořní politiky a mělo by být uplatňováno všude tam, kde je to vhodné;
8. vítá, že Komise považuje spolupráci se třetími zeměmi za velice důležitou. Výbor již dlouho zastává názor, že EU nemůže sama úspěšně vyřešit velké množství problémů, jimž čelí naše moře, a proto je nezbytné co nejvíce začlenit naše mezinárodní partnery. Iniciativy jako Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM), jež se nyní nachází ve své počáteční fázi, se nakonec stanou efektivním nástrojem pro sledování společných zájmů v oblasti spolupráce na regionální úrovni;
9. považuje za nezbytné podporovat konkrétní hlavní projekty s cílem rozvinout a předvést evropské know-how v námořní oblasti, např. „evropský čistý přístav“ nebo „evropská čistá loď“. Takovéto projekty by mohly poukázat na technické možnosti, jež by v souladu s nadřazenými politickými cíli mohly být využity ke zvýšení nákladových norem ve střednědobém časovém horizontu a k jejich zakotvení na evropské a mezinárodní úrovni, a tím i k vytvoření konkurenční výhody evropského námořního hospodářství (např. v oblasti energetické účinnosti, snižování emisí, alternativních pohonů lodí či bezpečnosti lodí). Současně platí, že dlouhodobá realizace těchto projektů je možná pouze v případě, že bude zaručen spolehlivý finanční rámec do budoucna;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

10. vítá iniciativu na vytvoření integrovanější sítě pro znalosti v evropské námořní oblasti. Vzhledem ke stadiu, jehož dosáhly IKT, a s ohledem na stále větší spolupráci mezi vědeckými komunitami různých států se současná roztržitá struktura zdá být anachronická a značně nákladově neefektivní;

11. upozorňuje na to, že je nezbytné vyčlenit na evropskou integrovanou námořní politiku prostředky EU i po roce 2014, aby byl tento politický přístup kontinuální a účinný, a to po projednání víceletého finančního rámce po roce 2013. Jako příklad přitom může posloužit pobřežní fond, který již byl projednán Výborem regionů a Evropským parlamentem;

12. vyjadřuje politování nad tím, že není věnována větší pozornost místním a regionálním orgánům, ačkoli sdělení se ve velké míře zabývá otázkami, které spadají do jejich pravomocí a pro které velmi často zastávají úlohu finančních a/nebo prováděcích orgánů. Sběr údajů může být v odpovědnosti členských států, ale ve skutečnosti je velmi často prováděn na místní a regionální úrovni;

13. žádá, aby při přípravě a provádění aktivit, jejichž účelem je dosažení cíle zlepšení kvality veřejného rozhodování na všech úrovních, byly konzultovány místní a regionální orgány. VR již dříve vyzýval, aby byla správa v této oblasti prováděna v duchu víceúrovňové správy a v souladu se subsidiaritou, a také vyzývá k většímu zapojení a spolupráci se třetími zeměmi, pokud jde o znalosti v námořní oblasti. Význam zlepšení koordinace s těmito partnery, pokud jde o další aspekty námořní politiky, již byl všeobecně uznán a prospěch z více společných akcí v této oblasti je poměrně zřejmý;

14. doporučuje, aby Komise při zkoumání, jaká další opatření jsou nezbytná k podpoře systémů pobřežních informací v návaznosti na doporučení k integrované správě pobřežních zón (ICZM), hledala osvědčené postupy mezi regiony Evropy. Některé z nich, jako např. Bretaň, Šlesvicko-Holštýnsko a Jižní Holandsko, zastávají přední úlohu v této oblasti a mnoho jejich postupů může být použito i v jiných regionech;

15. vítá myšlenku přijmout přístup na úrovni mořského povodí, pokud jde o námořní systémy pro pozorování a určení kritických nedostatků těchto systémů. Je vhodné prozkoumat možnost, zda by mohly mít regionální úmluvy pro mořské prostředí a regionální poradní sbory pro rybolov více pravomocí, včetně popřípadě pravomocí koordinace. V každém případě je však nutné zajistit interoperabilitu údajů a dodržování norem vysoké kvality;

16. navrhuje, aby Komise podporovala rozvoj ukazatelů regionálních údajů, které by mohly sloužit k lepšímu přizpůsobení priorit regionálních námořních strategií, jelikož regiony patří mezi hlavní shromažďovatele a uživatele údajů;

17. konstatuje, že lepších výsledků bude pravděpodobně dosaženo přijetím holističtějšího přístupu, mimo jiné kladením většího důrazu na potenciální úlohu soukromých subjektů při rozvoji INP. Aniž bychom ztratili ze zřetele sociální rozměr Evropské unie, je rovněž důležité, aby byly všechny příslušné zainteresované strany zapojeny do každé fáze procesu. Kromě toho musí být všechny příslušné zainteresované strany vyzvány, aby nejen sdílely náklady na shromažďování a ochranu údajů,

ale také aby přispívaly myšlenkami a osvědčenými postupy se záměrem z nich těžit, a tak dále povzbuzovat hospodářský růst a tvorbu pracovních míst v Evropě;

18. uznává, že zlepšení znalostí o mořích je klíčové nejen proto, abychom lépe porozuměli procesům, k nimž dochází v našich mořích, ale také za účelem posílení zbývajících dvou nástrojů INP, kterými jsou lepší územní plánování a integrovaný námořní dohled;

19. konstatuje, že toto sdělení se zaměřuje na sběr a shromažďování údajů, což představuje první dvě fáze procesu vytváření znalostí. Zároveň se jedná o fáze, do nichž se velmi aktivně zapojují místní a regionální orgány;

20. sdílí názor, že tato iniciativa je založena na požadavcích několika směrnic, jejichž cílem je především vytvoření koordinovanějších programů sledování mořských vod, zjednodušení výměny informací mezi veřejnými orgány, poskytnutí veřejných údajů a zavedení určitých společných norem;

21. zdůrazňuje, že sdělení se specificky zmiňuje o významu údajů týkajících se pobřeží a o tom, že řada regionálních orgánů vytvořila systémy pobřežních informací. Zdá se být zřejmé, že za účelem maximalizace prospěchu z těchto činností je třeba dosáhnout určitého stupně interoperability. Komise by proto měla nalézt způsoby, jak zlepšit spolupráci a koordinaci na regionální úrovni;

22. rovněž uznává důležitost konceptu, že údaje by se měly spravovat co nejbližší jejich zdroji. Třebaže je tento návrh jistě rozumný, musí být zajištěno, že nepředstavuje další zátěž pro místní a regionální orgány. V tomto ohledu by měla být věnována větší pozornost názoru Komise, že všechny zainteresované strany by měly také vyčlenit odpovídající zdroje k zajištění dostatečné ochrany údajů i poté, kdy již nemají sociální a komerční hodnotu;

23. konstatuje, že sdělení sleduje tři hlavní cíle:

— snížit provozní náklady a zpoždění pro ty, kteří využívají údaje o mořích;

— zvýšit konkurenci a inovaci mezi jednorázovými i pravidelnými uživateli údajů o mořích;

— snížit nejistotu v oblasti znalostí o mořích.

Dosažení těchto cílů a přechod od stávajícího fragmentovaného přístupu k integrované síti by s sebou rovněž neslo úspory ve výši 300 milionů EUR ročně, z čehož by měly ve velké míře užít místní a regionální orgány;

24. doporučuje, aby bylo výše uvedených cílů dosaženo dalším rozvojem a zlepšením stávajících nástrojů EU, jako je globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti (GMES) a Evropská námořní síť pro pozorování a sběr dat („ur-EMODnet“). Kromě toho je pevným zastáncem toho, aby Komise hledala způsoby nezbytné k zajištění toho, aby údaje z programů v oblasti regionálního rozvoje a mořského a námořního výzkumu podporovaných EU byly ve větší míře dostupné pro opětovné použití, a zejména zajistila, aby členské státy v plné míře zavedly nová pravidla přístupu k údajům v oblasti rybolovu, a zabezpečila, že shromážděné údaje splňují společné normy a umožní víceúčelové využití;

25. souhlasí se záměrem Komise dále pokračovat v této činnosti, dokud nebude dokončeno to, co nazývá operační

strukturou údajů o moři. Panuje názor, že aby toho bylo možné dosáhnout, měla by Komise zapojit všechny zainteresované strany, podpořit komunikaci mezi národními středisky údajů a také zřídit sekretariát, který bude řídit proces týkající se iniciativy ur-EMODnet;

26. navrhuje „námořnímu společenství“, aby se u Evropského inovačního a technologického institutu zasadilo o co nejrychlejší zřízení znalostního a inovačního společenství pro oblast ochrany a udržitelného využívání mořských zdrojů. Toto znalostní a inovační společenství by mohlo pokrývat široké spektrum vědeckých, technologických, hospodářských a vzdělávacích činností v oblasti biologických a nerostných zdrojů a energie při současném zohledňování ochrany životního prostředí.

III. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Článek 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V rámci programu může být v souladu s cíli uvedenými v člancích 2 a 3 poskytována finanční pomoc například na takovéto akce:	V rámci programu může být bude v souladu s cíli uvedenými v člancích 2 a 3 poskytována finanční pomoc například, <u>nikoli však výhradně</u> , na takovéto akce:
a) studie a programy spolupráce;	a) studie a programy spolupráce;
b) sdílení veřejných informací a osvědčených postupů, osvěta a související činnosti na poli komunikace a šíření informací, včetně propagačních kampaní, akcí a tvorby a správy internetových stránek;	b) sdílení veřejných informací a osvědčených postupů, osvěta a související činnosti na poli komunikace a šíření informací, včetně propagačních kampaní, akcí a tvorby a správy internetových stránek;
c) konference, semináře, pracovní setkání a fóra zúčastněných stran;	c) konference, semináře, pracovní setkání a fóra zúčastněných stran;
d) sdílení, sledování a vizualizace významného množství údajů, osvědčených postupů a databáze regionálních projektů financovaných Uníí a zajištění veřejného přístupu k nim, případně též prostřednictvím sekretariátu zřízeného za jedním nebo několika z uvedených účelů;	d) sdílení, sledování a vizualizace významného množství údajů, osvědčených postupů a databáze regionálních projektů financovaných Uníí a zajištění veřejného přístupu k nim, případně též prostřednictvím sekretariátu zřízeného za jedním nebo několika z uvedených účelů;
e) akce související s průřezovými nástroji, včetně zkušebních projektů.	e) akce související s průřezovými nástroji, včetně zkušebních projektů.

Odůvodnění

Pro dosažení cílů stanovených v návrhu je zapotřebí poskytnout prostředky. Použití termínu „bude“ namísto „může být“ činí závazným, aby byly tyto prostředky vyčleněny. Doplnění spojení „nikoli však výhradně“ umožní financování také pro další akce, které nejsou obsaženy v tomto textu.

Pozměňovací návrh 2

Článek 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Z programu mohou získat prospěch třetí země, zúčastněné strany v třetích zemích a mezinárodní organizace nebo subjekty, které sledují jeden nebo několik z obecných a konkrétních cílů uvedených v člancích 2 a 3.	Z programu mohou získat <u>získají</u> prospěch třetí země, zúčastněné strany v třetích zemích a mezinárodní organizace nebo subjekty, které sledují jeden nebo několik z obecných a konkrétních cílů uvedených v člancích 2 a 3.

Odůvodnění

VR se domnívá, že je nezbytné zahrnout mezinárodní partnery.

*Pozměňovací návrh 3***Článek 7**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise program provádí v souladu s finančním nařízením.	Komise program provádí v souladu s finančním nařízením.

Odůvodnění

Netýká se české jazykové verze.

*Pozměňovací návrh 4***Článek 10**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Příjemce finanční pomoci Komisi předkládá technické a finanční zprávy o pokroku prací financovaných programem. Předloží rovněž závěrečnou zprávu, a to do tří měsíců od dokončení každého projektu.	Příjemce finanční pomoci Komisi předkládá technické a finanční zprávy o pokroku prací financovaných programem. Předloží rovněž závěrečnou zprávu, a to do šesti šesti měsíců od dokončení každého projektu.

Odůvodnění

Na dokončení zprávy by mělo být vyčleněno více času.

*Pozměňovací návrh 5***Článek 11**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise zajistí, aby při provádění akcí financovaných v rámci tohoto programu byly chráněny finanční zájmy Unie prostřednictvím:	Komise zajistí, aby při provádění akcí financovaných v rámci tohoto programu byly chráněny finanční zájmy Unie prostřednictvím:
a) uplatňování preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání;	a) uplatňování preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání;
b) účinných kontrol;	b) účinných kontrol;
c) zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek;	c) zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek;
d) uplatňování účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v případě zjištění nesrovnalostí.	d) uplatňování účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v případě zjištění nesrovnalostí.
2. Pro účely odstavce 1 Komise postupuje v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 2988/95, nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením (ES) č. 1073/1999.	2. Pro účely odstavce 1 Komise postupuje v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 2988/95, nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením (ES) č. 1073/1999.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Komise sníží, pozastaví nebo získá zpět částku finanční pomoci poskytnutou na akci, jestliže shledá nesrovnalosti, včetně nesouladu s ustanoveními tohoto nařízení nebo s jednotlivým rozhodnutím nebo smlouvou či dohodou, na jejichž základě byla daná finanční pomoc poskytnuta, nebo pokud vyjde najevo, že akce doznala změny, která je v rozporu s její povahou nebo prováděcími podmínkami, aniž by byla Komise předem požádána o schválení. 4. Pokud nebyly dodrženy lhůty nebo pokud pokrok dosažený při provádění akce opodstatňuje pouze část přidělené finanční pomoci, požádá Komise příjemce pomoci, aby ve stanovené lhůtě předložil své vyjádření. Neposkytne-li příjemce uspokojivou odpověď, může Komise zrušit zbývající část finanční pomoci a požadovat vrácení již vyplacených částek. 5. Veškeré neoprávněně vyplacené částky se vrátí Komisi. K částkám, které nejsou vráceny včas a v souladu s podmínkami stanovenými ve finančním nařízení, se přičte úrok. 6. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí jakékoli porušení právního předpisu Unie nebo nedodržení smluvního závazku, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu a v jehož důsledku je nebo by mohl být formou neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty Unii spravované.	3. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí jakékoli porušení právního předpisu Unie nebo nedodržení smluvního závazku, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu a v jehož důsledku je nebo by mohl být formou neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty Unii spravované. 34. Komise sníží, pozastaví nebo získá zpět částku finanční pomoci poskytnutou na akci, jestliže shledá nesrovnalosti, včetně nesouladu s ustanoveními tohoto nařízení nebo s jednotlivým rozhodnutím nebo smlouvou či dohodou, na jejichž základě byla daná finanční pomoc poskytnuta, nebo pokud vyjde najevo, že akce doznala změny, která je v rozporu s její povahou nebo prováděcími podmínkami, aniž by byla Komise předem požádána o schválení. 45. Pokud nebyly dodrženy lhůty nebo pokud pokrok dosažený při provádění akce opodstatňuje pouze část přidělené finanční pomoci, požádá Komise příjemce pomoci, aby ve stanovené lhůtě předložil své vyjádření. Neposkytne-li příjemce uspokojivou odpověď, může Komise zrušit zbývající část finanční pomoci a požadovat vrácení již vyplacených částek. 56. Veškeré neoprávněně vyplacené částky se vrátí Komisi. K částkám, které nejsou vráceny včas a v souladu s podmínkami stanovenými ve finančním nařízení, se přičte úrok. 6. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí jakékoli porušení právního předpisu Unie nebo nedodržení smluvního závazku, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu a v jehož důsledku je nebo by mohl být formou neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty Unii spravované.

Odůvodnění

Definice „nesrovnalosti“ by měla být na začátku tohoto článku.

V Bruselu dne 27. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Jednotný evropský železniční prostor“

(2011/C 104/12)

VÝBOR REGIONŮ

- podporuje přístup Evropské komise k otevření trhů železniční dopravy, avšak s důrazem na skutečnost, že cílem není neregulovaná hospodářská soutěž, ale soutěž zaměřená na zvýšení produktivity a zlepšení služeb pro zákazníky v odvětví železniční dopravy. Hospodářská soutěž je nicméně prostředkem, a nikoli cílem, a provozovatelé železnic musejí mít zajištěny naprosto rovné podmínky;
- podporuje rozvoj specializovaných sítí (vysokorychlostní sítě, sítě pro nákladní přepravu), avšak trvá na cílech evropské soudržnosti a na nutnosti bránit vzniku dvourychlostní Evropy;
- domnívá se, že budoucí návrh společného rámce financování bude muset být upřesněn, zejména pokud jde o rozdíly vůči „jednotnému fondu“, jež Výbor regionů odmítá. Střední cestou by bylo zavést do nových nařízení o strukturálních fondech mechanismus poskytování přidělených úvěrů udržitelným dopravním řešením, zejména přednostně na financování některých částí prioritních projektů v rámci TEN-T a akčních plánů městské mobility;
- v zásadě oceňuje, že Komise zavedla vztah mezi modulovanými poplatky za železniční hluk a přijetím euroznámky na internalizaci externích nákladů přepravy nákladními vozidly;
- pokud jde o financování infrastruktury, Výbor lituje, že členské státy nemají v rámci rozvoje národní strategie železniční infrastruktury povinnost konzultovat územní orgány;
- lituje, že Komise nepřijala legislativní opatření zavazující k úplnému oddělení provozovatelů infrastruktury a železničních podniků.

Zpravodaj:	pan Michel Delebarre (FR/SES), starosta města Dunkerk
Odkaz:	Sdělení Komise týkající se rozvoje jednotného evropského železničního prostoru KOM(2010) 474 v konečném znění Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (přepracované znění) KOM(2010) 475 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Sdělení o jednotném evropském železničním prostoru

1. podporuje přístup Evropské komise k otevření trhů železniční dopravy, avšak s důrazem na skutečnost, že cílem není neregulovaná hospodářská soutěž, ale soutěž zaměřená na zvýšení produktivity a zlepšení služeb pro zákazníky v odvětví železniční dopravy. Hospodářská soutěž je nicméně prostředkem, a nikoli cílem, a provozovatelé železnic musejí mít zajištěny naprosto rovné podmínky;

2. znovu vyjadřuje podporu posílení interoperability a bezpečnosti železničních systémů v Evropské unii a odstranění jakýchkoli právních nebo infrastrukturních omezení, která ztěžují či znemožňují železniční dopravu mezi členskými státy. Za účelem podpory přeshraniční dopravy mezi členskými státy a jakožto příspěvek k uskutečnění jednotného trhu musí jít o prioritní témata unijních politik v oblasti železniční dopravy. Úloha Evropské agentury pro železnice bude muset být přizpůsobena realizaci těchto priorit. Dále bude zapotřebí vybavit Evropskou agenturu pro železnice pravomocí vést arbitrážní řízení a zastoupit eventuálně vnitrostátní bezpečnostní orgány v případě sporu o certifikaci;

3. podporuje zavedení zásady „znečišťovatel platí“ a internalizaci externích nákladů pro všechny způsoby dopravy, aby tak byl vytvořen skutečný prostor s rovnými podmínkami hospodářské soutěže („level playing field“);

4. podporuje rozvoj specializovaných sítí (vysokorychlostní síť, síť pro nákladní přepravu), avšak trvá na cílech evropské soudržnosti a na nutnosti bránit vzniku dvourychlostní Evropy. V tomto směru budou instituce Unie muset dbát na to, aby neopomíjely, ale podporovaly železniční koridory regionů, které jsou vzdálené od ústředních evropských os, aby touto cestou poskytl rovné konkurenční podmínky a zajistily skutečnou a účinnou soudržnost jednotného trhu;

5. podporuje mobilizaci odpovídajících zdrojů na rozvoj železniční infrastruktury;

6. domnívá se, že budoucí návrh společného rámce financování bude muset být upřesněn, zejména pokud jde o rozdíly vůči „jednotnému fondu“, jež Výbor regionů odmítá. Výbor

není příznivcem zavedení jednotného fondu, který by především s využitím prostředků vyčleněných v rámci politiky soudržnosti sdružil všechny evropské finanční nástroje zaměřené na dopravní infrastrukturu. Při tomto převodu fondů by totiž hrozilo nebezpečí, že tento proces skončí jako čistá ztráta prostředků vyčleněných na dopravní politiku, a navíc by mohla být ohrožena integrace dopravních projektů do územně zaměřených rozvojových strategií. Střední cestou by bylo zavést do nových nařízení o strukturálních fondech mechanismus poskytování přidělených úvěrů udržitelným dopravním řešením, zejména přednostně na financování některých částí prioritních projektů v rámci TEN-T a akčních plánů městské mobility;

Návrh na přepracování prvního železničního balíčku – regionální výzvy

7. pokud se jedná o vyloučení z oblasti působnosti (článek 2), konstatuje Výbor, že Komise ponechává vyloučení železničních podniků, které provozují pouze městskou, příměstskou a regionální dopravu (článek 2), a že toto vyloučení z oblasti působnosti je v souladu s platným zněním nařízení o závazcích veřejné služby pro oblast osobní železniční dopravy;

8. uznává, že regionální železnice značnou měrou přispívají k místnímu a regionálnímu rozvoji: činí evropské regiony atraktivnějšími, posilují udržitelnou nákladní dopravu, podporují ekologický cestovní ruch a vytvářejí nové pracovní příležitosti;

9. pokud jde o služby související s železniční dopravou (článek 13, příloha III), Výbor vítá skutečnost, že použití zařízení pro dodávku trakčního proudu a čerpací stanice jsou zahrnuty do minimálního přístupového balíčku, aby byl zajištěn nediskriminační přístup k těmto základním službám. Je důležité, aby poskytovatel infrastruktury zajistil dostatečné elektrické napájení pro předpokládaný provoz a podpořil využívání trakční energie se slabým dopadem na životní prostředí;

10. oceňuje povinné oddělení dominantních poskytovatelů dopravy a provozovatelů dopravních zařízení uvedených v příloze III. Toto oddělení umožní lepší rozvoj trhů železniční dopravy v místním, ba i v mezinárodním měřítku;

11. oceňuje integraci přístavních infrastruktur souvisejících s činnostmi železniční dopravy do dopravních zařízení, která vyžadují transparentnější a otevřenější přístup;

12. souhlasí s vytvořením přesnější definice životaschopných alternativ, která provozovatelům dopravních zařízení umožní odmítnout přístup, pokud existuje podobná služba „na téže trase za ekonomicky přijatelných podmínek“;

13. domnívá se, že regulační subjekt musí mít možnost rozhodovat o přidělování kapacity pro železniční dopravu;

14. požaduje doplnit čl. 47 odst. 5 o ustanovení, které by navazující vnitrozemskou dopravu v blízkosti námořních přístavů v podstatě stavělo na úroveň služeb mezinárodní nákladní dopravy;

15. domnívá se, že u dopravních zařízení musí platit „použijte je, nebo o ně přijdeš“ („Use-it-or-lose it“) (povinnost vypsat veřejnou zakázku na určení nového provozovatele zařízení) již při zamýšleném ukončení provozu. Stejně tak by nově vybudovaná zařízení pro údržbu konkrétních kolejových vozidel a technická zařízení neměla být vyhrazena pro potřeby jednoho konkrétního uživatele na dobu pěti let;

16. pokud jde o hluk pocházející z nákladních vlaků (čl. 31 odst. 5 a příloha VIII), konstatuje Výbor, že hluk je environmentální Achillovou patou železniční dopravy. Vede k velkému počtu stížností ze strany obyvatel žijících poblíž železničních cest;

17. potvrzuje, že nejúčinnějším opatřením k omezení hlučnosti vlaků je vybavení vagónů „tichými“ brzdovými špalíky. Problém však představuje financování a technická definice tohoto vybavení;

18. v zásadě oceňuje, že Komise zavedla vztah mezi modulovanými poplatky za železniční hluk a přijetím euroznámky na internalizaci externích nákladů přepravy nákladními vozidly. Podotýká však, že podle současné podoby návrhu je započítání externích nákladů působení hluku v železniční dopravě závazné a v silniční dopravě nepovinné, což může narušit hospodářskou soutěž;

19. považuje za správný návrh Komise zavést povinnost motivačního zpoplatnění s cílem snížit železniční hluk, avšak lituje, že návrh Komise nepodmiňuje povinnost motivačního zpoplatnění s cílem snížit železniční hluk obdobnou povinností platnou u silniční přepravy zboží; dále se domnívá, že musí být zajištěno, aby vozy s nízkou hlučností trvale nepodléhaly administrativně náročné proceduře. Jakmile bude dosaženo cíle snížení hluku a nebude-li další fungování systému společenství přinášet žádné další přiměřené výhody, musí být možné systém sazeb za trasu v závislosti na úrovni hluku přizpůsobit situaci nebo i zrušit;

20. pokud jde o financování infrastruktury (články 8 a 30, příloha VII), Výbor lituje, že členské státy nemají v rámci

rozvoje národní strategie železniční infrastruktury povinnost konzultovat územní orgány. Tyto orgány by mohly mimo jiné formulovat místní strategie železniční infrastruktury na období nejméně 5 let;

21. podporuje povinnost přijetí víceletých smluv mezi státy a provozovateli infrastruktury o financování údržby a obnovy cest. Musí však být zajištěno, že rozhodování o veřejném zájmu souvisejícím s infrastrukturou a o nezbytných vlastnostech infrastruktury zůstane v působnosti příslušného členského státu;

22. lituje však, že územní orgány nejsou explicitně zařazeny mezi účastníky jednání o těchto smlouvách, které budou mít silný dopad na stav jejich železničních sítí;

23. pokud se jedná o schválené žadatele (čl. 3 odst. 12 a článek 44), Výbor s potěšením konstatuje rozšíření tohoto pojmu. Organizace, jež nemají železniční licenci, jako jsou zasilatelé a přístavy, si budou moci snáze rezervovat trasy. Dále by to mělo umožnit rozvoj provozovatelů nákladní přepravy na krátké vzdálenosti („shortliners“);

Návrh na přepracování prvního železničního balíčku – další politické výzvy

24. co se týče otevření trhů a regulace, Výbor je obecně pro opatření zaměřená na posílení pravomocí regulačního subjektu tak, aby tento subjekt mohl lépe kontrolovat nediskriminační přístup na trh železniční dopravy a pobízet provozovatele infrastruktury k účinnému poskytování služeb. K tomu patří i zachování dosavadní možnosti pro členské státy, aby těmto pobídkám daly formu opatření v oblasti dozorcího práva. Vzhledem k čím dál více mezinárodnímu dosahu železniční problematiky je třeba uvažovat o vytvoření evropského regulačního subjektu pro otázky týkající se více než jednoho členského státu, za současného dodržení zásady subsidiarity a respektování pravomocí národních regulačních orgánů. Komise by nejprve mohla zřídit Evropský výbor železničních orgánů, jehož posláním jako odvolací instance by bylo rozhodovat ve vnitrostátních sporech v oblasti regulace sítí a jenž by disponoval právními prostředky k vymáhání provedení těchto rozhodnutí v členských státech. Výbor se dále domnívá, že by se Komise měla aktivněji zasadit za zavedení společné terminologie řízení, společných pracovních předpisů a společného systému řízení dopravy, aby se provoz zefektivnil;

25. lituje, že Komise nepřijala legislativní opatření zavazující k úplnému oddělení provozovatelů infrastruktury a železničních podniků. Úplné oddělení umožňuje lépe zajistit nediskriminační přístup k infrastruktuře bez střetu zájmů mezi provozovatelem s přirozeným monopolem a některým z jejích uživatelů. Musí existovat jasné pokyny ohledně toho, kdo je odpovědný za přístup k síti a na nástupiště, terminály a ostatní infrastrukturu;

26. zdůrazňuje, že úplné oddělení provozovatelů infrastruktury a železničních podniků nesmí v žádném případě zpochybnit zásadu zakotvenou v článku 345 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy že „smlouvy se nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech“;

27. pokud jde o transparentnost a zpoplatnění, Výbor vítá posílení účetního oddělení činností nákladní a osobní dopravy a mezi správou infrastruktury a poskytováním dopravních služeb (článek 6);

28. konstatuje, že v Evropské unii dosud nejsou náležitě zavedeny režimy odměňování výkonu ani systémy zvýšení výkonu (přitom tyto jsou již povinné), jež by stanovily odpovědnost za zpoždění vlaků;

29. není si však jist mírou podrobnosti, pokud jde o příčiny zpoždění uvedené v příloze VIII. Výbor navrhuje začít povinným zavedením programů zaměřených na zvýšení výkonnosti vycházejících z potřeb a prostředků každého provozovatele infrastruktury;

30. s potěšením konstatuje doplnění týkající se zpráv o síti, zejména pokud jde o železniční dopravu (článek 27 a čl. 56 odst. 2);

31. pokud jde o akty v přenesené pravomoci, konstatuje Výbor, že Evropská komise chce podle tohoto návrhu převzít značné pravomoci na sebe, uvážíme-li, že většina příloh tohoto návrhu bude moci být změněna tímto způsobem (článek 60). Přílohy však zahrnují klíčové prvky železničního regulačního rámce.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 6 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy zajistí, aby oddělené výkazy zisků a ztrát a rozvaha byly vedeny a zveřejňovány na jedné straně pro činnosti spojené s provozováním železniční přepravy zboží a na straně druhé pro činnosti spojené s poskytováním přepravy cestujících. Veřejné finanční prostředky za činnosti související se zajišťováním přepravy jako úhrady za veřejné služby jsou vykazovány samostatně pro každou smlouvu na veřejné služby na příslušných účtech a nepřevádějí se na činnosti související s poskytováním jiných dopravních služeb nebo s jakoukoli jinou činností.	Členské státy zajistí, aby oddělené výkazy zisků a ztrát a rozvaha byly vedeny a zveřejňovány na jedné straně pro činnosti spojené s provozováním železniční přepravy zboží a na straně druhé pro činnosti spojené s poskytováním přepravy cestujících. Veřejné finanční prostředky za činnosti související se zajišťováním přepravy jako úhrady za veřejné služby jsou vykazovány samostatně pro každou smlouvu na veřejné služby na příslušných <u>veřejněných</u> účtech a nepřevádějí se na činnosti související s poskytováním jiných dopravních služeb nebo s jakoukoli jinou činností.

Odůvodnění

V případě, kdy jeden podnik má několik smluv na veřejné služby a jeho struktura neobsahuje místní pobočky zabývající se plněním smlouvy, neexistuje v současnosti povinnost zveřejňovat samostatné účty. Tato situace může podniku umožnit vést jednotlivé smlouvy na poskytované veřejné služby ne zcela „nepropustným“ způsobem, což škodí dobré kontrole využívání veřejných finančních prostředků.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 8 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy rozvíjejí vnitrostátní železniční infrastruktury, přičemž, pokud je to nutné, berou v úvahu obecné požadavky Unie. Za tímto účelem zveřejní nejpozději dva roky po vstupu této směrnice v platnost strategii rozvoje železniční infrastruktury s cílem uspokojit budoucí potřeby v oblasti mobility; strategie bude založena na zdravém a udržitelném financování železničního systému. Strategie zahrne období nejméně pěti let a může být prodloužena.	Členské státy rozvíjejí vnitrostátní železniční infrastruktury, přičemž, pokud je to nutné, berou v úvahu obecné požadavky Unie <u>a zaručují bezpečnost, interoperabilitu a odstranění překážek jakéhokoli typu bránících železniční dopravě mezi regiony různých členských států, aby tímto způsobem docílily vytvoření skutečného a účinného jednotného trhu.</u> Za tímto účelem zveřejní nejpozději dva roky po vstupu této směrnice v platnost <u>a po konzultaci dotčených územních orgánů</u> strategii rozvoje železniční infrastruktury s cílem uspokojit budoucí potřeby v oblasti mobility; strategie bude založena na zdravém a udržitelném financování železničního systému. Strategie zahrne období nejméně pěti let a může být prodloužena. <u>Dotčené územní orgány mohou též státu předložit vlastní dlouhodobou strategii rozvoje železniční infrastruktury.</u>

Odůvodnění

Členské státy by měly mít v rámci rozvoje národní strategie železniční infrastruktury povinnost konzultovat územní orgány. Tyto orgány by mohly mimo jiné formulovat místní strategie železniční infrastruktury na období nejméně 5 let.

*Pozměňovací návrh 3***Čl. 30 odst. 3**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy konzultují zúčastněné strany nejméně jeden měsíc před podpisem ujednání a toto ujednání zveřejní do jednoho měsíce po jeho uzavření.	Členské státy konzultují zúčastněné strany, <u>zejména územní orgány</u> , nejméně jeden měsíc před podpisem ujednání a toto ujednání zveřejní do jednoho měsíce po jeho uzavření.

Odůvodnění

Územní orgány by měly být explicitně zařazeny mezi účastníky jednání o víceletých smlouvách o financování, které budou mít silný dopad na stav jejich železničních sítí.

*Pozměňovací návrh 4***Čl. 31 odst. 5**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pokud je zpoplatňování nákladů působení hluku povoleno právními předpisy Unie pro silniční nákladní dopravu, změní se poplatky za infrastrukturu tak, aby se zohlednily náklady působení hluku provozováním železniční dopravy v souladu s přílohou VIII bodem 2.	Pokud je zpoplatňování nákladů působení hluku povoleno právními předpisy Unie pro silniční nákladní dopravu, změní se poplatky za infrastrukturu tak, aby se zohlednily náklady působení hluku provozováním železniční dopravy v souladu s přílohou VIII bodem 2. Poplatky za infrastrukturu pro železniční nákladní dopravu musí při rovných podmínkách pro všechny způsoby dopravy zohledňovat náklady na působení hluku provozováním železniční dopravy a vícenáklady na výbavy nákladních vagónů na snižování hluku v souladu s přílohou VIII bodem 2. Tento postup může být přizpůsoben nebo zrušen, jakmile nebude přiměřeně přispívat ke snižování hluku. Lokomotivy by sem měly být zahrnuty, pokud to dovolí závěry studií, které musí být ještě provedeny.

Odůvodnění

Do textu článku 31 je jako další požadavek nutno vložit, že v systému sazeb za trasu v závislosti na úrovni hluku je nezbytné zohlednit vedle vnějších nákladů na působení hluku také značné náklady na vybavení nákladních vagónů a lokomotiv, důležité pro dostatečné působení pobídek.

*Pozměňovací návrh 5***Čl. 47 odst. 5**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Význam služeb nákladní dopravy a zejména služeb mezinárodní nákladní dopravy se při stanovení přednostních kritérií přiměřeně zohlední.	Význam služeb nákladní dopravy a zejména služeb mezinárodní nákladní dopravy <u>a služeb v oblasti napojení vnitrozemí u námořních přístavů</u> se při stanovení přednostních kritérií přiměřeně zohlední.

Odůvodnění

Nákladní doprava z námořních přístavů k odběratelům ve vnitrozemí a naopak nepřiměřeně zatěžuje jednotlivé úseky cest. Jejich zohlednění za použití přednostních kritérií může tento problém vyřešit a námořní přístavy lépe propojit s jejich vnitrozemím.

Pozměňovací návrh 6

Příloha I

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Seznam položek železniční infrastruktury	Seznam položek železniční infrastruktury
Železniční infrastruktura zahrnuje níže uvedené položky, které patří k hlavním traťovým i ostatním kolejím, s výjimkou tratí uvnitř železničních dílen, dep nebo vozoven a soukromých železničních přípojek:	Železniční infrastruktura zahrnuje níže uvedené položky, které patří k hlavním traťovým i ostatním kolejím, s výjimkou tratí uvnitř železničních dílen, dep nebo vozoven a soukromých železničních přípojek:
— pozemky;	— pozemky;
— železniční těleso a pláň, zejména náspy, zářezy, drenáže a odvodňovací příkopy, propustky malé těsnosti, zárubní zdi a osázení jako ochrana svahu; nástupiště pro cestující a rampy pro nakládku zboží; stezky a chodníky; uzavírací zdi, živé ploty, oplocení; protipožární pásma; zařízení na vytápění výhybek; křižovatky atd.; sněhové zábrany;	— železniční těleso a pláň, zejména náspy, zářezy, drenáže a odvodňovací příkopy, propustky malé těsnosti, zárubní zdi a osázení jako ochrana svahu; nástupiště pro cestující a rampy pro nakládku zboží; stezky a chodníky; uzavírací zdi, živé ploty, oplocení; protipožární pásma; zařízení na vytápění výhybek; křižovatky atd.; sněhové zábrany;
— inženýrské stavby: mosty, nadjezdy a ostatní nadúrovňová křížení tratě; tunely, kryté zářezy a ostatní podúrovňová křížení tratě; podpůrné zdi a ochranné stavby proti lavinám, padajícím kamenům atd.;	— inženýrské stavby: mosty, nadjezdy a ostatní nadúrovňová křížení tratě; tunely, kryté zářezy a ostatní podúrovňová křížení tratě; podpůrné zdi a ochranné stavby proti lavinám, padajícím kamenům atd.;
— úrovnňová křížení tratě, včetně zařízení pro zajištění bezpečnosti silničního provozu;	— úrovnňová křížení tratě, včetně zařízení pro zajištění bezpečnosti silničního provozu;
— železniční svršek, zejména: kolejnice, žlábkové kolejnice a přídržné kolejnice; příčné a podélné pražce; drobný svrškový materiál ke spojování kolejí; zátěž, včetně šterku a písku; výhybky a křižovatky; točny a posuvny (s výjimkou těch, které jsou výhradně určeny pro lokomotivy);	— železniční svršek, zejména: kolejnice, žlábkové kolejnice a přídržné kolejnice; příčné a podélné pražce; drobný svrškový materiál ke spojování kolejí; zátěž, včetně šterku a písku; výhybky a křižovatky; točny a posuvny (s výjimkou těch, které jsou výhradně určeny pro lokomotivy);
— přístupové komunikace pro cestující a zboží, včetně silnic;	— přístupové komunikace pro cestující a zboží, včetně silnic;
— zabezpečovací, signalizační a telekomunikační zařízení na otevřené trati, ve stanicích a seřaďovacích nádražích, včetně zařízení pro výrobu, přeměnu a rozvod elektrického proudu pro signalizaci a telekomunikaci; budovy patřící k uvedenému zařízení; kolejové brzdy;	— zabezpečovací, signalizační a telekomunikační zařízení na otevřené trati, ve stanicích a seřaďovacích nádražích, včetně zařízení pro výrobu, přeměnu a rozvod elektrického proudu pro signalizaci a telekomunikaci; budovy patřící k uvedenému zařízení; kolejové brzdy;
— osvětlovací zařízení pro provozní a bezpečnostní účely;	— osvětlovací zařízení pro provozní a bezpečnostní účely;
— zařízení pro přeměnu a přívod proudu pro elektrickou trakci: měnirny, napájecí kabely mezi měnirny a trolejemi, elektrické vedení se stožáry, třetí kolejnice s podpěrami;	— zařízení pro přeměnu a přívod proudu pro elektrickou trakci: měnirny, napájecí kabely mezi měnirny a trolejemi, elektrické vedení se stožáry, třetí kolejnice s podpěrami;
— služební objekty správy infrastruktury.	— služební objekty správy infrastruktury;
	— <u>nádražní budovy a jejich části včetně vedlejších zařízení jako čekárny, zařízení pro prodej cestovních potřeb, nádražní toalety, prodejny jízdenek a automaty na prodej jízdenek, cestovní kanceláře či informační místa pro cestující.</u>

Odůvodnění

Části nádražních budov související s dopravou by měly být uvedeny v příloze I.

*Pozměňovací návrh 7***Příloha III**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Služby pro železniční podniky (uvedené v článku 13)	Služby pro železniční podniky (uvedené v článku 13)
1. Minimální přístupový balík obsahuje:	1. Minimální přístupový balík obsahuje:
a) zpracování žádostí o kapacitu železniční infrastruktury;	a) zpracování žádostí o kapacitu železniční infrastruktury;
b) právo využití přidělené kapacity;	b) právo využití přidělené kapacity;
c) použití výhybek a železničních křižovatek;	c) použití výhybek a železničních křižovatek;
d) provoz vlaku včetně signalizace, řízení, dispečinku a hlášení a poskytování informací o pohybu vlaku;	d) provoz vlaku včetně signalizace, řízení, dispečinku a hlášení a poskytování informací o pohybu vlaku;
e) použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici;	e) použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici;
f) čerpací stanice, jsou-li k dispozici;	f) čerpací stanice, jsou-li k dispozici;
g) veškeré další informace potřebné k zavedení nebo k provozování dopravní služby, pro niž byla kapacita poskytnuta.	g) veškeré další informace potřebné k zavedení nebo k provozování dopravní služby, pro niž byla kapacita poskytnuta;
	<u>h) informace umožňující orientaci a přístup ke službám v osobních nádražích a jejich budovách.</u>
2. Je rovněž poskytnut $\Leftrightarrow$ přístup k zařízením služeb a poskytování služeb $\Leftrightarrow$ v těchto zařízeních $\Leftrightarrow$ zahrnuje:	2. Je rovněž poskytnut $\Leftrightarrow$ přístup k zařízením služeb a poskytování služeb $\Leftrightarrow$ v těchto zařízeních $\Leftrightarrow$ zahrnuje:
a) použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici;	a) použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici;
b) čerpací stanice;	b) čerpací stanice;
a) osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení $\Leftrightarrow$, včetně prodeje přepravních dokladů a informací $\Leftrightarrow$;	a) osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení $\Leftrightarrow$, včetně prodeje přepravních dokladů a informací $\Leftrightarrow$;
b) nákladní terminály;	b) nákladní terminály;
c) seřadovací nádraží;	c) seřadovací nádraží;
d) zařízení pro sestavování vlaků;	d) zařízení pro sestavování vlaků;
e) odstavné koleje;	e) odstavné koleje;
f) údržbu a ostatní technické služby;	f) údržbu a ostatní technické služby;
g) zařízení přístavů související s činnostmi železniční dopravy;	g) zařízení přístavů související s činnostmi železniční dopravy;
h) pomocná zařízení, včetně tažných.	h) pomocná zařízení, včetně tažných.
	<u>i) systém pro distribuci přepravních dokladů.</u>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Doplnkové služby mohou zahrnovat: a) trakční proud ⇔, přičemž poplatky za něj jsou na fakturách uvedeny odděleně od poplatků za používání zařízení pro dodávku trakčního proudu ⇔; b) předtápění osobních vlaků; c) dodávky paliva ⇔, přičemž poplatky za něj jsou na fakturách uvedeny odděleně od poplatků za používání čerpacích stanic ⇔, seřadování a veškeré ostatní služby poskytované na výše uvedených přístupových zařízeních k službám; d) nadstandardní smlouvy týkající se — řízení dopravy nebezpečných nákladů, — pomoci při provozu mimořádných vlaků. 4. Pomocné služby mohou zahrnovat: a) přístup k telekomunikačním sítím; b) poskytování doplňujících informací; c) technickou kontrolu vozového parku.	3. Doplnkové služby mohou zahrnovat: a) trakční proud ⇔, přičemž poplatky za něj jsou na fakturách uvedeny odděleně od poplatků za používání zařízení pro dodávku trakčního proudu ⇔; b) předtápění osobních vlaků; c) dodávky paliva ⇔, přičemž poplatky za něj jsou na fakturách uvedeny odděleně od poplatků za používání čerpacích stanic ⇔, seřadování a veškeré ostatní služby poskytované na výše uvedených přístupových zařízeních k službám; d) nadstandardní smlouvy týkající se — řízení dopravy nebezpečných nákladů, — pomoci při provozu mimořádných vlaků. 4. Pomocné služby mohou zahrnovat: a) přístup k telekomunikačním sítím; b) poskytování doplňujících informací; c) technickou kontrolu vozového parku.

Odůvodnění

Dopravce nesmí oddělit informace, jež cestujícím umožňují orientaci a přístup ke službám na nádraží, neboť by to ohrozilo ucelenost a přehlednost těchto informací. Zachováním sjednocených a sdílených informačních prostředků mají provozovatelé zaručeno dobré zviditelnění své služby, aniž by vznikal problém rozčlenění na všeobecný vstupní prostor a prostor pro vyvěšování informací.

Pozměňovací návrh 8

Příloha VIII

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Poplatky za infrastrukturu rozlišené dle působení hluku uvedené v čl. 31 odst. 5 splňují následující požadavky: a) Poplatky jsou rozlišeny tak, aby odrážely složení vlaku z kolejových vozidel při dodržení mezních hodnot hluku stanovených rozhodnutím Komise 2006/66/ES (TSI „Hluk“). b) Přednost se dává nákladním vagónům. c) Rozlišení podle úrovně emisí hluku nákladních vagónů umožní, aby se v rozumné lhůtě navrátily investice do dovybavení vagónů ekonomicky nejlépe životaschopnou dostupnou technologií nízkohlučného brzdění.	2. Poplatky za infrastrukturu rozlišené dle působení hluku uvedené v čl. 31 odst. 5 splňují následující požadavky: a) Poplatky jsou rozlišeny tak, aby odrážely složení vlaku z kolejových vozidel při dodržení mezních hodnot hluku stanovených rozhodnutím Komise 2006/66/ES (TSI „Hluk“). b) Přednost se dává nákladním vagónům. <u>Poplatky za infrastrukturu rozlišené podle hluku jsou možné pouze u nákladních vagónů.</u> c) Rozlišení podle úrovně emisí hluku nákladních vagónů umožní, aby se v rozumné lhůtě navrátily investice do dovybavení vagónů ekonomicky nejlépe životaschopnou dostupnou technologií nízkohlučného brzdění.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
d) K rozlišení poplatků mohou být vzaty v úvahu další prvky, jako např.:	d) K rozlišení poplatků mohou být vzaty v úvahu další prvky, jako např.:
i) denní doba, zejména noční doba v případě emisí hluku;	i) denní doba, zejména noční doba v případě emisí hluku;
ii) složení vlaku s dopadem na úroveň emisí hluku;	ii) složení vlaku s dopadem na úroveň emisí hluku;
iii) citlivost oblasti zasažené místními emisemi;	iii) citlivost oblasti zasažené místními emisemi;
iv) další třídy emisí hluku, které jsou významně nižší než třída uvedená v písmenu a).	iv) další třídy emisí hluku, které jsou významně nižší než třída uvedená v písmenu a).

Odůvodnění

Cílem návrhu směrnice je povolit v železniční dopravě započítání externích nákladů souvisejících s emisemi hluku jen tehdy, bude-li možné jejich započtení i v silniční dopravě. Jen tak budou zaručeny rovné podmínky hospodářské soutěže v železniční i silniční dopravě.

Toho však dosaženo nebude, neboť definice železniční dopravy, jejíž hlučnost lze za této podmínky započítat jako externí náklad do poplatků za infrastrukturu, je chybná: čl. 31 odst. 5 odkazuje na přílohu VIII, č. 2. Tam se v případě emisí, které při vyměřování poplatků za infrastrukturu lze zohlednit, odkazuje na rozhodnutí Komise 2006/66/ES (TSI „Hluk“) – Úř. věst. L 37, 8.2.2006, s.1 (viz písmeno a)). Zde citované rozhodnutí však ve své příloze nekonkretizuje jen emise hluku u vagónů pro nákladní dopravu, ale i u osobních vozů.

Z toho plyne, že externí náklady emisí hluku lze započíst i v osobní železniční dopravě. V silniční dopravě je započtení naopak možné jen u přepravy nákladů, ale ne u přepravy osob.

Pozměňovací návrh má znovu nastolit rovné podmínky hospodářské soutěže.

V Bruselu dne 28. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Možnost členských států přijmout či nepřijmout pěstování geneticky modifikovaných plodin na svém území“

(2011/C 104/13)

VÝBOR REGIONŮ

- oceňuje návrh Komise, jehož cílem je změnit existující právní předpisy tak, aby členské státy měly větší volnost v rozhodování o možnosti zakázat či omezit na svém území pěstování geneticky modifikovaných organismů povolených na úrovni Evropské unie;
- oceňuje mimo jiné nový aspekt, tedy zohlednění jiných důvodů (sociálních otázek, udržitelnosti, etických otázek) pro vydání zákazu pěstování geneticky modifikovaných plodin na daném území;
- zejména žádá Komisi, aby upřesnila požadavky a kritéria pro zavádění nových omezení, jež mohou být přijímána, a zdůrazňuje, že je bezpodmínečně nutné zapojit místní a regionální orgány do přijímání rozhodnutí týkajících se území, jež jsou pro ně relevantní;
- považuje za naléhavé zohlednit rozhodnutí a zákazy vydané členskými státy či regiony, neboť členské státy a regiony se – v kontextu transparentních trhů pro spotřebitele – nesmějí ocitnout v „právním vakuu“;
- upozorňuje na následující problémy, u nichž se domnívá, že by jejich vyřešení mělo předcházet změně směrnice 2001/18/ES, pokud jde o možnost členských států zakázat či omezit pěstování geneticky modifikovaných organismů na svém území:
 - nedostatečné stávající předpisy o označování produktů vyrobených z GMO,
 - nedostačující postup posouzení rizik a kontrol,
 - negativní vliv pěstování GMO na konvenční či ekologické plodiny a na politiky rozvoje venkova;
- domnívá se, že je nezbytná užší spolupráce mezi EFSA a vnitrostátními a regionálními orgány odpovědnými za problematiku pěstování GMO, a vyzývá Komisi, aby pokračovala v již započaté cestě tímto směrem.

Zpravodaj: Savino Antonio Santarella (IT/ELS), starosta obce Candela

Odkazy: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 2001/18/ES, pokud jde o možnost členských států zakázat či omezit pěstování geneticky modifikovaných organismů na jejich území

KOM(2010) 375 v konečném znění

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o svobodě členských států rozhodovat o pěstování geneticky modifikovaných plodin

KOM(2010) 380 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. oceňuje návrh Komise, jehož cílem je změnit existující právní předpisy tak, aby členské státy měly větší volnost v rozhodování o možnosti zakázat či omezit na svém území pěstování geneticky modifikovaných organismů povolených na úrovni Evropské unie. Bere mimo to na vědomí, že návrh nezpochybňuje stávající systém EU pro povolování geneticky modifikovaných organismů a jejich uvádění na trh;

2. připomíná, že současný evropský rámec ponechává členským státům možnost přijmout na vnitrostátní úrovni opatření nutná k zajištění koexistence a k předcházení nezáměrné přítomnosti GMO v konvenčních a ekologických plodinách;

3. kromě toho zdůrazňuje, že Evropská komise a Rada uznaly nutnost zlepšit existující ustanovení, zejména co se týče pěstování GMO, a považuje za naléhavé zohlednit rozhodnutí a zákazy vydané členskými státy či regiony, neboť členské státy a regiony se – v kontextu transparentních trhů pro spotřebitele – nesmějí ocitnout v „právním vakuu“;

4. konstatuje, že mnohé místní a regionální samosprávy se postavily proti pěstování geneticky modifikovaných plodin na svém území a prohlásily se za „oblasti bez GMO“ a propojily se do sítí;

5. konstatuje, že Komisí navržené vložení nového článku 26b do stávající platné směrnice 2001/18/ES by mělo členským státům umožnit přijímat opatření, jimiž se omezuje nebo zakazuje pěstovat na celém jejich území nebo jeho části všechny nebo některé GMO schválené na úrovni EU pod podmínkou, že uvedená opatření budou založena na jiných důvodech, než jsou důvody související s posouzením nepříznivých účinků na zdraví a životní prostředí, které by mohly nastat v důsledku záměrného uvolnění nebo uvedení těchto GMO na trh;

6. kromě toho konstatuje, že tato opatření se mohou týkat pouze pěstování GMO, nesmí bránit zavádění geneticky modifikovaných osiv nebo produktů na trh a jejich dovozu a musí být kompatibilní s mezinárodními závazky EU, zejména se závazky přijatými v rámci Světové obchodní organizace;

7. bere na vědomí kladný přístup Evropské komise, která přezkoumala stávající právní předpisy o pěstování GMO ve světle zkušeností a uplatňování zásady subsidiarity. Nicméně přesto se domnívá, že předložený návrh úplně neřeší všechny problémy, které GMO zemědělství a územnímu rozvoji přináší. Zejména žádá Komisi, aby upřesnila požadavky a kritéria pro zavádění nových omezení, jež mohou být přijímána, a zdůrazňuje, že je bezpodmínečně nutné zapojit místní a regionální orgány do přijímání rozhodnutí týkajících se území, jež jsou pro ně relevantní;

8. zdůrazňuje, že zemědělská politika a politika rozvoje venkova ponesou následky těchto rozhodnutí, neboť zejména rozhodnutí o transgenech znamená činit rozhodnutí odlišná od rozhodnutí týkajících se pěstování tradičních plodin. Pěstování geneticky modifikovaných plodin např. podporuje modely, které mají sklon upřednostňovat monokulturu, vzbuzují otázky v souvislosti s oddělením distribučního řetězce a obecněji s koexistencí konvenčních, ekologických a transgenních plodin;

9. upozorňuje na následující problémy, u nichž se domnívá, že by jejich vyřešení mělo předcházet změně směrnice 2001/18/ES, pokud jde o možnost členských států zakázat či omezit pěstování geneticky modifikovaných organismů na svém území:

— nedostatečné stávající předpisy o označování produktů vyrobených z GMO,

— nedostačující postup posouzení rizik a kontrol,

— negativní vliv pěstování GMO na konvenční či ekologické plodiny a na politiku rozvoje venkova;

Nedostatečné předpisy o označování produktů vyrobených z GMO

10. považuje stávající systém označování produktů vyrobených z GMO za nedostatečný, zejména co se týče produktů živočišného původu. Velká část produktů ze současného pěstování GMO je určena k chovu zvířat, a proto jsou přeměňovány na potraviny určené k lidské spotřebě teprve až po zpracování (například maso, mléko, vejce), a tedy – v souladu se stávajícími předpisy – nepodléhají označování. V takové situaci neexistuje možnost volby uživatele konečného produktu, který – i když to není příznivé – konzumuje nevědomky GMO prostřednictvím nákupu a/nebo spotřeby produktů získaných jejich přeměnou;

11. žádá změnu evropských právních předpisů spočívající v zavedení povinného rozlišování a označování potravin vyrobených ze zvířat krmených za použití GMO; má za to, že jasná identifikace produktů vyrobených z GMO by vedla ke vzniku dvou odlišných trhů s produkty, což by mohlo přinést ekonomické výhody těm výrobcům, kteří GMO nepoužívají, a zároveň zaručilo spotřebitelům informovanost a svobodnou volbu;

12. zdůrazňuje, že v případě, že by se produkty neoznačovaly, by s největší pravděpodobností byla zvířata krmena geneticky modifikovaným krmivem ve velkém, což by mimo jiné způsobilo narušení hospodářské soutěže a neúměrnou finanční zátěž pro výrobce a hospodářské subjekty, kteří si přejí vytvořit zásobovací a výrobní řetězce, jež GMO nepoužívají. Konkrétně výrobní náklady produktů živočišného původu (maso, mléko, vejce atd.) budou podle všeho nižší v zemích, které se rozhodnou pro možnost transgenních plodin, a proto budou na trhu zcela jistě konkurenceschopnější ve srovnání s výrobky, které GMO nepoužívají;

Nedostačující postup posouzení rizik a kontrol

13. upozorňuje na časté kritiky na adresu vědeckých hodnocení Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA), jeho vnitřní fungování a nedostatek transparentnosti a srozumitelnosti jeho rozhodnutí;

14. zdůrazňuje, že je nezbytná větší koordinace mezi EFSA a příslušnými vnitrostátními orgány při postupu hodnocení GMO, a zároveň podporuje větší a účinnější zásahy EFSA zohledňující vědecká hodnocení členských států;

15. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány jsou jakožto homogenní správní oblasti nejvhodnější úrovní pro posouzení dopadu zavádění geneticky modifikovaných plodin na každém typu území, pro stanovení opatření v oblasti koexistence kompatibilních se zásadou udržitelného rozvoje i pro zohlednění místních zájmů a řízení nejvhodnějších řešení;

16. domnívá se, že v souladu se zásadou subsidiarity je nezbytné zdůraznit význam koexistence pěstování geneticky modifikovaných a geneticky nemodifikovaných plodin pro místní a regionální orgány. Problém koexistence ukazuje svou veškerou složitost zejména v případě geneticky modifikovaných rostlin, u nichž byly transgeny vloženy do genomu jádra, a v případě pěstovaných rostlin, které mají planě rostoucí příbuzné odrůdy;

Negativní vliv pěstování GMO na konvenční či ekologické plodiny a na politiky rozvoje venkova

17. připomíná, že geneticky modifikované plodiny se mohou ukázat neslučitelné s pěstováním kvalitních konvenčních plodin nebo ekologických plodin a mohou připravit některá území o prostředky související s přípravou a prováděním strategií pro rozvoj venkova přizpůsobených jejich konkrétní situaci a jejich potenciálu;

Obecné připomínky k návrhu nařízení

18. zdůrazňuje význam možnosti členských států omezit či zakázat pěstování GMO na svém území. Vzhledem k tomu, že je navrhovaný předpis pro členské státy dodatečnou příležitostí k svobodnému jednání a že jádrem tohoto návrhu je přiznání určitých práv členským státům a nikoli provedení hlubší harmonizace ze strany EU, lze základní soulad navrhovaných opatření se zásadami subsidiarity a proporcionality v tomto nařízení považovat za ověřený. Tuto možnost by měly mít možnost využívat bez omezení i příslušné územní orgány;

19. domnívá se, že možnost členských států omezit či zakázat pěstování GMO na jejich území by mohla umožnit zachování rozmanitosti druhů a způsobů zemědělského využití, a tedy i svobodnou volbu pro zemědělce a spotřebitele, což bude mít pozitivní dopad na rozvoj venkova;

20. vyjadřuje politování nad tím, že vítaná možnost členských států zakázat či omezit pěstování GMO na svém území je omezena tím, že se přitom členské státy nebo regiony nemohou odvolat na ochranu zdraví lidí a zvířat a na ochranu životního prostředí;

21. zdůrazňuje potřebu poskytnout zainteresovaným stranám a občanům úplné a objektivní vědecké informace o využívání GMO pro účely stravy, ať již lidské či zvířecí;

22. zdůrazňuje skutečnost, že v členských státech EU jsou zkušenosti s pěstováním geneticky modifikovaných rostlin ještě velmi omezené a okrajové a že je zapotřebí zvýšit povědomí veřejnosti o této problematice;

Finanční a administrativní náklady

23. zdůrazňuje, že návrh nařízení neobsahuje vyčerpávající informace o předpokládané finanční a administrativní zátěži, ale omezuje se na konstatování, že bude obtížné tyto důsledky posoudit. Očekávané zvýšení administrativních nákladů pro členské státy zapříčiněné opatřeními na případné omezení pěstování GMO se v zásadě zdá být málo pravděpodobné, neboť provedením návrhu by se nijak zásadně nezměnil rozsah administrativního úsilí a dohledu, který již nyní vyžadují platné právní předpisy v oblasti bezpečnosti genetického inženýrství uplatňovaného v zemědělsko-potravinářském průmyslu;

24. zdůrazňuje, že v souvislosti s finančními dopady na hospodářské subjekty by ještě přísnější omezení pěstování GMO bylo dalším přínosem pro četné subjekty ekologického zemědělství i pro mnoho pěstitelů osiva, kteří – vědomi si dosažení značného úspěchu v prodeji na trhu – kladou důraz na skutečnost, že jejich produkty neobsahují GMO. Z tohoto pohledu je třeba vyčkat, zda budou mít tyto hospodářské subjekty jednoznačně pozitivní finanční odpověď;

Monitorování a posouzení

25. považuje za nezbytné provést posouzení územních dopadů předpisu. Tato analýza by konkrétně umožnila plně zohlednit politický a socioekonomický hospodářský rozměr přijetí či nepřijetí opatření týkajících se zákazu pěstování GMO jak na vnitrostátní, tak i regionální či místní úrovni;

26. domnívá se, že k přijetí nejlepších rozhodnutí o GMO je nezbytné vytvořit systém pro řádné vědecké hodnocení, které by nevycházelo výlučně ze znalostí získaných zpětně ze zkušeností a které by v zájmu skutečné důkladnosti a nezávisle na rizicích spojených s pěstováním určitého GMO mohlo být prováděno rovněž na místní a regionální úrovni formou konkrétních studií. Důležitá je zejména otázka toho, že se na určitém území vyskytují příbuzné plané odrůdy rostlin, které mohou způsobit nekontrolované šíření transgenu vloženého do pěstované plodiny GMO. Stejně tak je nutné zdůraznit, že místní a regionální orgány by měly mít možnost se odvolat na ochrannou doložku, neboť problém čistoty osiv není ještě vyřešen;

Doporučení

27. žádá, aby byly v první řadě určeny opravné prostředky k aspektům zmíněným výše mezi úvodními poznámkami tohoto stanoviska. Zejména nedostatečné předpisy o označování produktů vyrobených z GMO, posouzení rizik a postupech a pravidlech mezinárodního obchodu a problematiku spojenou s dopadem geneticky modifikovaných plodin na konvenční plodiny bude třeba řešit jako první v zájmu řádného posouzení možnosti přijmout předmětný právní předpis. Výbor doufá, že do přijetí těchto opravných prostředků zůstanou nadále v platnosti stávající zákazy pěstování určitých GMO vydané členskými státy v souladu se zásadou předběžné opatrnosti;

28. podporuje nutnost právně upravit označování potravin vyrobených za použití GMO (např. maso, mléko, vejce);

29. domnívá se, že je nezbytná užší spolupráce mezi EFSA a vnitrostátními a regionálními orgány odpovědnými za problematiku pěstování GMO, a vyzývá Komisi, aby pokračovala v již započaté cestě tímto směrem;

30. oceňuje mimo jiné nový aspekt, tedy zohlednění jiných důvodů (sociálních otázek, udržitelnosti, etických otázek) pro vydání zákazu pěstování geneticky modifikovaných plodin na daném území;

31. je toho názoru, že důsledné uplatňování zásady subsidiarity vyžaduje také zohlednění zvláštností jednotlivých regionů nebo států, pokud jde o ochranu zdraví lidí a zvířat a ochranu životního prostředí, coby důvodů pro zákaz či omezení pěstování GMO;

32. připomíná a zdůrazňuje nezbytnost aktivní a odpovědné účasti regionálních a místních orgánů v procesu konzultací o pěstování GMO;

33. požaduje zejména, aby zavádění GMO v jednom členském státě předcházely zvláštní studie a posouzení dopadu, v jejichž rámci by byly řádně a včas konzultovány zainteresované regionální a místní orgány;

34. rovněž požaduje, aby měly místní a regionální orgány k dispozici prostředky, které by jim umožnily požadovat po státu, aby v odůvodněných případech zakázal pěstování některých geneticky modifikovaných plodin na jejich území;

35. vyzývá Komisi a členské státy, aby určily nezbytné programy a zdroje, které vědeckému výzkumu poskytnou maximální technickou a finanční podporu i na regionální a místní úrovni;

36. zdůrazňuje, že ve vnitrostátních nebo regionálních právních předpisech o GMO musí být výslovně uvedena zásada předběžné opatrnosti;

37. souhlasí s rozhodnutím zavést nový zjednodušený postup při poskytování informací odchylně od stávající platné směrnice 98/34/ES;

38. vyzývá členské státy a regiony, aby zajistily přeshraniční spolupráci se sousedícími oblastmi tak, aby bylo možné chránit rozhodnutí členských států týkající se GMO;

39. v této souvislosti Komisi doporučuje zřídit internetovou stránku, která by obsahovala odkazy na existující vnitrostátní registry;

40. zdůrazňuje, že s ohledem na mezinárodní závazky (zejména WTO) panují určité nejistoty, zda návrh bude schopen splnit cíle, které si stanovil;

41. upozorňuje na úspěch evropské iniciativy přijaté ke geneticky modifikovaným plodinám (více než milion nashromážděných podpisů) a chtěl by znát způsob, jakým bude tato iniciativa zahrnuta do stávající diskuse.

V Bruselu dne 28. ledna 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS